

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Α΄ ΗΧΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ΄, δευτεροῦντες τὸ α΄.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τὸ ἐπόμενον Θεοτοκίον, τὸ Δογματικόν.

Ἦχος α΄.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον, ἀδελφοί· σκιρτάτω ἡ κτίσις,
χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης· συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς ἡ ἅγια
Θεοτόκος, τὸ ἀμόλυτον κειμήλιον τῆς παρθενίας, ὁ λογικὸς
τοῦ δευτέρου Ἀδὰμ Παράδεισος, τὸ ἐργαστήριον τῆς ἐνώσεως
τῶν δύο φύσεων, ἡ πανήγυρις τοῦ σωτηρίου συναλλάγματος, ἡ
παστάς, ἐν ἧ ὁ Λόγος ἐνυμφεύσατο τὴν σάρκα, ἡ ὄντως κούφη
νεφέλη, ἡ τὸν ἐπὶ τῶν Χερουβείμ μετὰ σώματος βαστάσασα.
Ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τό, Καταξίωσον κ.λπ., ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσιμον
Στιχηρόν. Τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ εἶτα τὰ παρόντα
Προσόμοια.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. \Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις ἐν γενεαῖς γενεῶν, παρθενομῆτορ
Κόρη, Θεοτόκε Μαρία, τοῦ κόσμου προστασία, τεκοῦσα σαρκί,
τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνάρχου Πατρός, συναϊδίω τε Πνεύματι ἀληθῶς·
ὄν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. \Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου,
καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου
καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Οἱ συνεχόμενοι θλίψεσιν ἀδοκῆτοις ἀγνή, σὲ προστασίαν
μόνην, κεκτημένοι Παρθένε, βοῶμεν εὐχαρίστως· Σῶσον ἡμᾶς,
Παναγία θεόνυμφε· σὺ γὰρ ὑπάρχεις τοῦ κόσμου καταφυγή,
καὶ ἀντίληψις τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ἀνεκαινίσθη ὁ κόσμος ἐν τῇ κυήσει σου, θεοκυῆτορ Κόρη,
τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ ἄγρυπνος προστάτις τῶν εὐσεβῶς,
αἰτουμένων σε ἄχραντε· Μὴ διαλείπῃς πρεσβεύουσα ἐκτενῶς,
ὑπὲρ πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Νεφέλην σε φωτὸς ἀΐδιου, Παρθένε, ὁ Προφήτης ὠνόμασεν· ἐν
σοὶ γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καταβάς ὁ Λόγος τοῦ Πατρός,
καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, τὸν κόσμον ἐφώτισε, τὴν πλάνην
κατήργησε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸν ἱκετεύουσα ἐκτενῶς,
Παναγία, δεόμεθα, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀληθῆ θεοτόκον
ὁμολογούντων σε.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι',
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ' ἢ σι' ἢ δ', καὶ τοῦ
Ἁγίου τῆς ἡμέρας γ' ἢ δ' καὶ σι', εἴπερ ἐορτάζεται ὁ
Ἅγιος.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς, πρόσδεξαι Ἄγιε Κύριε, καὶ
παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δεΐξας, ἐν
κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν
ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν,
δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν κόσμον
λυτρωσάμενος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εὐφράνθητε οὐρανοί, σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε
τὰ ὄρη εὐφροσύνην· ἴδου γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ὁ διδούς, θάνατον
ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν σαρκὶ ἐκουσίως, σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ
ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες·
Στήριξον ὀρθοδοξίᾳ τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, καὶ
εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῷ ζωοδότῳ σου τάφῳ, παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὅτι Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον Ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ κόσμῳ δωρήσῃ τὴν ἀνάστασιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον Λόγον, τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος προελθόντα ἀφράστως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον δι' ἡμᾶς ἐκουσίως καταδεξάμενον, καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, εἰ ἐστὶν ἐορταζόμενος. Καὶ νῦν, τὸ ἐπόμενον Θεοτοκίον· εἰδὲ μή,

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ῥῆμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισηῆξε, καὶ τὸ Βασίλειον ἠνέφεξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον καὶ τό, Φῶς ἰλαρόν, βαλὼν ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ.\Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχ.\Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εἴτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, κ.λπ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι. Μετὰ δὲ τὰς συνήθεις εὐχὰς εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τῶν Ἀποστίχων.

Ἦχος α'.

Τῷ πάθει σου, Χριστέ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ, ᾧν ἡ ἀκροστιχὶς ἀλφάβητον, ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν, τὸ δὲ Ἀμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ.\Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, χεῖρας κροτεῖτω τὰ ἔθνη μετ' εὐφροσύνης· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο, πεπτωκότα τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ ἀναστήσας, ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ.\Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς, Ἀκατάληπτε, ἐκὼν ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν· Ὃν ὁ ῥῆθς συναντήσας κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ δικαίων ψυχὰι δεξάμεναι, ἠγαλλιάσαντο· Ἀδὰμ δὲ ἰδὼν σε τὸν Κτίστην ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη· Ὡ τοῦ θαύματος! πῶς θανάτου ἐγεύσατο ἢ τῶν ἀπάντων ζωῆ; ἄλλ' ἢ ὡς ἠβουλήθη κόσμον φωτίσαι, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ.\Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Γυναῖκες Μυροφόροι μύρα φέρουσαι, μετὰ σπουδῆς καὶ ὀδυρμοῦ τὸν τάφον σου κατέλαβον· καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ ἄχραντον σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, εἶ ἐστιν· εἶδὲ μή,

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἡσαΐου πρόρρησις· Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου διέμεινας· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, διὸ καὶ φύσις ἐκαινοτόμησεν. Ἄλλ' ᾧ Θεομητορ, ἰκεσίας σῶν δούλων, σῶ τεμένει προσφερομένας σοι, μὴ παρίδης· ἀλλ' ὡς τὸν Εὐσπλαγχνον σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοῖς οἰκέταις σπλαγχνίσθητι, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βασιτάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῃ

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῷ

Κανὼν Τριαδικός, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Μίαν σε μέλπω τὴν τρισήλιον Φύσιν.

Ποίημα Μητροφάνους Σμύρνης.

Ἦχος α'. Ῥδὴ α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Μίαν τρισυπόστατον Ἀρχὴν, τὰ Σεραφεῖμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, ἀναρχον ἀΐδιον, ποιητικὴν ἀπάντων ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς γεραίρει τοῖς ῥήμασιν.

Ἴνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῆ σου δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ, καὶ λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἄνωθεν δεικνύς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, κράτος, Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ Υἱῷ σου, καὶ τῷ Πνεύματι· Δεῦτε καταβάντες, αὐτῶν τὰς γλώσσας συγγέωμεν.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ συμφυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδῶς.

Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὄφθης τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος, θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας· καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ τρισήλιον.

Ἐκ σοῦ γεννηθεῖς θεοπρεπῶς, ἀρρέυστως Πάτερ ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτός, Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ Πνεῦμα θεῖον, φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς Θεότητος, αἰγλὴν τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Μονὰς ἢ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς νοεραῖς Οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις φωναῖς, ἀσίγητον, ἐκβοῶσαις αἴνεσιν· αἷς συμφώνως ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σπορᾶς, προῆλθεν ὁ Ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεῖς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθέες, καὶ ἰσότιμον δόξη, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον Δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ῥδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Λάμπσον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος

φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ, καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Πρότερον οὐρανοὺς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος τῷ συμφυεῖ, μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Ὡς ἔπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικῆ, παντουργικῆ, Τριάδος ἀσύγχυτε Μονάς, συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ, καταυγάζοντα τοὺς γηγενεῖς, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμπυσεσιν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῆ ἑλλάμπυσει.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτίσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἰγλαῖς φώτισον, Τριάς ἢ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νῦν ἡ φύσις, ἐνικῆ θεαρχία τρισηλίε, ἀνυμνεῖ σε, ἣν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν παισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν φύσιν, καὶ Θεότητα, πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον, ἕνα Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὀρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις πᾶσαι προφητῶν, προδιέγραψαν Ἀχραντε, τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ῥδὴ στ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἰσόρροπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἢ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως, Μονὰς πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. (Δίς)

Σὺ πάντα τοὺς αἰῶνας τῆ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ
ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων, ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα καὶ τὸν
ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με
περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ
τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς, ἄχραντε
Παρθένε θεοσύμφευτε. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι
ζοφώσεως.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν, προσώποις ἐν
τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ μένουσαν ἀμέριστον, κατ'
οὐσίαν Θεότητος, προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου,
καὶ δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον
αὐτήν, ὑπὸ πλήθους παισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσας,
ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ᾧρᾳ με, τῆ φοβερᾷ τοῦ θανάτου,
σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Ῥδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Λόγε Θεοῦ, συμφυῆς ἀπαύγασμα, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς
ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ, θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποίησον ὡς
εὐσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρὶ σου, καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ
φοβερόν, τοῖς δαίμοσί με δεῖξον καὶ πάθειςιν. (Δίς)

Ἦνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος
ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα,
αὔθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ
νῦν, τῷ θείῳ με συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Χερουβεὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς,
ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ, ᾤκησε Πανάχραντε, πάντα
ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος. Ἀλλὰ καὶ
νῦν, ταῖς σαῖς πρεσβεΐαις με περιφρούρησον.

Ῥδὴ η'. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ
παντοκρᾶτορ, οὐρανοῦς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρον, εἶτα καὶ

γῆς, ἀπηώρησας τὸ βάθος, πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῆ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῆ σῆ Φιλάνθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν πόθω εἰς αἰῶνας. (Δίς)

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὐθις δὲ τῆ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σάς, φωτοδότιδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱὸς σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῆ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ᾧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Σῶσον ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον. (Δίς).

Ἴνα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς τοῖς σοῖς δούλοις, ἄς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν, ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μόνος εἷς Θεὸς ἀληθινός, πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανσυμνήτου Θεομήτορος.

Τὸ Ἄξιόν ἐστίν... καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ Απόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον καὶ τὴν Μεγάλην Συναπτὴν, ψάλλομεν τὸ Θεὸς Κύριος, τετράκις, εἰς Ἦχον α', καὶ τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς, τὸ δὲ Θεοτοκίον ἅπαξ.

Μετὰ δὲ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῆ ἄστραπῆ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτιῖρμον, ἐν μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα, παρεγένοντο ὄρθρῳ, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζῶν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς, ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἠγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοὶ Ζωοδότα. Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῆ ἀναστάσει σου· δόξα τῆ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ παισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸν Ἄωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ

Ὑπακοή.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ
θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης
Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ
κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἀπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου
οὔσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρί, πρέπει ἅμα καὶ
Υἱῷ· διὰ τοῦτο ῥῶσωμεν τῇ τριαδικῇ μονοκρατορίᾳ.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὑψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον,
ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ
πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα
εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενὲς γάρ ἐστι Πατρί καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ
Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων,
κριθήσονται, ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς
Πατρί τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γάρ
ἐστὶν ἡ Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ,
παρόρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον,
δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, τὸ ἐνδιάτακτον. Εἶτα·
Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν,
ψάλλομεν εἰς ἦχον β΄.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ
πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ
πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ
άνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον. ἦχος β΄.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν
ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δὲ τό, Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου..., καὶ τὴν
Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, ποιοῦντες τὸν μὲν
Ἀναστάσιμον εἰς δ΄, τὸν Σταυροαναστάσιμον εἰς γ΄, τὸν τῆς
Θεοτόκου εἰς γ΄ καὶ τὸν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας εἰς δ΄. Εἰ
δὲ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος εἰς στ΄, καταλιμπάνοντες τὸν
Σταυροαναστάσιμον, ποιοῦμεν τῆς Θεοτόκου εἰς δ΄, εἰ δὲ
ἐορτάζεται εἰς η΄, ποιοῦμεν τῆς Θεοτόκου εἰς β΄.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ἦχος α΄. ᾠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δε-

» δόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεν-

» αντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ

» καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς
διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς
ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου
προσείληφας.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ
προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας
αἰώνιων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη
οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσεῖ, καὶ ὄρος
ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ποίημα Κοσμᾶ.

Ῥδὴ α'. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

Χριστὸς θεοῖ με σαρκούμενος, Χριστὸς με ἀνυψοῖ
ταπεινούμενος, Χριστὸς ἀπαθῆ ἐργάζεται, πάσχων ὁ Ζωοδότης
φύσει σαρκός· ὅθεν ἀναμέλπω, χαριστήριον ᾠδὴν· ὅτι
δεδόξασται.

Χριστὸς ὑψοῖ με σταυρούμενος, Χριστὸς συνανιστᾷ με
νεκρούμενος, Χριστὸς μοι ζωὴν χαρίζει· ὅθεν ἐν
εὐφροσύνῃ χεῖρας κροτῶν, ᾠδῶ τῷ Σωτῆρι, ἐπινίκιον ᾠδὴν·
ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Παρθένε συνέλαβες, Χριστὸν ἐν παρθενίᾳ δὲ τέτοκας,
ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Πάναγνε, ἕνα τῇ ὑποστάσει μονογενῆ, ἐν
δυσὶν οὐσίαις, γνωριζόμενον Υἱόν· ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Ποίαν σοι ἐπάξιον ᾠδὴν, ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀσθένεια, εἰ
μὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε! Χαῖρε
Θεοτόκε, Παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε.

Τῇ Ἀειπαρθένῳ καὶ Μητρί, τοῦ Βασιλέως τῶν ἄνω Δυνάμεων,
ἐκ καθαρωτάτης καρδίας πιστοῖ, πνευματικῶς βοήσωμεν·
Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε.

Ἄπειρος ἢ ἄβυσσος τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου κυήσεως Πάναγνε·
πίστει ἀδιστάκτω οὖν, εἰλικρινῶς προσφέρομέν σοι
λέγοντες· Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ μόνος εἰδῶς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθέ-
» νειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περί-
» ζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος,
» ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φι-
» λάνθρωπε.

Τροπάρια.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατακτείρησας, καὶ
καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως,
τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνεΐκαστος ἐν
ἀγαθότητι.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς
συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς
Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος,
ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ
παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ
Μωσῆ, φλεγομένη ἀκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ
δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τῷ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ πλανώμενον πρόβατον ἄραντι, καὶ
καθελόντι διὰ ξύλου, τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τῷ ἀναγαγόντι, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν ἐξ ἄδου Χριστόν, καὶ
τῆ αὐτοῦ ἱεραρχία, διὰ τῶν Ἀποστόλων, σοφῶς τὰ ἔθνη
ποιμάναντι, ἐν ἀληθείᾳ, τῷ θείῳ πιστοί, Πνεύματι
λατρεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως βουλήσει Υἱῷ καὶ τὴν τεκοῦσαν μετὰ τόκον, θεϊκῆ δυναστεία, ἀγνὴν Παρθένον φυλάξαντι, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶμεν Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ μόνος εἰδῶς.

Νεφέλην σε κούφην ἀψευδῶς, Παρθένε ὀνομάζομεν, προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσιν· ἐλήλυθε γὰρ ἐπὶ σοὶ Κύριος, καθελεῖν αἰγύπτια, πλάνης χειροποίητα, καὶ φωτίσαι τοὺς ταῦτα λατρεύοντας.

Σὲ ἐσφραγισμένην ἀληθῶς, χορὸς προφητικός, πηγὴν, καὶ πύλην κεκλεισμένην, ὠνόμασε, τῆς παρθενίας τῆς σῆς Πανύμνητε, τηλαυγῶς τὰ σύμβολα, ἡμῖν διαγράφων, ἣν ἐφύλαξας καὶ μετὰ γέννησιν.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, ὡς θέμις ἀξιούμενος, ὁ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, περιχαρῆ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλληψιν, ἐμφανῶς μηνύουσαν, καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττουςαν.

Ῥῥῆ δ' . Ὁ Εἰρμός.

» Ὅρος σε τῆ χάριτι, τῆ θεία κατάσκιον, προβλεπτι-

» κοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ

» ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἀ-

» γιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Τίς οὔτος, Σωτήρ, ὁ ἐξ Ἐδῶμ ἀφικόμενος, στεφηφορῶν ἐξ ἀκανθῶν, πεφοινιγμένος τὴν στολήν, ἐν ξύλῳ κρεμάμενος; Τοῦ Ἰσραὴλ ὑπάρχει οὔτος ὁ Ἅγιος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἴδετε λαὸς τῶν ἀπειθῶν, καὶ αἰσχύνθητε· ὄν ὡς κακοῦργον γὰρ ὑμεῖς, ἀναρτηθῆναι ἐν σταυρῷ, Πιλάτῳ ἠτήσασθε φρενοβλαβῶς, θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, θεοπρεπῶς ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Θεοτοκίον.

Εὐλον σε Παρθένε τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· οὐ γὰρ τῆς βρώσεως καρπός, θανατηφόρος τοῖς βροτοῖς, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ ζωῆς τῆς ἀϊδίου ἀπόλαυσις, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Τίς οὗτος ὠραῖος ἐξ Ἐδῶμ, καὶ τούτου τὸ ἐρύθημα, τῶν ἱματίων ἐξ ἀμπέλου Βοσόρ; ὠραῖος ὅτι Θεός, ὡς βροτὸς δὲ αἵματι, σαρκὸς τὴν στολὴν πεφοινιγμένος, ᾧ μελωδοῦμεν πιστοί· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Χριστὸς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, φανεῖς ἀρχιερεὺς ἡμῶν, τὴν ἁμαρτίαν διεσκέδασε· καὶ καινίσας ξένην ὁδόν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, εἰς κρείττονα καὶ τελειοτέραν, εἰσέδραμε δὲ σκηνήν, πρόδρομος ἡμῶν εἰς τὰ Ἅγια.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὐσας τὴν πάλαι ὀφειλήν, ἀπέτισε Πανύμνητε, ὁ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ φανεῖς νέος Ἀδάμ· ἐνώσας γὰρ ἑαυτῷ, ἐξ ἀγνῆς συλλήψεως, σάρκα νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐκ σοῦ προήλθε Χριστός, εἰς τὸ συναμφότερον Κύριος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ἄκουε θαυμάτων οὐρανέ, ἐνωτίζου δὲ ἡ γῆ, ὅτι θυγάτηρ χοῖκοῦ, τοῦ πεπτωκότος μὲν Ἀδάμ, Θεοῦ ἐχρημάτισε, τοῦ ἑαυτῆς Δημιουργοῦ τε λοχεύτρια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ὑμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ φρικτόν σου μυστήριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθῶν, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ, ὁ Ὦν καταβέβηκεν, ὡς ὑετός, ὁ ἐπὶ πόκον, Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἁγίων ἀγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χρι-

» στέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ κόσμου

» τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώτισον, φωτὶ τῆς σῆς

» θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Τὸν ποιμένα τῶν προβάτων, τὸν μέγαν καὶ Κύριον, Τουδαῖοι
διὰ ξύλου σταυροῦ ἐθανάτωσαν· ἀλλ' αὐτὸς ὡς πρόβατα
νεκρούς, ἐν ἄδη τεθαμμένους, κράτους θανάτου ἐρρύσατο.

Τῷ Σταυρῷ σου τὴν εἰρήνην, εὐαγγελισάμενος, καὶ κηρύξας
αἰχμαλώτοις Σωτήρ μου τὴν ἄφεσιν, τὸν κρατοῦντα ἡσυχνας,
Χριστέ, γυμνὸν ἠπορημένον, δείξας τῇ θείᾳ ἐγέρσει σου.

Θεοτοκίον.

Τὰς αἰτήσεις τῶν πιστῶς αἰτουμένων, Πανύμνητε, μὴ
παρίδῃς, ἀλλὰ δέχου, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ Υἱῷ σου
Ἄχραντε Θεῷ, τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ· σὲ γὰρ προστάτιν
κεκτήμεθα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Θεὸς ὦν εἰρήνης.

Ὡ πλοῦτος καὶ βάθος, σοφίας Θεοῦ! τοὺς σοφοὺς ὁ
δρασσόμενος Κύριος, τῆς τούτων πανουργίας ἐλυτρώσατο
ἡμᾶς· παθὼν γὰρ ἐκουσίως, σαρκὸς ἐξ ἀσθενείας, ἐξ ἰδίας
ἰσχύος, ζωποιοὺς νεκρὸς ἐγήγερται.

Θεὸς ὦν ἐνοῦται, σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ σταυροῦται καὶ
θνήσκει καὶ θάπτεται, καὶ αὐθις ἐξανίσταται, καὶ ἄνεισι
φαιδρῶς, σαρκὶ σὺν τῇ ἰδίᾳ, Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, μεθ'
ἧς ἤξει καὶ σώσει, τοὺς εὐσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἀγίων ἀγία, Παρθένε ἀγνή, τῶν ἀγίων τὸν Ἅγιον τέτοκας,
τὸν πάντας ἀγιάζοντα, Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν· διό σε
βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ἀπάντων, ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου,
τῶν ποιημάτων καταγγέλλομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Εὐφραίνονται, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὀρῶσαί σε, ἀγάλλονται
σὺν αὐταῖς, τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἦνωνται
τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Κινεῖσθωσαν πᾶσαι γλῶσσαι βροτεῖαι καὶ ἔννοιαι, πρὸς
ἔπαινον τοῦ βροτῶν, ἀληθῶς καλλωπίσματος· ἡ Παρθένος
πάρεστι σαφῶς, δοξάζουσα τοὺς πίστει, ταύτης ὑμνοῦντας τὰ
θαύματα.

Δοξάζεται, ὕμνος ἅπας σοφῶν καὶ ἐγκώμιον, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρὶ, τοῦ Θεοῦ προσφερόμενος· τῆς γὰρ δόξης γέγονεν, αὕτη ναὸς τῆς ὑπερθέου· ἦν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ῥδὴ στ'· Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ ἔστιν ὁ
» ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Σῶ-
» σον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχυρὸς
» τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Τῷ πταίσματι τοῦ πρωτοπλάστου Κύριε, δεινῶς
ἐτραυματίσθημεν· τῷ δὲ μῶλωπι ἰάθημεν τῷ σῶ, ᾧ ὑπὲρ ἡμῶν
ἐτραυματίσθης Χριστέ· σὺ γὰρ ἰσχυρὸς τῶν ἀσθενούντων, καὶ
ἐπανόρθωσις.

Ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐξ ἄδου Κύριε, τὸ κῆτος χειρωσάμενος, τὸ
παμφάγον παντοδύναμε, τῷ σῶ κράτει καθελὼν αὐτοῦ τὴν
δύναμιν· σὺ γὰρ ζωὴ καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοί, Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ
προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἦν ἐκ
παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ
μετὰ γέννησιν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

Νοῦς ὦν ἀπαθής, καὶ ἄυλος μίγνυται, Χριστὸς ὁ Θεός, τῷ
ἀνθρωπίνῳ νοί, μεσιτεύοντι, θεία φύσει σαρκὸς τε
παχύτητι, καὶ ὄλω μοι ἀτρέπτως, ὄλος ἦνῶται, ἵνα σωτηρίαν
ὄλω μοι, τῷ πεσόντι ὀρέξῃ σταυρούμενος.

Πίπτει πτερνισθεὶς, Ἀδὰμ καὶ συντρίβεται, ἐλπίδι ψευσθεὶς
πάλαι θεώσεως, ἀλλ' ἀνίσταται, τῇ ἐνώσει τοῦ Λόγου
θεοῦμενος, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν κομίζεται, θρόνῳ ὡς
Υἱὸς δοξάζεται, συνεδρεύων Πατρί τε, καὶ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Κόλπῳ οὐκ ἐκστάς, ἀνάρχου Γεννήτορος, ἐν κόλποις ἀγνῆς
Κόρης αὐλίζεται, καὶ καθίσταται, ὁ ἀμήτωρ ἀπάτωρ

σαρκούμενος, ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεύων Θεός· τούτου ἀγενεαλόγητος, ἡ φρικτὴ γενεὰ καὶ ἀπόρρητος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Παρίστανται δουλοπρεπῶς τῷ τόκῳ σου, αἱ τάξεις αἱ οὐράνιαι, ἐκπληττόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς ἀσπόρου λοχείας Ἀειπάρθενε· σὺ γὰρ ἀγνή καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ Πάναγνε, ὁ τὰ σύμπαντα βουλήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα, παραγαγὼν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς παντοδύναμος.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, καρπῷ Θεοχαρίτῳ, καὶ πεπάτηται ὁ ἄδης προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἤλευθερώθημεν· διὸ βοῶ· Τὰ πάθη λῦσον, τὰ τῆς καρδίας μου.

Κοντάκιον. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρούμενη, χαίρει κράζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ηὐδόκησε, πρῶταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πι-
- » στοί· ὡς γὰρ παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος,
- » ὄλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν,
- » ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ἐφριξε γῆ, ἀπεστράφη ἥλιος, καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς,
διεῖράγη τὸ τοῦ Ναοῦ θεῖον καταπέτασμα, πέτραι δὲ
ἐσχίσθησαν· διὰ Σταυροῦ γὰρ ἦρται ὁ δίκαιος, ὁ αἰνετὸς
τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γεγονῶς, ὡσεὶ ἀβοήθητος, καὶ τραυματίας ἐν νεκροῖς,
ἐκουσίως τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψούμενος, πάντας
ἤλευθέρωσας, καὶ κραταιῶ χειρὶ συνανέστησας, ὁ αἰνετὸς
τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ, ἀειζώου νάματος· Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς·
Χαῖρε τεῖχος τὸ τῶν πιστῶν· Χαῖρε Ἀπειρόγαμε· Χαῖρε ἡ
παγκόσμιος χαρὰ, δι' ἧς ἡμῖν ἐξανέτειλεν, ὁ αἰνετὸς τῶν
πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα.

Πάλαι μὲν κατηράθη, τῷ τοῦ Ἄβελ, φοινηχθεῖσα αἵματι,
ἀδελφοκτόνῳ γῆ χειρὶ· Θεοῦ δὲ σου αἵματι, εὐλογεῖται
ῥαντισθεῖσα καὶ σκιριτῶσα βοῶ· Ὁ τῶν πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Θρηνεῖτω Τουδαίων, ὁ ἀντίθεος λαός, τὸ τόλμημα τῆς
ἀναιρέσεως Χριστοῦ· τὰ δὲ ἔθνη εὐφραινέσθωσαν, καὶ
κροτεῖτωσαν τὰς χεῖρας, καὶ βοάτωσαν· Ὁ τῶν πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ἴδου ταῖς Μυροφόροις, ἐξαστράπτων, ἀνεβόα Ἄγγελος· Τῆς
ἀναστάσεως Χριστοῦ, δεῦτε ἴδετε τὰ σύμβολα, τὰς σινδόνας,
καὶ τὸν τάφον, καὶ βοήσατε· Ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς
εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σὲ νοητήν.

Σὲ Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ· διὰ σοῦ
γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις τε,
συνανεστράφη ὡς ηὐδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς
καὶ ὑπερένδοξος.

Χαῖρε Σεμνή, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον· ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ
Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος ὅλον με τὸν
ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῶν
πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδάμ, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ὁ προαιώνιος Θεὸς ἐχρημάτισεν ἀληθῶς· ὃν περ νῦν ἰκέτευσεν, τὸν παλαιωθέντα με, ἀνακαινίσει κραυγάζοντα· Ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ
» κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέ-
» στιλβον ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν
» Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὁ βουλήσει ἅπαντα ποιῶν, ὁ καὶ μετασκευάζων, ἐκτρέπων σκιὰν θανάτου, εἰς αἰώνιον ζωὴν, τῷ πάθει σου Λόγε Θεοῦ, σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ καθεῖλες σύντριμμα Χριστέ, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν, ἐν πύλαις, καὶ ὀχυρώμασι τοῦ ᾄδου, ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος. Σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστόν, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Δεῦτε λαοὶ προσκυνήσωμεν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔστησαν ἄχραντοι πόδες, καὶ ἐν ξύλῳ θεῖαι Χριστοῦ παλάμαι ζωοποιοί, ἐξετάθησαν εἰς πάντων σωτηρίαν βροτῶν, καὶ τάφον ζωῆς κυκλοῦντες μέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἠλεγκται τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων, ἡ παράνο-

μος συκοφαντία· ὃν γὰρ πλάνον ἔφησαν, ἐξηγέρθη ὡς δυνατός, μυκτηρίσας τῶν ἀνόμων τὰ σφραγίσματα. Διὸ

γεγηθότες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τρισὶν ἐν ἁγιασμοῖς θεολογοῦντες, τῆς μιᾶς κυριότητος δόξαν, Σεραφεῖμ τὰ ἄχραντα, μετὰ δέους δουλοπρεπῶς, τρισυπόστατον δοξάζουσι Θεότητα· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐν καμίνῳ.

Τὴν πασιτάδα τὴν φωτοειδῆ, ἐξ ἧς ὁ τῶν ἀπάντων Δεσπότης, ὡσπερ νυμφίος προελήλυθε Χριστός, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε θρόνε ἐνδοξε Θεοῦ· πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖ-

χος, δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστός, τοῖς σὲ μακαρίζουσι καὶ βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας αἴτιον ἡμῖν, τὸν Κύριον τεκοῦσα, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν βοῶντων ἐκτενῶς, Παρθένε πανύμνητε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βά-

» τος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρα-

» σμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν

» κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύ-

» νωμεν.

Τροπάρια.

Ὡ πῶς ὁ λαὸς ὁ ἄνομος, ὁ ἀπειθῆς καὶ πονηρὰ βουλευσάμενος, τὸν ἀλάστορα καὶ ἀσεβῆ ἐδικαίωσε, τὸν δὲ δίκαιον ξύλῳ κατέκρινε, τὸν Κύριον τῆς δόξης! Ὅν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Σῶτερ, ὁ ἄμνός ὁ ἄμωμος, ὁ τὴν τοῦ κόσμου ἁμαρτίαν ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀναστάντα τριήμερον, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι· καὶ Κύριον τῆς δόξης, θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε, ὃν περ ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι, κατ' ἐχθρῶν ἰσχὺν τῷ βασιλεῖ χαριζόμενος, καὶ ταῖς σαῖς Ἐκκλησίαις Φιλάνθρωπε, βραβεύων τὴν εἰρήνην, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξειςιν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Μυστήριον ξένον.

Δεδόξασται τῇ ἀπορρήτῳ δυνάμει σου, ὁ Σταυρός σου Κύριε· σοῦ γὰρ τὸ ἀσθενὲς ὑπὲρ δύναμιν πᾶσιν ἐδείχθη, δι' οὗ δυνατοὶ μὲν, καταβέβληνται εἰς γῆν, καὶ πτωχοὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνακομίζονται.

Νενέκρωται ὁ ἀμειδῆς ἡμῶν θάνατος· ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανεῖς, τοῖς ἐν ᾧδῃ Χριστὲ ἐδώρησω. Διὸ ὡς ζῶήν σε καὶ ἀνάστασιν, καὶ φῶς τὸ ἐνυπόστατον, ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ἀναρχος φύσις καὶ ἀπεριόριστος, ἐν τρισὶ γνωρίζεται, μόναις θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι· μιᾷ Θεότης Πατρί, Υἱῷ τε, καὶ Πνεύματι, ἐφ' ἧ ὁ θεόφρων βασιλεὺς πεποιοῦσθε σώζεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ῥίζης ἐκ Δαυΐδ ἐβλάστησας, προφητικῶς Παρθένε τοῦ Θεοπάτορος, ἀλλὰ καὶ Δαυΐδ, ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἄπας ἐγκωμίων Πάναγνε, νόμος ἠτιᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα παρ' ἱκετῶν ἀναξίων μὲν, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη ὑπὲρ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδωκας κατανοεῖν τὸ καινότατον, θαῦμα Πάναγνε τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου. Διὸ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον λέγομεν τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινὸν καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. (Ὅρα ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης Βίβλου).

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Τό, Πᾶσα πνοή. Ἰστῶμεν δὲ στίχους η', ψάλλοντες τὰ δ' Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὰ ἐξῆς δ' Ἀνατολικά. Ἐὰν ὁμως

τύχη έορτή τῆς Θεοτόκου ἢ δοξολογουμένου Ἀγίου, τότε, μετὰ τὰ δ' Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, ψάλλομεν δ' τῆς έορτῆς ἢ τοῦ Ἀγίου, καταλιμπάνοντες τὰ δ' Ἀνατολικά.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος α'.

Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριο πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς ὁ μόνος παντοδύναμος.

Ὁ τὸν ῥῆθην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῆ ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρῷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθῶν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ὅτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, τότε

ἐνεκρώθη τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ· ἡ κτίσις ἐσαλεύθη

τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ ῥῆθης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου· τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ ληστῆ τὸν Παράδεισον ἤνοιξας· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς, τὸ μνημᾶ σου κατέλαβον αἱ τίμιαι γυναῖκες· εὗροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεφγμένον, καὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν τῶν παθῶν θεῖαν μωλώπησιν, σοῦ προσκυνοῦμεν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὴν ἐν τῆ Σιών Δεσποτικὴν ἱεουργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων θεοφανῶς γεγεννημένην· τοὺς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας, ὁ Ἥλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν ἔλλαμψιν· Κύριε δόξα σοι.

Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν Τουδαίων, ἐνωτίσασθε· Ποῦ εἰσιν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες; εἶπωσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται· ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ μετετέθη ὁ ταφεῖς; ποῦ ἐπράθη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ

θησαυρός; τί συκοφαντεῖτε τὴν ἔγερσιν τοῦ σταυρωθέντος, παράνομοι Τουδαῖοι; Ἀνέστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ ἰδιόμελον Ἐωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

(Ὅρα ἐν τῷ τέλει τῆς παρουσίας Βίβλου).

Καὶ νῦν, τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλόγητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας. Δόξα σοι.

Εἶτα, Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ ἐπόμενον τροπάριον.

Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ῥῶσμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῆκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδὰμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν ἀνάστασιν· σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς, Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐσταυρώθης Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθης ἐκὼν· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ναὸν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῆ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξανέστησας Χριστὲ ὁ Θεός, Μνήσθητί μου κράζοντας, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μυροφόροι ἦλθον κλαίουσαι, ἐπὶ τὸ μνημᾶ σου Χριστὲ ὁ Θεός, λίαν πρωῖ, καὶ ἐν λευκοῖς, εὔρον Ἄγγελον καθήμενον,

Τί ζητεῖτε; κράζοντα, ἐξανέστη Χριστός, μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀπόστολοί σου Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξω αὐτοῖς, παραγενόμενοι Σωτήρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν, οὐς καὶ ἐξαπέστειλας, εἰς τὰ ἔθνη διδάσκειν, καὶ βαπτίζειν αὐτούς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον πιστοί, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες, παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἱκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, , Κύριε ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὰ πάντα παρήγαγες τῷ σῶ, Λόγω καὶ τῷ Πνεύματι, δι' ἀγαθότητα Κύριε· εἶτα πεποίηκας, λογικόν με ζῶον, ἵνα σου τὸ ἅγιον, δοξάζω Παντοδύναμε ὄνομα· ἐγὼ δὲ μάλιστα, τοῖς αἰσχροῖς μου ἔργοις πάντοτε, ἀτιμάζω, ἀλλὰ φεῖσαι δέομαι.

Γνωθί σου ταλαίπωρε ψυχῆ, τὴν θεῖαν εὐγένειαν, καὶ τὴν πατρίδα τὴν ἀφθαρτον, καὶ σπεῦδε πάντοτε, ἀγαθοεργίαις, ταύτην καταλήψασθαι· μηδέν σε τῶν φθαρτῶν προσηλώσεις· τῆς ἄνω μοίρας εἶ, τὸ δὲ σῶμα γῆ, καὶ φθείρεται· μὴ νικήσῃ τὸ χεῖρον τὴν κρείττονα.

Δεῦρο παναθλία μου ψυχῆ, πρὸς τὸν Ὑπεράγαθον, θερμοῖς τοῖς δάκρυσιν πρόσελθε, τὰ πεπραγμένα σοι, πρὸ τῆς κρίσεώς σου, πάντα ἐξαγόρευσον, καὶ ἴλεων τὸν Κτίστην ταλαίπωρε, σαυτῇ ἀπέργασαι, καὶ συγχώρησιν ἐξαίτησαι, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ σοι ὁ Κύριος.

Ἔτερα Στιχηρὰ, τῶν Ἀσωμάτων, ὅμοια.

Ἀσώματοι Ἄγγελοι Θεοῦ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμπεσι καταστραπτόμενοι, καὶ φωτοχυσίαις αἰωνίως λάμποντες, καὶ φῶτα χρηματίζοντες δεύτερα, Χριστῷ

πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀθάνατοι Ἄγγελοι ζώην, ὄντως τὴν ἀνώλεθρον, παρὰ τῆς πρώτης δεξάμενοι, ζωῆς πανόλβιοι, ἀϊδίου δόξης, καὶ σεπτῆς θεάμονες, σοφίας ἀϊδίου γηγόνετε, φωτὸς πληρούμενοι, καὶ λαμπάδες συστρεφόμεναι, ἄρμοζόντως, ἐπαναδεικνύμενοι.

Ἀρχάγγελοι, Ἄγγελοι, Ἀρχαί, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Σεραφεῖμ ἑξαπτέρυγα, καὶ πολυόμματα, Χερουβεῖμ τὰ θεῖα, τῆς σοφίας ὄργανα, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι θειόταται, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Προσόμοιον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκείμενον, τῆς καθαρότητος ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἁμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον, πανσθενεστάτη σου προστασίᾳ· καὶ γὰρ δύνασαι, οἷα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτήρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτεριῆσαι ἡμᾶς.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι Σωτήρ, λογισμὸν μοι δώρησαι, ἐπιστροφῆς ὁ Θεός, ἵνα κράζω· Σῶσόν με, Εὐεργέτα ἀγαθέ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ.\ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν τό, Θεὸς Κύριος... , μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τὸ τροπάριον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας. Ἐν δὲ ταῖς ἁγίαις Τεσσαρακοσταῖς, τό, Ἀλληλούϊα, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, καὶ τοὺς τριαδικοὺς ὕμνους τοῦ οἰκείου ἤχου. (Ὅρα αὐτοὺς ἐν τῷ τέλει τῆς παρουσίας Βίβλου). Μετὰ δὲ τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Κατανυκτικά. Ἦχος α'.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ τολμῶ ἀτενῖσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ θαρρόων εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου, κράζω· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος, καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· τοῖς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, συναρίθμησόν με ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αγκάλας πατρικάς, διανοϊξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτήρ, νῦν πτωχεύουσας, μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω· ἡμαρτόν σοι σῶσόν με.

Τὸ βῆμά σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινά, ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, Κριτὰ δικαιοτάτε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους παισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ᾧρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν. Καθίσματα ἕτερα.

Κατανυκτικόν.

Ἀφρόνως ἀπὸ σοῦ, μακρυνθεὶς Πανοικτίρμον, ἀσώτως τὸν ἐμόν, ἐδαπάνησα βίον, δουλεύων τοῖς πάθεσι, τοῖς ἀλόγοις ἐκάστοτε· ἀλλὰ δέξαι με, ταῖς τῶν Ἀγγέλων πρεσβείαις, Πάτερ εὐσπλαγχνε, ὡσπερ τὸν ἄσωτον παῖδα, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀὔλων στρατιῶν, ὑπερέχουσα Κόρη, καὶ τάξεις οὐρανῶν, ὑπερβαίνουσα μόνη, ἐπάξιον τὴν αἴνεσιν, παρ' αὐτῶν δέχῃ Πάναγνε· ἀλλὰ πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ σὺν Ἀγγέλοις, τοῦ ῥυσθῆναί με, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, τὸν μόνον κατάκριτον.

Καὶ μετὰ τὸν πεντηκοστὸν ψαλμὸν, ψάλλομεν τοὺς ἐπομένους δύο Κανόνας.

Κανὼν καταनुκτικὸς, ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τῶν παισμάτων μου τὸν ῥύπον πλῦνον Λόγε. Ἰωσήφ.

Ἦχος α΄. ᾠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ

» δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενής,

» ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν

» βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Τῶν ἀμαρτιῶν μου τὴν πληθύν, κατὰ τὸ πλῆθος Χριστὲ τοῦ ἐλέους σου, δέομαι ἐξάλειψον, καὶ λογισμὸν ἐπιστροφῆς μοι δώρησαι, ὅπως σου δοξάζω, τὴν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητα.

ᾠφθης διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς σωματούμενος ἄνθρωπος· ὅθεν ὑπὲρ ἄνθρωπον, Λόγε Θεοῦ ἡμαρτηκότα δέξαι με, νῦν ἐν μετανοίᾳ, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προσπίπτοντα.

Μαρτυρικά.

Νέκρωσιν μιμούμενοι Χριστοῦ, τοῦ ἐκουσίως παθόντος καὶ θανόντος, πάθη ὑπεμείνατε, πολυειδῆ καὶ θάνατον ἀοίδιμοι· ὅθεν ἀθανάτου, ζωῆς ἐτύχετε Μάρτυρες.

Πῦρ ἔνδον ἀγάπης θεϊκῆς, περιφανῶς περιφέροντες Μάρτυρες, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, ἀλλὰ θερμαῖς τῶν πόνων ἐπιδόσεσι, τῆς πολυθεΐας, τὴν ὕλην πᾶσαν ἐφλέξατε.

Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀσωμάτων σὺν ἡμῖν, σὲ ἀνυμνοῦσι Παρθένε πανύμνητε· τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, ἐν σῆι γαστρὶ σωματωθέντα τέτοκας, μείνασα παρθένος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Θεόνυμφε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Ποίημα Θεοφάνους, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Θεοφάνους ὁ πρῶτος Ἀγγέλων ὕμνος.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Θρόνῳ παριστάμενοι φαιδρῶς, τῷ τοῦ Δεσπότης πανάγιοι Ἄγγελοι, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ τῆς αὐτοῦ μεγάλης

βουλῆς Ἀγγελον, λόγον μοι ἐμπνεῦσαι, ὑμᾶς ὑμνοῦντι
πρεσβεύσατε.

Ἐσοπτρα φωτὸς θεαρχικοῦ, καὶ τρισηλίου λαμπάδος τὴν
ἔλλαμψιν, πᾶσαν εἰσδεχόμενα, ὡς ἐφικτόν, τὰ τῶν Ἀγγέλων
τάγματα, πρῶτον ἐννοήσας, ὁ Νοῦς ὁ θεῖος ὑπέστησεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ διακοσμήσας ὡς Θεός, ταξιαρχίας τῶν ἄνω Δυνάμεων,
μήτραν ἀπειρόγαμον, τῶν Σεραφεῖμ ὑψηλοτέραν ᾤκησε, τὴν
σὴν ᾧ Θεοτόκε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθέ-

» νειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περί-

» ζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ

» ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάν-

» θρωπε.

Τροπάρια.

Ἀνάνηψον δεῦρο, ᾧ ψυχῇ, καὶ βόησον ἡμάρτον, τῷ τὰ κρυπτά
σου πάντα γινώσκοντι, καὶ μετανοίας καρποὺς ἐπίδειξαι,
ὅπως ἐλεήσῃ σε, ὁ οἰκτίρμων Κύριος, καὶ πυρὸς αἰωνίου
λυτρώσῃται.

Τλάσθητι μόνη Ἀγαθέ, ἰλάσθητι καὶ σῶσόν με, ὡς ὁ τελώνης
φόβῳ κραυγάζω σοι, ἐσμὸν παισμάτων ἐπισυρόμενος, καὶ
κατακαμπτόμενος, βάρει παραπτώσεων, καὶ αἰσχύνης ἀμέτρου
πληρούμενος.

Μαρτυρικά.

Σοφία καὶ γνώσει ἀληθεῖ, οἱ Μάρτυρες πληρούμενοι,
ἑλληνικὴν σοφίαν ἐμώραναν, τὸν σοφιστὴν τε κακίας ᾤλεσαν,
καὶ στερόνως ἀθλήσαντες, ἐπαξίως ἔλαβον, τοὺς τῆς νίκης
στεφάνους γηθόμενοι.

Μονάδα μὲν φύσει Ἀθληταί, τριάδα τοῖς προσώποις δέ,
ὁμολογοῦντες, πλάνην πολύθεον, ἐνθέῳ πίστει ἐξηφανίσαστε,
καὶ φωσιτῆρες ᾤφθητε, πάντων καταυγάζοντες, τὰς καρδίας
ἀκτίσι τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόνυμφε ἄγνη, ἀγίως ἀπεκύησας, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, Υἱὸν καὶ Λόγον Πατρὶ συνάναρχον, τὸν καθαγιαζόντα ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, τοὺς αὐτὸν εὐσεβῶς ἀγιαζόντας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Φωτὶ θεουργῶ τὰ Σεραφεῖμ, ἀμέσως πλησιάζοντα, καὶ πολλαχῶς αὐτῶ ἐμπιπλάμενα, ταῖς πρωτοδότοις σαφῶς ἐλλάμψεσι, πρωτουργῶς λαμπρύνονται, καὶ ὡς φῶτα δεύτερα, χρηματίζουσι θέσει θεούμενα.

Ἀγγέλων λαμπρότητας ὑμνεῖν, προθύμως ἐφιέμενοι, τὴν δι' αὐτῶν θεόθεν βοήθειαν, χορηγουμένην πιστοί, αἰτήσωμεν, νοδὸς καθαρότητι, καὶ πανάγνοις στόμασι, καὶ τευξώμεθα τούτων ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, ὡς θέμις ἀξιούμενος, ὁ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, περιχαρῆ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλληψιν ἐμφανῶς μηνύουσαν, καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττουσαν.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὅρος σε τῆ χάριτι, τῆ θείᾳ κατάσκιον προβλεπτι-

» κοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ

» ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἀ-

» γιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Τίνι σε, ψυχὴ μου, ὁμοιώσω ταλαίπωρε, ἐργαζομένην τὰ δεινά, καὶ μὴ ποιοῦσαν τὰ καλά; ἐπίστρεψον βόησον, τῶ διὰ σὲ ἐθελουσίως πτωχεύσαντι. Καρδιογνῶστα οἰκτείρησον σῶσόν με.

Ἦρισας μετάνοιαν, Σωτὴρ ἐπιστρέφουσιν, ἦν μοι παράσχου Ἀγαθέ, πρὸ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, διδούς μοι κατάνυξιν, καὶ στεναγμόν, ὥσπερ τῆ πόρνη τὸ πρότερον, καταφιλοῦσῃ τὰ ἴχνη σου Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, πλησθέντες οἱ Μάρτυρες, ὕδατος ζῶντος ποταμοί, ὦφθησαν νεύσει θεϊκῆ, καὶ πλάνης

ἐξήραναν, τοὺς θολεροὺς Χριστὲ χειμάρρους ἐν Πνεύματι,
καὶ τῶν πιστῶν διανοίας κατήρδευσαν.

Μεγάλως οἱ θεῖοι, ἠγωνίσαντο Μάρτυρες· πῦρ γὰρ καὶ ξίφος
καὶ δεινὴν, πᾶσαν ὑπήνεγκαν ποινὴν. Αὐτῶν παρακλήσεσι,
Λόγε Θεοῦ, μεγίστης ῥῦσαι κολάσεως, καὶ αἰωνίου τοῦς
πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι Πατὴρ ἐξ ἀγεννήτου, Υἱὸς γεννηθεὶς, γέννησιν
ἔσχε χρονικὴν, ἐκ σοῦ Παρθένε γεννηθεὶς, τὸν χρόνιον
πόλεμον τῶν γηγενῶν, ἐξᾶραι θέλων ὡς εὐσπλαγχνος, ὁ
ἡμερῶν τε καὶ χρόνων ἐπέκεινα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Οἱ Θρόνοι τὸν πρῶτον συμπληροῦντες διάκοσμον, καὶ
Χερουβείμ καὶ Σεραφεῖμ, ταῖς τῆς Θεότητος ἀύγαῖς, ἀμέσως
ἐλλάμπονται, θεουργικαῖς ἱεραρχίαις

δ' ἐχόμενοι, νῦν μελωδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑμνοῦσι τρισάριθμον μονάδα Θεότητος, τριαδικοῖς
ἁγιασμοῖς, ἀκαταπαύστοις ἐν φωναῖς, τρανοῦντα τὸ
ἄχραντον, τὰ Σεραφεῖμ θεολογίας μυστήριον, καὶ τὴν
ὀρθόδοξον πίστιν διδάσκοντα.

Σοφίας τὴν χύσιν, καὶ τὸ πλάτος τῆς γνώσεως, τῆς ἐνιαΐας
καὶ ἀπλῆς, αὐτοσοφίας εὐλαβῶς, Χερουβείμ δεχόμενα, τοῖς
ἐφεξῆς θεομιμῆτως παρέχουσι, διαπορθμεύοντα τούτοις τὴν
ἐλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα, νοούμενος κτίσεως, τῆς ὑπὲρ νοῦν
ζωαρχικῆς, ζωπλαστίας ἀληθῶς, ἐκτελῶν τεράστια,
παρθενικαῖς ἠγλαῖσμένην φαιδρότησι, τὴν σὴν γαστέρα
κατώκησεν Ἄχραντε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ὁ φωτίσας, τῇ ἐλλάμπει τῆς σῆς παρουσίας Χρι-
- » στέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ κόσμου
- » τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώτισον, φωτὶ τῆς σῆς
- » θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνοῦντων σε.

Τροπάρια.

Υπέπεσα, τῶν παθῶν τῇ φθορᾷ, καὶ πτοοῦμαί σου τὸ δίκαιον δικαστήριον, δίκαιε Κύριε· διὸ ἰκετεύω σε, ἐνίσχυσόν με τοῦ ποιῆσαι, πράξεις καλὰς δικαιούσας με.

Τὰ ἄδηλα, καὶ τὰ κρύφια, σὺ τῆς καρδίας μου ἐπίστασαι, ὁ Θεός μου καὶ Πλάστης καὶ Κύριος· μὴ οὔν κατακρίνης με ἐν ὧρᾳ κρίσεως, ἡνίκα ἔρχῃ τοῦ κρίναι τὰ σύμπαντα.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι, ὁμιλοῦντες πυρί, τὸ διάπυρον ἐδείκνυσον τῆς ἐνθέου αὐτῶν ἀγαπήσεως· ὅθεν δροσιζόμενοι, τῇ προσδοκίᾳ τῶν μελλόντων, οἱ θεοφόροι ἠγάλλοντο.

Νευρούμενοι, ἀγαθῶν τῇ ἐλπίδι οἱ Μάρτυρες, ὑπέφερον σπαραγμοὺς τῶν μελῶν καρτερώτατα, καὶ τὸν πολυμήχανον νευραῖς, τῆς τούτων ἀνενδότου ὑπομονῆς ἐναπέπνιξαν.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεῦον, οὐ δυνήσεται στόμα τοῦ τόκου σου, τὸ ἄρρήτον διηγήσασθαι θαῦμα, Θεόνσυμφε· τὸν γὰρ ἀνερμήνευτον τίκτεις, καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ κρατοῦντα τὰ σύμπαντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Πόθῳ θείῳ, πυρπολούμεναι αἱ Κυριότητες, Ἐξουσίαι, αἱ Δυνάμεις, αἱ τάξεις αἱ δεύτεραι, ἀσιγήτοις στόμασι, θεαρχικὴν ὑμνολογοῦσι, μίαν οὐσίαν καὶ δύναμιν.

Ῥυθμίζονται, Ἀρχαγγέλων αἱ τάξεις τῷ Πνεύματι, καὶ Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχῶν σὺν ἀπείροις στρατεύμασι, μίαν τρισυπόστατον, φωτιστικὴν Οὐσίαν σέβειν, περιφανῶς διδασκόμεναι.

Θεοτοκίον.

Ἐραιώθης, ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν· τὸν γὰρ τούτων Ποιητὴν, συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, Θεομητορ ἄχραντε, σωματωθέντα ἀπορρήτως, ἐκ σῶν αἱμάτων ἐκύησας.

Ῥᾶδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ ἔστιν

» ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς·

» σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς

» τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Υπάρχων ἰατρὸς Χριστὲ ἰάτρευσον, τὰ πάθη τῆς καρδίας μου,
καὶ ἀπόπλυνον παντός με μολυσμοῦ, ρεῖθροις Τησοῦ μου
κατανύξεως, ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Πλανώμενον ὁδοῖς τῆς ἀπωλείας με, καὶ βόθροις
παραπτώσεων, περιπίπτοντα ἐπίστρεψον Χριστέ, καὶ πρὸς
ἀπλανεῖς τρίβους εἰσάγαγε, σοῦ τῶν σεπτῶν δικαιωμάτων,
ἵνα δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Οἱ λίθοι ἀληθῶς οἱ πολυτίμητοι, τοῖς λίθοις
συγκωννύμενοι, οὐκ ἠρνήσαντο τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, οὐδὲ
τοῖς γλυπτοῖς λίθοις ἐπέθυσαν, οἱ εὐκλεεῖς καὶ στεφηφόροι
Κυρίου Μάρτυρες.

Νεώσαντες ψυχὰς ἀρότρῳ πίστεως, τὸν ἄσταχυν οἱ Μάρτυρες
τῆς ἀθλήσεως, ἐν πνεύματι Θεοῦ, τὸν ἐκατοστεύοντα
ἐξήνθησαν, καὶ τῆς τρυφῆς τῆς μακαρίας κατηξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Πυρίνων λειτουργῶν τὸ πῦρ κυήσασα, ἐφάνης παναμώμητος,
καὶ τῆς κτίσεως ἀπάσης πρωτουργός, πάναγνε Παρθένε,
ὑπερέχουσα, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη Θεοχαρίτῳτε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τὰ τάγματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τῷ θρόνῳ παριστάμενα, τῷ
τῆς δόξης σου, φωναῖς ἀγγελικαῖς, ταῖς ἀκαταπαύστοις σὲ
γεραίρουσι· Σὺ γὰρ ἰσχύς τούτων ὑπάρχεις, Χριστέ, καὶ
ὑμνησις.

Οἱ πρόσωπον τὸ σὸν ὀρῶντες Ἄγγελοι, τὸ κάλλος τὸ
ἀμήχανον, τὴν ὑπέρθρον εὐπρέπειαν τῆς σῆς θείας ἀγλαΐας
ἐκλαμπρύνονται· Σὺ γὰρ αὐτῶν καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ
ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ
Πάναγνε, ὁ τὰ σύμπαντα θελήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ
στρατεύματα, παραγαγὼν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς παντοδύναμος.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε, κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πι-
» στοί· ὡς γὰρ παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος,
» ὄλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν,
» ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Λέοντας πρίν, Δανιὴλ ἐφίμωσε, σύνοικον ἔχων ἀρετὴν·
τοῦτον ζήλωσον, ὧ ψυχὴ, καὶ τὸν ὠρυσόμενον πάντοτε ὡς
λέοντα, καὶ συλλαβεῖν σε βουλόμενον, τῇ πρὸς Θεὸν
ἀνανεύσει ἀεὶ, ἄπρακτονποίησον.

Ἵπερβολῆ, ἀσωτείας Κύριε, ψυχὴν ἐρρύψωσα δεινῶς·
ὑπερβάλλουσαν οὖν Χριστέ, ἔχων ἀγαθότητα, δέξαι, ὡς τὸν
ἄσωτον, καὶ μελωδοῦντά με οἴκτειρον· Ὁ αἰνετὸς τῶν
πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Νόμῳ Χριστοῦ, εὐσθενῶς ῥωννύμενοι, τῶν ἀνομούντων τὰς
βουλὰς, ἐξηφάνισαν ἀνδρικῶς οἱ ἀκαταγώνιστοι Μάρτυρες,
νομίμως τε, τελειωθέντες ἀνέμελλον· Ὁ αἰνετὸς τῶν
πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ θεαυγεῖς τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, πεπυρσευμένοι τῷ φωτί,
τῆς Τριάδος περιφανῶς, σκότος τῶν κολάσεων, πλάνης τὴν
ὀμίχλην τε, διεληλύθατε μέλλοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων,
Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοί, φύσεως καινίζονται· τὸν νομοδότην γὰρ
Χριστόν, δίχα νόμων τῶν σαρκικῶν τίκτεις Παναμώμητε,
πᾶσιν ἀπολύτρωσιν νομοθετοῦντα τοῖς μέλουσιν· Ὁ αἰνετὸς
τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ἄναρχον φῶς, σὺ ὑπάρχεις Δέσποτα, φωτὸς ἐκλάμψας ἐκ
Πατρὸς· τῶν Ἀγγέλων τὰς στρατιάς, φῶτα κατεσκεύασας,
ἔσοπτρα δεχόμενα, τὴν ἀστραπὴν σου τὴν ἄδυτον, ὁ αἰνετὸς
τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Γένος βροτῶν, ὁ τῶν ὅλων Κύριος, ἐπιστασίαις ἐμφανῶς,
περισώζεις ἀγγελικαῖς· τούτους γὰρ ἐπέστησας πᾶσι τοῖς

πιστεύουσι καὶ ὀρθοδόξως ὑμνοῦσί σε, τὸν αἰνετὸν τῶν πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Γλῶσσα καὶ νοῦς, οὐκ ἰσχύει Δέσποτα, τῶν σῶν θαυμάτων ἐξειπεῖν, καὶ τῶν ἔργων τὸ εὐπρεπές· σὺ γὰρ κατηγλάϊσας πᾶσαν διακόσμησιν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Σεμνή, ὁ Υἱὸς σεσάρκωται, ὁ πρὶν ἀμήτωρ ἐκ Πατρός, καὶ ἀπάτωρ τὸ καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς γενόμενος· ᾧ καὶ νῦν λατρεύουσι τῶν Ἀσωμάτων αἱ φάλαγγες, ὡς αἰνετὸν τῶν πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ τῷ
» κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέ-
» στιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν
» Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λυτρωτά μου εὐσπλαγχνε Χριστέ, τῆς νῦν με κατεχούσης ὀμίχλης ἀμαρτιῶν τε, καὶ παντοίων πειρασμῶν, λύτρωσαι κραυγάζοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅταν μέλλης ἔρχεσθαι Χριστέ, ἐν δόξῃ κρῖναι κόσμον, τῇ στάσει τῶν ἐκλεκτῶν σου συναρίθμησον κᾶμέ, βοῶντα καὶ λέγοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Γῆς ἀγίας Μάρτυρες σοφοί, ἐπέβητε· ἐν γῆ γὰρ μεγάλως ἀγωνισάμενοι, οὐρανίαν ζωὴν εἰλήφατε μέλποντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐκδυθέντες σῶμα τὸ φθαρτόν, στολὴν ἀθανασίας, ὡς Μάρτυρες νικηφόροι ἐπενδύσασθε Χριστῷ, ἐξ ὕψους κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τεραί σε πόρρωθεν φωναί, γενήσεσθαι Μητέρα τοῦ πάντα
τεκτηναμένου, προκατήγγειλαν Θεοῦ, ᾧ μέλομεν Ἀχραντε·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Λαμπομένης καὶ πλησιφαεῖς, Ἀγγέλων στρατηγίας, ἀκτιῖσι τῆς
τρισηλίου ὠραιότητος πιστοί, μιμούμενοι μέλψωμεν·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς πηγαία πάντων τῶν καλῶν, ἡ Θεαρχικωτάτη, παράγει θεία
δυνάμει, φῶτα δεύτερα τὸ φῶς, τὸ πρῶτον δεχόμενα, καὶ
βοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοῦς ὁ πρῶτος καὶ δημιουργός, ὑπερκοσμίους νόας Ἀγγέλων
ὑπερουσίως ὑπεστήσατο αὐτῷ, σαφῶς πλησιάζοντας, καὶ
βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον τὸν ἐκ τοῦ Πατρός, τεχθέντα πρὸ αἰώνων,
ἀφράστως σεσαρκωμένον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Παρθένε
πανάμωμε, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βά-
» τος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πει-
» ρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν
» κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύ-
» νωμεν.

Τροπάρια.

Ὡσπερ Χαναναία κράζω σοι· Ἐλέησόν με Λόγε· ψυχὴν γὰρ
κέκτημαι, ταῖς δαιμονικαῖς ἐπιφοραῖς κινδυνεύουσαν, καὶ
ἀφρόνως τὰ ἄθεσμα πράττουσαν, καὶ μὴ αἰσθανομένην, τοῦ
θείου φόβου σου Μακρόθυμε.

Στήσον ἐπὶ πέτραν Κύριε, τὰς τῆς ψυχῆς μου βάσεις, τῶν προσταγμάτων σου, καὶ τὸν ἀναιδῶς ὑποσκελίζειν με θέλοντα, ὑποσκέλισον ὄφιν, καὶ ῥῦσαί με, τῆς τούτου κακουργίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Μαρτυρικά.

Ἦδη παρελθόντες Μάρτυρες, τῶν πειρασμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον, καὶ τῶν αἰκισμῶν τῶν χαλεπῶν τὸ κλυδώνιον, πρὸς λιμένα σαφῶς κατηντή-

σατε, τῆς ἄνω Βασιλείας, θείας γαλήνης ἀπολαύον-τες.

Φέγγους ἀνεσπέρου Μάρτυρες, φωτοειδεῖς γενόμενοι ἠξιώθητε, καὶ ἐν Ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων εὐφραίνεσθε, καὶ Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε· μεθ' ὧν τὸν Ζωοδότην, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν τὰ πάντα φέροντα, καὶ γαλουχεῖς τὸν πᾶσι τροφήν παρέχοντα· μέγα καὶ φρικτόν, τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, Παρθένε Θεοτόκε· ὄθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Μύστας τῆς ἀρρήτου δόξης σου, τοὺς ἀσωμάτους Νόας Σῶτερ ὑπέστησας· καὶ νῦν δι' αὐτῶν τὸν σὸν λαὸν διαφύλαξον, τὸν πίστει σοι καὶ πόθῳ προσφεύγοντα, ἵνα σε τὸν Δεσπότην ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Νέμεις τῆς εἰρήνης Ἄγγελον, περιφρουροῦντα, Παντοκράτορ, τὴν ποίμνην σου, τῆς εἰρήνης γάρ, καὶ τῆς ἀγάπης σὺ αἴτιος· καὶ τὴν ἔμφρονα πίστιν φυλάττοντα, καὶ πάσας τὰς αἰρέσεις, τῇ σῇ δυνάμει καταλύοντα.

Ὅλος γλυκασμὸς ὑμνούμενος, τῶν οὐρανίων τὴν γλυκεῖαν φαιδρότητα καταφύτευσον, ἐν Ἐκκλησίαις σου Δέσποτα, καὶ τὴν εὐτακτον δίδου κατάστασιν, ἵνα σε τὸν Σωτῆρα ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίφη τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, νῦν ἀσιγήτως τὸν σὸν τόκον γεραίρουσι· ταῖς γὰρ τάξεσιν ἐπιστατοῦντα θεώμενοι, ταῖς αὐτῶν θυμηδίαις ἐμπίπλονται, καὶ σὲ τὴν Θεοτόκον ἀκαταπαύστως μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Θρόνοι, πολυόμματα, τὰ Χερουβεὶμ, καὶ Σεραφεὶμ, νῦν καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σύ μου προστάτις Ἀχραντε, καὶ ἰσχυρὸν προπύργιον, καὶ προστασία τοῦ κόσμου, καὶ σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· Τῶν ὁδυνῶν με λύτρωσαι, καὶ τοῦ πυρὸς ἑξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Παρθένε, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Ἄλλος σε κόσμος, ψυχὴ ἀναμένει, καὶ Κριτῆς, τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτὰ καὶ δεινὰ· μὴ οὔν ἐμμείνης τοῖς ᾄδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ.\Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Μὴ ἀποδοκιμάσης με Σωτήρ μου, τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἀμαρτίας συνεχόμενον· διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρούμενός μοι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τὸν μισθόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ.\Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει, τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀγιωτέρα ἀγίων πασῶν δυνάμεων, τιμιωτέρα πάσης, κτίσεως
θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ κόσμου, σῶσον ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα
κυήσασα, ἀπὸ πταισμάτων μυρίων, ὡς ἀγαθή, καὶ κινδύνων
ταῖς πρεσβείαις σου.

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ·
διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ,
Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Κατανύξεως πηγὴν μοι δώρησαι, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Χριστὲ ὁ
θεός, παντός με ρύπου τῶν κακῶν, τῶν ἀμέτρων
ἐκκαθαίρουσαν, καὶ τῆς Βασιλείας σου, Εὐεργέτα, μέτοχόν
με ποίησον.

Τῶν Ἀγγέλων σου τὰ τάγματα, εἰς ἱκεσίαν σοι κινουῦμεν
Χριστέ· σῶσον οἰκτείρησον ἡμᾶς, δι' αὐτῶν ὡς ὑπεράγαθος,
πάντα παρορῶν ἡμῶν, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα.

Μαρτυρικόν.

Τῶν αἱμάτων ὑμῶν Ἅγιοι, τοῖς ὀχετοῖς τὸν νοητὸν Φαραῶ,
ἐναπεπνίξατε σαφῶς· νῦν δὲ βλύζετε θαυμάτων κρουνοὺς,
πέλαγος ξηραίνοντας νοσημάτων· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ
τὸ πανάγιον πιστοί, πάντες Πνεῦ-

μα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες, παναγία Τριάς,
σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ ἄχρονον, ἐσκοτισμένην τὴν ψυχὴν μου ἀεί,
ταῖς τῶν δαιμόνων προσβολαῖς, φωταγωγήσον Πανάμωμε, καὶ
πυρὸς τοῦ μέλλοντος, μεσιτεῖαις θεαῖς ἐλευθέρωσον.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀμαρτημάτων πελάγει περιαντλούμενος, καὶ ἐν βυθῷ
πταισμάτων, συνεχόμενος ὄλως, βοῶ σοι τῷ Δεσπότῃ· Τῶν
χαλεπῶν, καὶ ποικίλων με λύτρωσαι, πειρατηρίων τοῦ βίου,
καὶ τοῦ πυρός, τοῦ ἀσβέστου Ὑπεράγαθε.

Βεβυθισμένος ὑπάρχων ἐξ ἀπογνώσεως, καὶ πονηρίας πλήρης,
λογισμῶν ἐναντίων, πρὸς σέ μου τὰς ἐλπίδας, Λόγε Θεοῦ,
ἀνεθέμην ὁ ἄθλιος· ἀπὸ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν,
ἐπιθέσεώς με λύτρωσαι.

Κατοικτειρήσας ὁ Κτίστης ἅπαν τὸ ποίημα, διὰ
φιλανθρωπίας, καὶ ἀφάτου πτωχείας, ὁ αἴρων τὴν τοῦ
κόσμου, Λόγε Θεοῦ, ἁμαρτίαν ὡς εὐσπλαγχνος, ἄρον κἄμοῦ τὸ
φορτίον καὶ τὸν κλοιόν, τὸν βαρύτατον ἐλάφρυνον.

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Προφῆτα θαυμάσιε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, τὴν
ξηρανθεῖσαν καρδίαν μου, τοῖς ἀτοπήμασι, ποταμοὺς
δακρύων, ἀενάως ποίησον, προχέειν δυσωπῶ σε πρεσβείαις
σου, ὅπως σωζόμενος, διὰ σοῦ ὁ πολυώδυνος, μεγαλύνω τὸν
σὲ μεγαλύναντα.

Προφῆτα μακάριε πρὸς σέ, τὰς ἐλπίδας πάσας μου, καὶ τὴν
ζωὴν ἀνατίθημι, τῆς προσδοκίας μου· ὁ Χριστὸν βαπτίσας,
Τησοῦν τὴν ἄβυσσον, τὸν αἴροντα τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα,
τοῦτον ἰκέτευε, Ἰωάννη τὴν καρδίαν μου, δυσωπῶ σε,
καθᾶραι καὶ σῶσαί με.

Ὁ κῆρυξ τῆς χάριτος Χριστοῦ, ὁ πᾶσι μετάνοιαν,
προκαταγγείλας τοῖς ἔθνεσι, τὴν παναθλίαν μου, καὶ
πεπωρωμένην, ψυχὴν θεῖε Πρόδρομε, προσμένειν μετανοίᾳ
εὐδόωσον, καὶ τὰ θελήματα, τοῦ Κυρίου πράττειν πάντοτε,
ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἄγνη, μόνη ἐχρημάτισας, τοῦ ἐκ Πατρὸς
ἀναλάμψαντος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν
μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν
σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς
κρίσεως Ἀχραντε.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. \Έν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτήρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. \Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτεירῆσαι ἡμᾶς.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι Σωτήρ, λογισμὸν μοι δώρησαι, ἐπιστροφῆς ὁ Θεός, ἵνα κράζω· Σῶσόν με, Εὐεργέτα ἀγαθέ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. \Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἄγιοι, τῶν δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε, διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἐκράζετε· Γενέσθω Κύριε, ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου, ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Καθίσματα. Κατανυκτικά.

Ἦχος α'.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς, ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ τολμῶ ἀτενίσει
εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν
σου, κράζω· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός;
τὸ βάρος, καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· τοῖς
περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, συναρίθμησόν με ὁ Θεός, καὶ
σῶσόν με.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρρήκτον τεῖχος κεκτημένοι, πιστοί, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν,
δεῦτε προσπέσωμεν αὐτῇ· παρρησίαν γὰρ ἔχει πρὸς τὸν
τεχθέντα ἐξ αὐτῆς, τοῦ πρεσβεύειν καὶ σώζειν ἀπὸ ὀργῆς,
καὶ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κατανυκτικά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγκάλας πατρικάς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμόν,
κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν
οἰκτιρμῶν σου Σωτήρ, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδης
καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω· Ἠμάρτηκα
σῶσόν με.

Τὸ βῆμά σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου
δεινά, ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον, καὶ
κολάσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος,
καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου μὲ στήναι, Κριτὰ δικαιοτάτε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἀπόθου ὦ ψυχὴ, ῥαθυμίας τὸν ὕπνον, καὶ ἀναψον φαιδρὰν,
μετανοίας λαμπάδα, καὶ ἔξελθε νῦν χαίρουσα, τῆς τοῦ βίου
συγχύσεως, εἰς ἀπάντησιν, τοῦ ἀθανάτου Νυμφίου· Δέξαι
λέγουσα, καὶ μὴ ἀπόση με Λόγε, λιταῖς τῆς Τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Τοῦ Προδρόμου. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάλαι ταῖς ῥοαῖς, Τορδάνου βαπτίσας, τὴν κάθαρσιν
παντός, Ἰωάννη τοῦ κόσμου, πολλοῖς με βυθιζόμενον,
πλημμελήμασιν ἔλκυσον, καὶ ἀπόπλυνον, ἀπὸ παντοίας
κηλίδος, τὸν Φιλάνθρωπον, διαπαντὸς ἰκετεύων, ὡς πρέσβυς
εὐπρόσδεκτος.

Μαρτυρικόν. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν, καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐλάβετε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νηδύϊ μητρικῇ, Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον Ἀγνή, τὸν Θεὸν ἐν γαστρὶ σου, ἐπέγνω θεία χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν· ἀλλὰ δέομαι σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε, καθικέτευσον, ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

Κανὼν Κατανυκτικός,

οὔτ' ἢ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων, ἐκτὸς τῶν τῆς γ' καὶ θ' ᾠδῆς. Δέχο(ιο Χρ)ιστὲ τοὺς δε, τοὺς ἐμοὺς λόγους. Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιή-

» σαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ

» σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Δουλούμενος πάθεσι, τῆς ἁμαρτίας, προσπίπτω σοι Κύριε, ὅπως ἀποδείξης με, τούτων ἐλεύθερον, δοξάζοντά σου ἐκτενῶς, τὴν ἀγαθότητα.

Ἐπλήγην ὁ ἄθλιος, τῆς ἁμαρτίας, ρομφαία καὶ τέθνηκα, καὶ ὄρων με κείμενον, ἐχθρὸς ἀγάλλεται· ὁ ἀναστήσας τοὺς νεκρούς, ζώωσον σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Χοροὶ νῦν δοξάζονται, τῶν Ἀθλοφόρων, σεπτοῖς αὐτῶν μέλεσι, τὸν Χριστὸν δοξάσαντες, σάρκα φορέσαντα, καὶ διὰ πάθους τὴν φθοράν, ἐξαφανίσαντα.

Οἱ πύργοι καὶ πρόμαχοι, τῆς εὐσεβείας, οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, προσβολαῖς ἀκλόνητοι, ἐχθροῦ διέμειναν. Αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεός, στήριξον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Κτίστην, ὡς ἔμψυχος
θάλαμος, καὶ τερπνὸν παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς,
γενόμενον ὄπερ ἔσμέν, δίχρα τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Φωνῆς ἄκουσον τῶν βοῶντων σοι, μάκαρ. Ἰωσήφ.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Φωνὴ ἐχρημάτισας, τοῦ Λόγου μάκαρ· διὸ τὰς φωνὰς ἡμῶν, ἄς
πρὸς σὲ ποιούμεθα, προσδέχου Πρόδρομε, ἐλευθερῶν ἡμᾶς
κακῶν τῆ μεσιτεία σου.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἥλιος, ἐξανατείλας, φωτίζεις τὰ πέρατα, καὶ
σκοτίζεις πνεύματα τὰ πονηρότατα· διὸ τὸν ζόφον τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἀπέλασον.

Νεκροῖς τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐλευσομένην, ἐκήρυξας Πρόδρομε·
διὸ τὰ νεκροῦντά με πάθη θανάτωσον, καὶ δεῖξον θείας
κοινωνόν, μάκαρ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκούμενον,
παναγία Δέσποινα, πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου
ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Ῥῥῆ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος

» ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτός ἐστὶν ἡ πέτρα,

» ἐν ἧ ἔστερέωσε, τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός, ἣν

» ἐξ ἔθνῶν ἐξηγοράσατο.

Τροπάρια.

Ἴδε τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, ὁ φορέσας ταύτην· ἴδε τῆς ψυχῆς
μου, τὴν δεινὴν ἀμορφίαν, πρόσχες τῆ φωνῆ μου, Χριστέ
πολυέλεε, καὶ μεταποίησον αὐτῆς, τὸ εἶδεχθές, εἰς
εὐμορφίαν Σωτήρ.

Σῶσον Ἰησοῦ τὸν ἄσωτον, σῶσόν με τὸν μόνον, σοῦ τοῦς
σωτηρίους, παραβάντα νόμους, καὶ πᾶσαν ἁμαρτίαν, ἀλόγως

τελέσαντα, καὶ ὑπαχθέντα λογισμοῖς, σοῦ Ἁγαθὲ ἀλλοτριουσί με.

Μαρτυρικά.

Τάξις Ἀσωμάτων Ἅγιοι, τὴν ὑμῶν ἀνδρίαν, ὄντως κατεπλάγη, πῶς ἐν τῷ σταδίῳ ἀθλοῦντες παραδόξως, καὶ πίπτοντες σώμασιν, ἀσάρκους πάντας δυσμενεῖς, θεία ῥοπή κατηδαφίσατε.

Ἐτι τῶν πληγῶν τοῖς στίγμασι, περιηνηθισμένοι, ἔτι τῶν αἱμάτων, τῷ λύθρῳ Ἀθλοφόροι, σταζόμενοι Κυρίῳ, παρέστητε χαίροντες, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, νικητικῶς καταστεφόμενοι.

Θεοτοκίον.

Τίκτεις ὃν Πατὴρ ἐγέννησε, πάντων πρὸ αἰώνων· τρέφεις τὸν τροφέα, πεῖραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα. Παράδοξον τὸ θαῦμα! καινὸν τὸ μυστήριον, Θεοχαρίτῳτε! διὸ πᾶσα πιστῶν ψυχὴ δοξάζει σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου Πρόδρομε, ἱερῶς βλαστήσας, ὠφθης καρποφόρος, γεωργίαις θεΐαις· διό μου τὴν καρδίαν, παντοίων στειρεύουσαν, εὐτεκνον ποίησον καλῶν, ὅπως πιστῶς ἀεὶ δοξάζω σε.

Ἄρτῳ οὐρανίῳ στήριξον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, Μάκαρ παρειμένην, ταῖς πονηραῖς μελέταις, καὶ δίδου μοι προθύμως, ποιεῖν τὰ θελήματα, τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, ὅπως πιστῶς ἀεὶ δοξάζω σε.

Κόσμου ἀμαρτίαν αἴροντα, τὸν Ἄμνὸν κηρύξας, τῶν ἀμαρτιῶν μου τὸ βαρὺ φορτίον, μακάριε Προφῆτα, ἐλάφρυνον δέομαι, κατάνυξίν μοι χορηγῶν, ῥύπου παθῶν ἀποκαθαίρουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ ἐφόρεσεν, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, ὅλος σαρκοφόρος, προελθὼν ὁ Λόγος. Αὐτὸν οὖν Θεοτόκε, δυσώπει με ῥύσασθαι, ἐκ πειρασμῶν παντοδαπῶν, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Ῥῥῆ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν πνεύματι προβλέπων, προφῆτα Ἀββακούμ,

» τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν. Ἐν τῷ

» ἐγγίζειν τὰ ἔτη, ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν

» καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ὅν ἔδωκάς μοι πλοῦτον, ἐσκόρπισα κακῶς, ἐκτελῶν τὰ ἄτοπα,
καὶ γέγονα γυμνός, ἐνδεδυμένος τὰ ἔργα τῆς ἀτιμίας· διὸ
βοῶ σοι· Στολαῖς καταφαίδρυνον, ταῖς πρώην θεία
κατανύσσων με χάριτι.

Υπήχθην ἀπονοίᾳ, καὶ πέπτωκα δεινῶς, καὶ εἰς γῆν
κατάκειμαι, ἀνίατα νοσῶν· ἀνάστησόν με τῶν πεπτωκότων ἢ
στάσις, καὶ ἐπὶ πέτραν σωτηρίου μετανοίας, στήριξον
Χριστὲ τὴν καρδίαν μου.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τὸν ὑψωθέντα μιμούμενοι Χριστόν, ὁμιλοῦντες
μάστιξιν, ἠγάλλοντο ὁμοῦ, οἱ ἄθλοφόροι· καὶ τῶν αἱμάτων
ῥανίσι, πολυθεΐας ἀναστείλαντες τοὺς ὄμβρους, ῥεῖθρα
ἰαμάτων ἀναπηγάζουσι.

Διέπλευσαν ἀβρόχως, βασάνων τὸ σφοδρόν, καὶ πικρὸν
κλυδώνιον, οἱ θεῖοι Ἀθληταί, τῇ κυβερνήσει τῆς σωτηρίου
ἐλπίδος, καὶ πρὸς τοὺς ἄνω, προσωμίσησαν λιμένας, πάσης
θυμηδίας πληρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἐξέστησαν ὀρῶσαι, Ἀγγέλων στρατιαί, πῶς ὁ ἀθεώρητος,
μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ ὠράθη, Παρθένε θεοκυῆτορ· ὃν
ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀξιῶσαι, πάντας τοὺς πιστῶς σε
δοξάζοντας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Υφάνας σωτηρίου, ἱμάτιον σαυτῷ, τῇ γυμνώσει σώματος,
Κυρίου Βαπτιστά, γεγυμνωμένον πάσης ἀγαθοεργίας,
ἐπένδυσόν με δυσωπῶ δικαιοσύνης, καὶ ἀγαλλιάσεως ἔνδυμα.

Σταγόνα σωτηρίας, ἐπόμβρισον κᾶμοί, τηκομένῳ Πρόδρομε,
αὐχμῷ τῶν ἠδονῶν, ὁ καταδύσας ἐν ταῖς ῥοαῖς Τορδάνου,
τρυφῆς χειμάρρουν, Τησοῦν τὸν ζωοδότην, ὅπως κατὰ χρέος
δοξάζω σε.

Οὐκ Ἄγγελος οὐ πρέσβυς, διέσωσεν ἡμᾶς, ἀλλ' αὐτὸς ὁ
Κύριος, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, οὗ τὰς εὐθείας ὁδοῦς
ἠτοίμασας, Μάκαρ ὃν νῦν δυσώπει, ὑποδεῖξάι μοι τὴν
τρίβον, τὴν πρὸς Βασιλείαν εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἡγιασμένος ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ οἰκήσαντος,
Παρθένε ὑπὲρ νοῦν· Αὐτὸν δυσώπει ἁμαρτιῶν, ἡμᾶς ῥύπου
ἀποκαθᾶραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον
Πνεύματος.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον
» γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν· τὸ ὄνομά σου
» ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν
» ὑπάρχεις.

Τροπάρια.

Ἐπλήσθην παραπτώσεων, πολλῶν καὶ χαλεπῶν, Δέσποτα
οἰκτιῖρμον, μακρόθυμε· οἰκτείρησόν με τὸν κατάκριτον, καὶ
μὴ με ἀπορρίψῃς, ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου.

Τελώνην ἐδικαίωσας, στενάξαντα Χριστέ· τοῦτον οὔν κᾶγώ,
ἐκμιμούμενος, τύπτω τὸ στήθος καὶ κραυγάζω σοι· Ἰλάσθητί
μοι, μόνε Εὐσπλαγχνε καὶ Οἰκτιῖρμον.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, φωστῆρες ἀπλανεῖς, ὤφθησαν τῆς
πλάνης, διώκοντες νύκτα βαθεῖαν, καὶ φωτίζοντες, τὴν
οἰκουμένην πᾶσαν, θαυμάτων δαδουχίαις.

Υπέρτιμοι ὡς λίθοι σε, τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, Δέσποτα,
ποθοῦντες οἱ Μάρτυρες, διὰ βασάνων κυλιόμενοι, πᾶσαν
οἰκοδομίαν, κατέστρεψαν τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύω ταῖς θελήσεσι, τὸν Ἐνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας
Τριάδος, Πανάχραντε, φέροντα μίαν τὴν ὑπόστασιν, ὃν
ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὴν ἔρημον κατώκησας, ὡς πάλαι Ἡλιοῦ, Πρόδρομε Χριστοῦ·
διὸ τὴν καρδίαν μου, ἐρημωθεῖσαν πλημμελήμασιν, ἐπιμελεῖα
θεία, βελτίωσον Παμμάκαρ.

Ὡς στῦλος ἀπερίτρεπτος, καὶ βάσις τῶν πιστῶν, μέγιστος Χριστοῦ, γενόμενος Πρόδρομε, τὸν λογισμόν μου σαλευόμενον, ταῖς μηχαναῖς τοῦ πλάνου, ἀπερίτρεπτον δεῖξον.

Νεκροὶ εὐηγγελίσθησαν τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτός, λάμπαν ἐπὶ γῆς, φωτί σου Μακάριε, καὶ οἱ ἐν σκότει ἐφωτίσθημεν· διὸ καταύγασόν με, δεινῶς ἀμαυρωθέντα.

Θεοτοκίον.

Βασίλισσαν Παρθένον σε, κηρύττει ὁ Δαυΐδ, Ἀχραντε ἀγνή· διὸ ἰκετεύω σε, τῆς οὐρανίου Βασιλείας με, ποιήσον κληρονόμον, ἵνα σε μακαρίζω.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ· Τὴν

» ζωὴν μου Ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν

» με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα· Δόξα σοι.

Τροπάρια.

Συνετρίβη τὰ ὀστᾶ, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τῷ βάρει τῶν πολλῶν, κατεκάμφθην ἡδονῶν· βοήθει μοι, Χριστέ, ἡ μόνη πάντων βοήθεια.

Ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλη τῶν παθῶν, ἐμπεσὼν ἀναβοῶ· Παντοδύναμε Χριστέ, ἀνάγαγε, τῇ κραταιᾷ σου χειρί, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Μυριόλεκτος πληθύς, τῶν ἀγίων Ἀθλητῶν, μυριάδας νοητῶν, κατεπάτησαν ἐχθρῶν, καὶ ἤνωνται, ταῖς μυριάσι τῶν οὐρανίων Νόων.

Οἱ ξηράναντες βυθόν, ἀθεΐας Ἀθληταί, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, ἐκληρώσασθε· διό, ξηράνατε, τὰς διεκχύσεις τῆς ἀμαρτίας μου.

Θεοτοκίον.

Ἀγιάσματος σκηνή, δεδειγμένη Μαριάμ, μιανθεῖσαν ἡδοναῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἀγίασον, καὶ θείας δόξης μέτοχον ποιήσον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ μετάνοιαν ἐν γῆ, καταγγείλας Βαπτιστά, μετανοίας μοι
ὁδοῦς, ὀδηγούσας με πρὸς φῶς, ὑπόδειξον, καὶ τῶν βαράθρων
τῆς πλάνης ῥῦσαί με.

Ὡς τὴν ἄβυσσον ῥοαῖς, καταδύσας ποταμοῦ, τὰς ἀβύσσους τῶν
ἐμῶν, ἀποξήρανον παθῶν, παρέχων μοι, δακρύων ὄμβρους,
Πρόδρομε, κήρυξ Χριστοῦ.

Νοσημάτων ψυχικῶν, καὶ παθῶν τῶν σαρκικῶν, τῶν τοῦ βίου
δυσχερῶν, καὶ παντοίων πειρασμῶν, καὶ θλίψεων, διάσωσόν
με, Κυρίου Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ καλὴν ἐν γυναιξί, δυσωπῶ σε
ἐκτενῶς, μὴ παρίδῃς με Ἄγνη ἀλλ' οἴκτειρον, καὶ πάσης
βλάβης σῶον συντήρησον.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ ἤψατο,

» οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ

» ἐνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες·

» Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Υπομονὴν ἐξήσκησεν Ἰώβ, καὶ ἔμεινε, πάσαις προσβολαῖς τοῦ
πονηροῦ ἀκλόνητος, καθάπερ πύργος ὁ γενναῖος· τοῦτον
ζήλου πάντοτε, καὶ μηδαμῶς, ᾧ ψυχὴ, ὀκλάσῃς ἐν τοῖς
δεινοῖς.

Σωματικαῖς ἠτιτήθην ἡδοναῖς, καὶ γέγονα ἄλογος, ὑπάρχων
λογικός· Λόγε Θεοῦ, ὁ διὰ λόγου πόρνην σώσας, σῶσόν με
τὸν δαίλαιον, ἵνα ὑμῶν εὐλογῶ, τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Μαρτυρικά.

Λελυτρωμένοι Μάρτυρες σοφοί, τῷ αἵματι τοῦ σαρκὶ παθόντος
δι' ἡμᾶς, ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως εἴλεσθε, κενῶσαι τὰ οἰκεῖα
αἵματα· διὸ ἀπαύστως αὐτῷ συμβασιλεύετε.

Οἰκοδομίᾳ ἄθλων ἱερῶν, παλάτιον ᾤφθητε Σοφοὶ περιχαρές,
ἐν ᾧ Χριστὸς ἐπανεπαύσατο, ὁ μόνος Βασιλεὺς καὶ Κύριος, ὁ
πρὸς μονὰς οὐρανῶν, μεταβιβάσας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γενεῶν πασῶν σε ὁ Χριστός, Πανύμνητε μόνην ἠρετίσατο αὐτῷ, οἷα σεμνήν καὶ καθαρὰν εἰς κατοικίαν, καὶ ἐκ σοῦ ὡς ἥλιος, ἐξανατείλας τὴν γῆν, πᾶσαν ἐφώτισεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὡς παλαιᾶς καὶ νέας γεγονῶς, πανάριστε, ἔνδοξε μεσίτης Βαπτιστά, μεσίτευσον παλαιωθέντα ἁμαρτίαις, ὅλον καινουργῆσαί με, τὸν καινουργὸν τοῦ παντός, ἐκδυσωπῶν Τησοῦν.

Νομοθετῶν μετάνοιαν ἐν γῆ, ἐπέφανας Πρόδρομε Χριστοῦ καὶ Βαπτιστά· ἦν ἐκτελεῖν πάντας ἐνίσχυσον εὐχαῖς σου, ὅπως λυτρωθεῖμεν, ἐκ τῶν ἀμέτρων κακῶν, ὧν πλημμελοῦμεν ἀεὶ.

Σὺ τὴν στενὴν διώδευσας ὁδόν, ἐγκράτειαν πᾶσαν μετερχόμενος Σοφέ, καὶ πλατυσμῷ, θεωριῶν τῶν φανοτάτων, ὅλως κατηγλάϊσαι· ὧν ἐντρυφᾶν καὶ ἡμᾶς δίδου, Χριστὸν δυσωπῶν.

Τριαδικόν.

Ὅμοφυῆ Τριάδα οἱ πιστοί, δοξάζομεν ἀναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθέες, ἰσοβασίλειον οὐσίαν, μίαν κυριότητα, μίαν ἀρχήν, καὶ ζωήν, ζωοποιοῦσαν ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἰκετηρίαν Ἄχραντε Θεῷ, προσάγαγε, ὅπως παραβλέψηται, ἡμῶν τὰ πταίσματα, καὶ τὰς ἀμέτρους ἁμαρτίας, καὶ διαιωνίζοντος ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς, πυρὸς κολάζοντος.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς

» Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάσατε

» παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-

» τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γυμνὸν με εἰργάσατο, παντοίων ἀρετῶν, ὁ ὄφις ὁ δόλιος, κακίστη συμβουλή· στολαῖς ἐναρέτοις, καταφαίδρυνον νῦν, ὁ γυμνώσας τούτου, Σωτήρ μου τὴν κακίαν.

Ὁ κρίναι ἐρχόμενος, τὸ γένος τῶν βροτῶν, Κριτὰ
δικαιότατε, ἐν ᾧρα φοβερᾷ, κατάκριτον ὄντα, μὴ ἐκπέμψης
με, εἰς πῦρ τὸ τῆς γεέννης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Μαρτυρικά.

Υμᾶς παναοίδιμοι, Κυρίου Ἀθληταί, οὐ θλίψεις, οὐ κίνδυνος,
οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἐχώρισεν, ὅλως τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, τοῦ
δι' εὐσπλαγχνίαν, ἡμᾶς ἠγαπηκότος.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι, ἀσάρκῳ δυσμενεῖ, αὐτὸν

κατεβάλετε, γενναῖοι Ἀθληταί, καὶ σὺν Ἀσωμάτοις
συγχορεύετε νῦν, ἰώμενοι πάθη, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον κοιλάσι, τοῦ βίου εὐρηκῶς, ἐν σοὶ κα-

τεσκήνωσεν, ὁ πάντων Φυτουργός, ὁσμαῖς εὐσε-

βείας, καὶ σεμνότητος, κατεσωδιάζων, ἡμᾶς Θεογεννητορ.

Κανῶν τοῦ Προδρόμου.

Τὸν τοῦς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ.

Μόνος ὑπὲρ πάντας πλημμελήσας, τοῦς ἐπὶ γῆς γεννηθέντας,
μόνος γεγένημαι, παραβάτης τῶν σῶν νόμων Κύριε· διό με
διὰ τοῦ Προδρόμου, οἴκτειρήσον καὶ σῶσον.

Ἄγγελος τοῖς τρόποις ἀνεδείχθης, βαπτιστὰ Ἰωάννη, βουλής
τὸν Ἄγγελον τῆς μεγάλης κηρύττων τοῖς πέρασι· διό σε
ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοῦς αἰῶνας.

Κάραν ἐκτμηθεὶς ἀδίκως, Μάκαρ, ὁ καταδύσας τὴν κάραν,
Χριστοῦ ἐν ὕδασιν, ἐνδυνάμωσον πάντας πρεσβείαις σου, τοῦ
πλάνου συμπατεῖν τὴν κάραν, τὴν ὄντως ὀλεθρίαν.

Ἄπασι τὰς τρίβους τὰς φερούσας, πρὸς τὰς θείας εἰσόδους,
Μάκαρ ὑπόδειξον ἐν αὐταῖς, ὅπως περιπατήσαντες, νυμφῶνος
θείου κληρονόμοι, γενώμεθα εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ἐῤῥασαί με ἀτόπου ἀμαρτίας, καὶ φλογὸς τῆς γεέννης, σκότους
κολάζοντος, καὶ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, καὶ σκώληκος
Παρθένε, μόνη προστασία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάντων Δεσπότης,
» ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον κατήλθε, καὶ ἔσαρ-
» κώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος ὁ ἄναρχος,
» μεγαλύνομεν πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
» ἀγνήν.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας, καὶ καθαρᾶς ἐργασίας· ἰδοὺ ἡμέρα
τοῦ φωτός· ἐπεργάζου τὰ καλὰ, φεῦγε τὸ σκότος τῶν παθῶν,
τὸν ὕπνον ἐκδίωξον, τῆς κακίστης ῥαθυμίας ψυχὴ μου, ὅπως
γένῃ θείου φέγγους κοινωνός.

Ὡς ὁ τελώνης στενάζω, ὥσπερ ἡ πόρνη δακρύω, ὡς
ὁ ληστής ἀναβοῶ, Μνήσθητί μου Οἰκτιῖρμον, καὶ ὡς
ὁ ἄσωτος υἱὸς κραυγάζω τό· Ἥμαρτον, προσπίπτω σοι, ὥσπερ
ἡ Χαναναία, Ἐλεῆμον, μὴ παρίδῃς με, Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Σωματικῶν παθημάτων, καὶ ψυχικῶν συντριμμάτων, ὥφθητε
ὄντως ἰατροί, παραδόντες τὸ σῶμα, πρὸς αἰκισμοὺς
καρτερικῶς, πρὸς βίαιον θάνατον, πανεύφημοι Ἀθληταὶ τοῦ
Κυρίου· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε ἀεὶ.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, ἐναπαστράψασα πλέον, ἡ καρτερία τῶν
σοφῶν, τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, σκότους τὸν ἄρχοντα σαφῶς,
ἠφάνισαν χάριτι, καὶ ἔλυσαν ἀθεΐας τὴν νύκτα, καὶ καρδίας
κατεφώτισαν πιστῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς λαμπηδόσι, τοῦ ἀνατείλαντος Λόγου, ἐκ τῆς
ἀγίας σου γαστρὸς, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ καταυγάσαντος τῆς
γῆς τὰ πέρατα, φώτισον τὴν ψυχὴν μου, ἠδονῶν ἀμαυρώσει,
σκοτισθεῖσαν, ἵνα πίστει σε ὑμῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἰδοὺ ὁ λύχνος ὁ φαίνων, τοῖς ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου, ἡ
καλλικέλαδος ἰδοὺ χελιδῶν, ἡ τὸ ἔαρ πᾶσι μηνύουσα
Χριστόν, ὁ μέγιστος Πρόδρομος, μεσίτης τε παλαιᾶς, καὶ
τῆς νέας· οὗ πρεσβεΐαις φυλατιτόμεθα ἀεὶ.

Ὡς τοῦ Νυμφίου σε φίλον, νυνὶ προβάλλομαι πρέσβυν, ἔχων
πληθὺν ἁμαρτιῶν, βοῶ σοι Βαπτιστά. Ἀποκοπὴν μοι τῶν
χρεῶν, παμμάκαρ πρυτάνευσον, καὶ ἄναψον τῆς ψυχῆς μου τὸν
λύχνον, ἐσβεσμένον ἀμελείᾳ παντελῶς.

Σὺν ἀσωμάτοις Ἀγγέλοις, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις, σὺν
Ἀθλοφόροις ἱεροῖς, σὺν Προφήταις Προφῆται, τὸν ὑπεράγαθον
Θεὸν ἰκέτευσε πάντοτε, τυχεῖν ἡμᾶς ἀγαθῶν αἰώνιων, τοὺς
πλουτοῦντάς σε προστάτην ἀγαθόν.

Ἡ χελιδὼν ἡ ὠραία, ἡ ἀηδὼν ἡ τιμία, περιστερὰ ἡ παγκαλῆς,
ἡ φιλέρημος τρυγῶν, ὁ τοῦ Κυρίου Βαπτιστῆς, ἐρήμου τὸ
βλάστημα, τὴν ἔρημον ἀκαρπία, ψυχὴν μου γεγονουῖαν, δεῖξον
γόνιμον καλῶν.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, χερουβικὸς ὥσπερ θρόνος,
τρέφεις τὸν τρέφοντα ἡμᾶς· ὃν ἀπαύστως δυσώπει,
Θεοχαρίτωτε ἀγνή, σεισοῦ καταπτώσεως, ἀλώσεως, καὶ
παντοίας ἀνάγκης, σοῦ τὴν ποιμνην ἐκλυτρώσασθαι ἀεὶ.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐκ
προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ
τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, μή μου
ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σε
Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Ἄλλος σε κόσμος ψυχὴ ἀναμένει, καὶ Κριτῆς, τὰ σὰ μέλλον
δημοσιεύειν κρυπτά καὶ δεινά· μὴ οὖν ἐμείνης τοῖς ᾄδε,
ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ· ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ
σῶσόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν
ᾧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Μὴ ἀποδοκιμάσης με Σωτήρ μου, τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἀμαρτίας
συνεχόμενον· διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν,
καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με,
δωρούμενός μοι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τὸν μισθόν, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Στίχ.\Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ
ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Οὔτοι οἱ στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν
τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν
βασάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως
στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος, εἰρήνην καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα

ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικοῖς
εἶδεν ὄμμασι, βάτον τὴν ἄφλεκτον, εἶπερ καιομένην· πῦρ
γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἄγνη οὐ κατέφλεξε. Διὸ
αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ
κόσμῳ δωρήσασθαι.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ·
διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ,
Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθ' ἐκάστην ἀμαρτάνοντα, καὶ παραβαίνοντα τὰς σὰς
ἐντολάς, ἐπίστρεψόν με ὁ Θεός, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον,
ὅπως σου τὴν ἄφατον, εὐσπλαγχνίαν δοξάζω Φιλάνθρωπε.

Λύχνος ὠφθης, θεῖε Πρόδρομε, προπορευόμενος ἀδύτου Φωτός,
τοῦ ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἀνατείλαντος ἀρρήτως ἡμῖν. Τοῦτον
οὖν ἰκέτευε, καταυγᾶσαι ψυχὰς τῶν τιμώντων σε.

Μαρτυρικόν.

Υπομείναντες πολύπλοκα, βάσανα Μάρτυρες πανεύφημοι,
έπουρανίων άγαθών, έν ύψίστοις ήξιώθητε· όθεν
μακαρίζεσθε, ύπό πάντων ανθρώπων έκάστοτε.

Δόξα.

Τόν Πατέρα προσκυνήσωμεν, και τον Υιόν δοξολογήσωμεν, και
τό πανάγιον πιστοί, πάντες Πνεύμα άνυμνήσωμεν, Μνήσθητί
μου κράζοντες, όμοούσιε Τριάς, και Μονάς ό Θεός.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Μετά τόκον άειπάρθενος, ώς πρό τοϋ τόκου έφυλάχθης Αγνή,
Θεόν γεννήσασα σαρκί· όν δυσώπει σαρκικών ήμᾶς, Άχραντε
λυτρώσασθαι, ψυχικών τε παθών ίκετεύομεν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Είς τό, , Κύριε έκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρά Δεσποτικά.

Ήχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παλάμας άχράντους σου Χριστέ, επί ξύλου ήπλωσας, και τοϋς
δακτύλους ήμάτωσας, θέλων λυτρώσασθαι, τών θείων χειρών
σου, τό έργον Φιλάνθρωπε, Αδάμ τον παραβάσει κρατούμενον,
είς τὰ βασίλεια τοϋ θανάτου όν και ήγειρας, έξουσία τη
παντοδυνάμω σου.

Σταυρωῷ προσηλούμενος Χριστέ, ό Θεός ώς άνθρωπος, άνθρωπων
φύσιν έθέωσας, και τον άρχέκακον, θανατώσας όφιν, ήμᾶς
ήλευθέρωσας, άρᾶς της έκ τοϋ ξύλου ώς εϋσπλαγχνος, άρᾶ
γενόμενος, και τῷ κόσμῳ παρεχόμενος, εύλογίαν, και τό
μέγα έλεος.

Ό πάσης επέκεινα τιμής, χρηματίζων Δέσποτα, άτιμασθῆναι
εύδόκησας, τον έπονείδιστον, ύποστᾶς Οίκτιρμον, έν τῷ
ξύλῳ θάνατον, δι' οϋ άθανασίαν έτρύγησε, γένος
άνθρώπινον, και ζωήν την πριν άπείληφε, σοϋ θανόντος,
σαρκί Παντοδύναμε.

Έτερα Στιχηρά, της Θεοτόκου, όμοια.

Όδύνης με λύτρωσαι πικρᾶς, τών ποδών μου Πάναγνε, και τών
γονάτων παρέσεως, άρθρων τε θραύσεως, και άρμών χειρών
τε, και ποδών έκλύσεως, και βλάβης διαφόρων ρευμάτων με,
έν πᾶσι τούτοις δέ, άκηλίδωτον φυλάττουσα, έν άγάπη τοϋ
Θεοϋ και Πλάστου μου.

Υπέκυψα πάθει δεινοῖς, ὁ δεινὸς καὶ πέπραχα, αἰσχύνης ἔργα πανάσωτα, ἐξ ὧν καὶ ἔτι νῦν, φαντασίαι τούτων, καὶ αἰσχρά με εἶδωλα, κλονοῦσιν ἀλλοιοῦσι καὶ τρέπουσι, πρὸς ἡδυπάθειαν, τῶν αὐτῶν ἐν τῇ αἰσθήσει μου, τῆς καρδίας· ἀλλὰ σὺ με σῶσον, Ἄγνη.

Ὁ βίος μου Πάναγνε πολλῶν, πειρασμῶν ἀνάπλεως, ἐκ τῶν πολλῶν κακῶν γέγονεν, ὧν ἐπλημμέλησα· ἀλλὰ σὺ κἄκείνων, καὶ τούτων με λύτρωσαι, καὶ δός μοι νοῦν καὶ βίον ἀπρόσκοπον, καὶ λόγον σώφρονα, ἵνα πίστει μακαρίζω σε, καὶ δοξάζω τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; Πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Προκείμενον. Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ.\Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἦνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτεירῆσαι ἡμᾶς.

Ἀρήρηκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστίν, ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος· ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σωζόμεθα πάντες.

Στίχ.\Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐ-

θηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφά-

νοις.

Μαρτυρικόν.

Ω τῆς καλῆς ὑμῶν, πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανοῦς ἐκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε· ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως, Τριάδα ὁμοούσιον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Βομφαία διήλθεν ὁ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεῶν μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον Ἀθάνατε τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Σταυρώσιμα.

Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς· Δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμα.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων· Παράδεισον ἠνέφξας

Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι ληστῆ, καὶ τρυφῆς
κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι ὡσπερ
ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῆ
εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ
εὐσεβεῖ, βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ'
ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν, αἱ ἐναντίαι
δυνάμεις. Τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ
Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡ θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμνάς, καὶ
πανάμωμος κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν ἀπλωθέντα τὸν Κύριον,
ὃ τὰ σύμπαντα ἐν τῆ ὄρακι περιφέρων, πῶς κατάκριτος, ὑπὸ
κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται;

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμον.

Ἀπλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας Οἰκτιρμον, τὰ ἔθνη τὰ
μακράν, ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν
πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν,
καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ
σου.

Μαρτυρικόν.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι
Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι, Φιλάνθρωπε
δεόμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον
νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὀρῶσα, ἐν δάκρυσιν ἐκραύγαζε, μητρικῶς
ὀλολύζουσα. Πῶς ὑμνήσω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου,
συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Σταυρῷ σέσωσμαι τοῦ παθόντος Δεσπότου. Ὁ Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. Ῥδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τό, Χριστὸς γεννᾶται.

» Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραήλ, τὴν ἄβατον

» διήλθεν ὡς ἡπειρον· ἐχθρὸν δὲ ὀρῶν ποντούμενον,

» ὕμνον ὡς εὐεργέτη ᾄδει Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι,

» βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Σταυρῷ Χριστῆ ἀνυψούμενος, ἀνύψωσας πεσόντα τὸν ἄνθρωπον,
καὶ πᾶσαν ἐχθροῦ κατέρραξας, Λόγε τὴν δυναστείαν· ὅθεν τὸ
σὸν πάθος ἀναμέλπω, τοῦ

παθόντος, καὶ παθῶν λυτρωσαμένου με.

Τῆς δόξης Κύριος πέφυκας, ὁ δόξη στεφανώσας τὸν ἄνθρωπον,
ἀκάνθαις διὸ κατέστειψαι, τὴν ἀκανθοφοροῦσαν φύσιν ἡμῶν,
ὅπως ἀπεργάσῃ, καρποφόρον Φυτουργέ, ἐνθέων πράξεων.

Μαρτυρικά.

Ἁγίων δῆμος πανάγιος, νομίμως ἐναθλήσας, τὴν σύμπασαν,
αἱμάτων ἀγίοις ῥεύμασι, κτίσιν καθαγιάσας τὰς ἐναγεῖς,
δαίμοσι θυσίας, φερομένας ἐν Θεῷ Πατρὶ, ἠφάνισαν.

Ἵμῶν πανάγιοι Μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν βασάνων οὐκ ἔκρυψαν,
τὰ καρτερικὰ παλαίσματα· ὅθεν ὑπὲρ ἡλίου μαρμαρυγᾶς,
ἐνδοξοὶ ὀρᾶσθε, ἀπαστράπτοντες σαφῶς, αἰγλην σωτήριον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία Πάναγνε τέτρωσαι, τὸ πάθος τοῦ Υἱοῦ σου ὡς
ἔβλεψας, αὐτὸν τῇ λόγχῃ νυτιτόμενον, καὶ τὴν ἐν παραδείσῳ
κωλυτικὴν, εἶργοντα ῥομφαίαν, μὴ διδοῦσαν τοῖς πιστοῖς,
τὴν θεῖαν εἴσοδον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς,

κατ' Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιᾶ.

Ἁγίον σε τέμενος εὐρών, ὁ ὑπεράγιος Λόγος ἐσκήνωσεν,
Ἄχραντε ἐν μήτρᾳ σου, ἀγιασμὸν καὶ φωτισμὸν καὶ λύτρωσιν,
τῶν ἀμαρτημάτων, τοῖς σὲ τιμῶσι δωρούμενος.

Βότρυν ἢ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ἀναπηγάζοντα οἶνον σωτήριον,
μέθη σκοτισθέντα με, ἁμαρτιῶν ὡς συμπαθῆς σωφρόνισον, καὶ
πρὸς μετανοίας, ὁδοὺς εὐθείας εἰσάγαγε.

Γνώμη ὀλισθαίνοντα ἀεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς
ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον, φρενοβλαβῶς καὶ τοῖς
ἐχθροῖς εὐχείρωτον ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδῃς με
Δέσποινα.

Ῥῥῆ γ'. Ὁ Εἰρμός. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

» Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς
» τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως
» κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ μέλπων ἀεὶ· Ἐ-
» πὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέ-
» σποτα.

Τροπάρια.

Ἦρυξάν σου χεῖρας, Τησοῦ μου καὶ πόδας οἱ ἄνομοι, τοῦ τῇ
παλάμῃ ἀπορρήτως, διαπλάσαντος πρῶην, Χριστὲ ὁ Θεὸς τὸν
ἄνθρωπον, καὶ διὰ πάθους, παθῶν καὶ φθορᾶς, πάντας
ἀπαλλάξαντος.

Στήτω ἀνεβόα, Τησοῦς, ἡ σελήνη καὶ ὁ ἥλιος· τὴν ἐν Σταυρῷ
προδιαγράφων τοῦ παθόντος Δεσπότη, σαρκὶ τῶν φωστήρων
ἐκλειψιν, δι' οὗ τοῦ σκότους ἀρχαὶ πονηραὶ,
παρεδειγματίσθησαν.

Μαρτυρικά.

Ἐφερον προθύμως, ἀλγηδόνας οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ
τραυματοῦσθαι τὸν βελίαρ, τραυματίζοντες ὄφιν, στερόνως
ὄθεν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὰς ἀλγηδόνας ἰῶν-ται ἀεὶ, θεΐαις
ἐπινεύσεσι.

Στήλας τῶν δαιμόνων, καὶ ναοὺς ἐδαφίσαντες Μάρτυρες,
ὑπομονῆ τε καὶ ἀνδρείᾳ, ἑαυτοὺς παραδόξως, ναοὺς ἠγεύρατε
ἅγιοι, χωρητικοὺς τοῦ Πατρός, καὶ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου
Πνεύματος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἦρα τῇ τοῦ πάθους, τὸν Ἰωραῖον ἐν κάλλει εἰσβλέψασα, εἶδος
Παρθένης οὐδὲ κάλλος κεκτημένον, ἐβόας πικρῶς Ἁγνή,

όλολύζουσα· Οἴμοι! πῶς πάσχεις Υἱὲ ἐκ παθῶν, πάντας θέλων
ρύσασθαι!

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ μόνος εἰδῶς.

Δεσπότην τεκοῦσα τοῦ παντός, καὶ πάντων οὔσα Δέσποινα,
τῆς δεσποτείας νῦν με ἐξάρπασον, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν
Πανάμωμε, ἐμαυτὸν ἀθλίως γάρ, τούτοις κατεδούλωσα,
ῥαθυμία καὶ γνώμης στρεβλότητι.

Ἐχουσα ἀεὶ τὸ συμπαθές, ὡς μόνη συμπαθέστατον, καὶ ἀγαθὸν
κυήσασα Κύριον, ἀσυμπαθῆ με ὄντα καὶ ἄσπλαγχνον, μοχθηρίᾳ
φύσεως, μὴ παρίδης Ἄχραντε, ἀλλ' ἐπίστρεψον σαῖς
παρακλήσεσι.

Ζάλης με ἀτόπων λογισμῶν, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ
πειρασμῶν Παρθένε ἐξάρπασον, καὶ πρὸς λιμένας, ἐνθέους
Ἴθυνον, καὶ γαλήνης πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ἰκετεύω
σε μόνη Πανύμνητε.

Ῥῥῆ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Τεσσαί.

» Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ θαυμά-
» σιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν· Ἀπὸ Θαιμᾶν
» ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἅγιος ἤξεις, ὄρους ἐκ δασέος κα-
» τασκίου, τοῦ σῶσαι τοὺς ἐξ Ἀδάμ· δόξα τῇ δυνά-
» μει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίγματα καὶ μώλωπας Χριστέ, ὑπήνεγκας σταυρούμενος, τοὺς
τῆς καρδίας μου ἰώμενος· χολῆς ἐγεύσω πικρᾶς, ἐνηδόνου
γεύσεως, τὴν φθοροποιὸν ἐξαίρων βλάβην· ἐν ξύλῳ δὲ
προσπαγεῖς, ξύλου τὴν κατάραν ἠφάνισας.

Μακρὰν ἀπωσθέντα ἀπὸ σοῦ, τὰ ἔθνη ἀνυψούμενος, ἐπὶ
Σταυροῦ πλησίον εἴλκυσας· κατήλλαξας δὲ ἡμᾶς τῷ Πατρὶ,
Μακρόθυμε, μέσον ἐμβάλων, οἷα μεσίτης σαυτόν, καὶ μέσον
τῆς γῆς, πάθος ἐνεγκῶν ἐπονείδιστον.

Μαρτυρικά.

Αἱμάτων θαλάσση μυστικῆ, ὑμῶν Θεομακάριστοι, σὺν τοῖς
αὐτοῦ πᾶσι στρατεύμασιν, ὁ νοητὸς Φαραὼ ἐμπεσῶν ἀπώλετο·

ὄθεν ἐν χαρᾷ ὑμεῖς σωθέντες, ἐπαγγελίας πρὸς γῆν,
οὐρανοπολῖται γεγόνατε.

Ἰσχύϊ νευρούμενοι Χριστοῦ, τὸ πάθος τὸ μακάριον, πάθη
ποικίλα ἀνεδέξαντο, ἐν τῇ τιμῇ σαρκί· διὰ τοῦτο παύουσι,
πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, τῶν εὐφημούντων αὐτούς,
καὶ μακαριζόντων ἐκάστοτε.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἄδικον βλέπουσα σφαγὴν, Χριστὲ ἢ σὲ κυήσασα,
ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι· Δικαιοκρίτα Υἱέ, πῶς ἀδίκως
κέκρισαι, θέλων δικαιοῦν τοὺς παραβάσει, κατακριθέντας τὸ
πρίν, καὶ πρὸς τὴν φθορὰν ὀλισθήσαντας;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ἥλιον ὀλόφωτε Νεφέλη κυήσασα, δικαιοσύνης Ἰησοῦν, τὸν
φωτοδότην καὶ Θεόν, ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν ἐν νυκτὶ
τῆς ἀμαρτίας ὑπάρχουσαν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρώσει
τυφλώτισαν.

Θήρας με δαιμόνων καὶ φθορᾶς ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων με
ἀεὶ, κακοποιῆσαι δολερῶς, ἐτοίμη βοήθεια, χριστιανῶν τῶν
θλιβομένων ἀνάψυξις, θεοκυῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὃν ἐξ αἱμάτων σου
ἀγνῶν, ἐκυοφόρησας Ἀγνή· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, διαπαντὸς
ἀγνὸν ψυχῇ τε καὶ σώματι, συντηρηθῆναι Παρθένε τὸν δοῦλόν
σου.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός. Θεὸς ὦν εἰρήνης.

» Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον, λάμψον Χριστέ, ταῖς καρ-
» δίας τῶν πίστει ὑμνούντων σε, εἰρήνην παρεχό-
» μενος ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν, ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυ-
» κτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν, τῷ φωτί σου τρέχοντες, δο-
» ξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ ἥλιος Σῶτερ, γυμνοῦται φωτός, ἐπὶ ξύλου γυ-
μνόν σε θεώμενος, κρεμάμενον τὸν ὕδασι κρεμά-

σαντα τὴν γῆν· πέτραι δὲ ἐπὶ πέτραν, ὡς ἦσθοντο ἀρθέντα,
διεῖράγησαν φόβῳ, καὶ τὰ θεμέλια σεσάλευται.

Ἐψώθης ἐν ξύλῳ καὶ ἤλοις παγεῖς, ἡματώθης δακτύλους
Μακρόθυμε, καὶ λόγχης διατρήσεσιν ἐνύγης τὴν πλευράν,
ἰώμενος τὸ τραῦμα Ἀδάμ, ὅπερ ὑπέστη, τῇ πλευρᾷ ὑπακούσας,
καὶ παρακούσας τοῦ ποιήσαντος.

Μαρτυρικά.

Παράδεισος ὤφθη, Μαρτύρων πληθύς, τῆς ζωῆς μέσον ἔχων τὸ
ξύλον Χριστόν· δι' ὃν τὸν ἐπονείδιστον γενναίῳ λογισμῷ,
θάνατον ὑποστάντες, τὸν βρώσει τοὺς γενάρχας θανατώσαντα
ὄφιν, θεῖα δύναμι ἐθανάτωσαν.

Αἱμάτων σταγόσι, Χριστοῦ Ἀθληταί, ἀθεΐας βυθὸν ἐξηράνατε,
καὶ θεῖαις ἀναβλύσεσι θαυμάτων ἱερῶν, παθῶν τὰς
ἀναβλύσεις, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἀποπαύετε· ὅθεν
ἀξιοχρέως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Θαμβεῖται ἐν ξύλῳ, ὀρῶσα Χριστόν, ὑψωθέντα βουλήσει ἡ
Ἄμεμπτος, καὶ κλαίουσα ἐκραύγαζεν· Υἱέ μου καὶ Θεέ,
ὠδῖνας ἐν τῷ τίκτειν λαθοῦσα, νῦν ὀδύνας ὑπομένω ἀδίκως,
ὑπὸ ἀνόμων σταυρουμένου σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ φωτίσας.

Καρποφόρον, ἀρετῶν τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, τοὺς
ἀκάρπους, λογισμοὺς μου Παρθένε διώκουσα, καὶ τὰς
συμπνιγούσας με, προῤῥίζους τέμνουσα ἀκάνθας, τῆς
ἀμαρτίας, Πανάχραντε.

Λόγον θεῖον, δι' Ἀγγέλου ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας, ὑπὲρ λόγον,
θεοτόκε αὐτὸν οὖν δυσώπησον, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ
ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Μαράνασα, τῷ βλαστῷ σου τὴν ξύλῳ βλαστήσασαν, ἀμαρτίαν
τῆς σαρκός μου, φρονήματα μάρανον, καὶ παθῶν ὀρμήματα,
καὶ τρικυμίας ἐναντίας, ὅπως ὑμνῶ σε Πανύμνητε.

Ῥῥῆ στ'. Ὁ Εἰρμός. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

» Ὅλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ κήτει

» κακῶν συγκαταπέπτωκα· ἀλλ' ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς

» ὁ Θεός με, ὡς πρὶν Ἰωνᾶν, καὶ ἐν πίστει τὴν ἀπά-

» θειάν μοι δώρησαι, ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
» ληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Τροπάρια.

Ὅτε Μωϋσῆς, τὰς χεῖρας ἐπέτασεν, εἰς ὕψος τὸ σὸν πάθος
εἰκόνιζε, τοῦ τανύσαντος, ἐπὶ ξύλου παλάμας, καὶ τοῦ
πονηροῦ, διολέσαντος τὸ κράτος τὸ ὀλέθριον· ὄθεν λυτρωτὴν
εἰδότες σε, καὶ σωτῆρα ὑμνοῦμεν Φιλάνθρωπε.

Νέκρωσιν ἀρθεῖς, ἐν ξύλῳ ὑπέμεινας, καὶ τὸν νεκρωτὴν ἡμῶν
ἐνέκρωσας, καὶ ἐζώσας, τῶν χειρῶν σου, Χριστέ τὸ
πλαστούργημα· τὴν πλευρὰν δὲ ὀρυτιτόμενος ἐξέβλυσας, δύο
ποταμοὺς ἀφέσεως, τοῖς θελήσεσι δύο ὑμνοῦσί σε.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ὑμῶν, ὁ θάνατος Ἅγιοι, ἐνώπιον νῦν Κυρίου γέγονε,
τοῦ τιμήσαντος, τοῖς τιμίοις αὐτοῦ πάντας πάθεσι, καὶ τὸν
ἄτιμον βελίαρ καταισχύναντος, πάσαις προσβολαῖς κολάσεων,
κατεάξαι ἡμᾶς μηχανώμενον.

Ὅλη τῆ ψυχῆ, πρὸς ὅλα χωρήσαντες, τὰ εἶδη Σοφοί, τὰ τῶν
κολάσεων, ὅλην εὔρατε, συμμαχοῦσαν ὑμῖν τὴν βοήθειαν, τοῦ
δι' ὅλου τὸ ἀνθρώπινον φορέσαντος· ὄθεν μεληδὸν
τεμνόμενοι, καὶ πυρὶ ὀμιλοῦντες ἠγάλλεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταύρωσιν τὴν σὴν, ἡ Πάναγνος βλέπουσα, ἐβόα· Υἱὲ τί τὸ
ὀρώμενον, ξένον θέαμα; ὁ τὰ πάθη νοσοῦντων ἰώμενος, πῶς
τὸ πάθος ὑπομένεις τὸ καινότερον; τί σοι οἱ ἐχθροὶ
ἀπέδωκαν, Εὐεργέτα ἀνθ' ὧν εὐηργέτηνται;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, καρπῷ Θεοχαρίτῳ, καὶ
πεπάτηται, ὁ ἄδης προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς
ἠλευθερώθημεν· διὸ βοῶ τὰ πάθη λῦσον, τὰ τῆς καρδίας μου.

Ἐενοῦμενον Θεοῦ, διὰ φαυλότητα, καὶ πόρῳ καθιστάμενον,
Παναμώμητε οἰκείωσον αὐτῷ, ξένη μεσιτεία σου Θεόνυμφε,
ὅπως ὑμῶ τὰ μεγαλεῖα, τῆς δυναστείας σου.

Ὁ ἄχρονος Υἱὸς ἐν χρόνῳ γέγονεν, ἐκ σοῦ ἀποτικτόμενος· ὃν
ἰκέτευε τὰ χρόνια Ἀγνή, πάθη θεραπεῦσαι τῆς καρδίας μου,
καὶ πρὸς ζωὴν τὴν αἰωνίαν, καθοδηγήσαί με.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός. Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα.

» Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν φλόγα τὴν

» ἄστεκτον, οἱ δι' εὐσέβειάν ποτε, παῖδες ἅγιοι δει-

» χθέντες Θεοῦ, καὶ συμφώνως ἀνυμνοῦντες, ὕμνον

» ἔμελλον· Ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Δεσπότης ὢν ἐκ δούλου, κατεδέξω Ἰησοῦ μου ῥάπισμα,
ἐλευθερῶσαί με ζητῶν, δουλωθέντα τῷ ἀλάστορι, τῷ Σταυρῷ
δὲ προσπαγεῖς σώζεις με μέλλοντα· Ὁ τῶν πατέρων Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Ἐσείσθη πᾶσα κτίσις, σταυρουμένου σου εὐσπλαγχνε Κύριε·
λόγχῃ τρωθέντος σου ἐχθρός, ὀλοσώματον ἐδέξατο πληγὴν· ὁ
δὲ πληγεὶς Ἀδὰμ ὑγίωται, ἀναβοῶν· Ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τετειχισμένος, Ἀθλοφόρων ὁ στρατὸς ὁ ἔνθεος, τὰς
παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ ἐξηφάνισεν ἐν χάριτι, καὶ τῆς νίκης
ἐκβοῶν, στεφάνους εἶληφεν· Ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς
εἶ.

Πυρὸς δυνατωτέραν, κεκτημένοι Ἀθληταὶ προαίρεσιν, οὐ
κατεφλέχθητε πυρὶ ὁμιλοῦντες, ἀλλ' ἐφλέξατε τῆς
δυσσεβείας πονηρὰν ὕλην, κραυγάζοντες· Ὁ τῶν πατέρων
Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ τόκος σου Παρθένε, τοὺς αἰῶνας ὡς Θεὸς ἐποίησε, καὶ νῦν
ὑψούμενος πεσόντας ἡμᾶς συνανύψωσε, καὶ πολίτας οὐρανοῦ
δεικνύει ψάλλοντας· Ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σὲ νοητήν.

Πύλη φωτός, πύλας μοι διάνοιξον, τῆς μετανοίας φωταυγεῖς,
τὰς εἰσόδους τῶν ἡδονῶν, εἴργουσα πρεσβείαις σου, καὶ
ἀποδιώκουσα τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις μου, ὅπως ὕμνῶ καὶ
δοξάζω, τὴν σὴν ἄμαχον δύναμιν.

Ἐύπον ψυχῆς, ἐξ ἀπροσεξίας μου, τὸν προστριβέντα μοι
δεινῶς, ταῖς ῥανίσι σῶν οἰκτιρμῶν, Πάναγνε ἀπόπλυνον, καὶ
τῆς διανοίας, μου τὸ ὀπτικὸν ἀποκάθαρσον, ἵνα φωναῖς
ἀσιγήτοις, ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου.

Σὺ τὴν πηγὴν, τῆς ζωῆς κυήσασα, θανατωθέντα με δεινῶς,
ταῖς δαιμόνων ἐπαγωγαῖς, Ἄχραντε Πανάμωμε, ζώωσον
πρεσβείαις σου, τῷ σῷ Υἱῷ ἀναμέλποντα· Ὁ αἰνετὸς τῶν
πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥῥῆ η'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τό, θαύματος ὑπερφυοῦς.

» Τέρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον, ἡ πυρένδροσος
» κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔφλεξε νέους
» παῖδας, Χριστοῦ δηλοῦν, τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθέ-
» νου θείαν γέννησιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψω-
» μεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ
» ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τέταται ἐπὶ σταυροῦ ἐθελουσίως, ὁ τῷ νεύματι οὐρανὸν
τείνας· ἤλοις προσηλοῦται δέ, ἐξηλῶσαι ἐπιποθῶν,
διαθέσεις ἐμπαθεῖς τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ· διὸ ἀνυμνοῦντες
ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ
ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτε σε ζωῆς τὴν πέτραν ἐπὶ πέτραν, λιθοκάρδιος ὑψωσε
δῆμος, ὄρη ἐκλονήθησαν, γῆ ἐσεισθη, Λόγε Θεοῦ, καὶ ψυχαὶ
σεσαλευμέναι, ἐστηρίχθησαν πρὸς θείαν ζωὴν, μέλπουσαι
πάντοτε· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ
ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ἐφαναν καταστολὴν σωτηριώδη, ἑαυτοῖς σοφῶς οἱ Ἀθλοφόροι,
ἐν γυμνώσει σώματος ἐναθλοῦντες καρτερικῶς, καὶ νιφάδας
αἰκισμῶν ὑποδεχόμενοι· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπουσιν·
Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅνυξιν ἀνηλεῶς οἱ Ἀθλοφόροι, σπαραττόμενοι, καὶ ἀνενδότως
μεληδὸν κοπτόμενοι, καὶ αἰκίαις παντοδαπαῖς ὀμιλοῦντες,

τοῖς ξοάνοις οὐκ ἐπέθυσαν, ἀνδρείας πιστοῖς στήλαι δὲ ὠφθησαν· Εὐλογεῖτε Χριστὸν τὰ ἔργα κραυγάζοντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἴνα σε παραπικραίνων ἄφρων δῆμος, ὡς ὑπέλαβεν ἐκ γῆς ἐξάρη, ἄτεκνος γεγένημαι, καὶ δονοῦμαι, καὶ μητρικῶς τὴν καρδίαν ὀδυνῶμαι, ἡ Ἀπεύρανδρος ἐβόα ποτέ, Σταυρῶ ὀρῶσά σε ὑψωθέντα· μεθ' ἧς ἡ κτίσις δοξάζει σε, πάντων λυτρωτά, Ἰησοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Τυραννεῖ με πρόσληψις παθῶν, δαιμόνων ἐπηρεῖαι· ἀλλ' ἔχων καταφυγὴν σε διασώζομαι τῷ σῶ, Υἱῷ μέλπων Ἀχραντε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἵπερτέρα οὔσα οὐρανῶν, ὑπέριτερον τὸν νοῦν

μου τῆς ὕλης, καὶ τῶν ἐν βίῳ παραπτώσεων, Ἀγνή ἀνάδειξον μέλποντα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτω, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοδότην τέξασα Θεόν, ὀλόφωτε Παρθένε, τὰ ὄμματα τῆς καρδίας μου, καταύγασσον φωτί, Θεοῦ ἐπιγνώσεως, ὅπως ψάλλω· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῶθ' ἡ θ'. Ὁ Εἰρμός. Μυστήριον ξένον.

» Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον· Οὐ-

» ρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ θρόνος χερουβικός, καὶ

» φωσφόρος παστὰς ἀνεδείχθη, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ

» τοῦ Παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσεβῶς, ὡς Θεοτό-

» κον μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ὡς εἶδ' ἐ σε πάλαι, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν τὴν γῆν κρεμάσαντα, Σῶτερ ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων, ληστῆς ὁ εὐγνώμων, πιστῶς ἀνεβόα σοι τό, Μνήσθητι· μεθ' οὗ εὐσεβῶς, σοῦ τὰ παθήματα δοξάζομεν.

Σταυρούμενος ἔσεισας γῆς τὰ θεμέλια· λόγχῃ ἐκκεντούμενος,
βλύζεις ἀθανασίας σταγόνας, αἶμά τε ὕδωρ, δι' ὧν τὸ
ἀνθρώπινον ἐκάθηρας, παθῶν Ἰησοῦ, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικά.

Ἠγάλλοντο ἐν ταῖς βασάνοις οἱ Ἅγιοι, ἑαυτοὺς
προτρέποντες, ὥσπερ ἐπὶ τρυφὴν οἱ γενναῖοι, Στῶμεν
ἐκβοῶντες, ἰδοῦ ὡς ἀνέωγε τὸ στάδιον, Χριστὸς τοὺς
στεφάνους νῦν προτείνει, οἷς ἠγάπησε.

Φαιδρύνεται πᾶσα, πιστῶν ἡ ὁμήγυρις, τοὺς ἄθλους
γεραίρουσα, πάντων τῶν ἀητιήτων Μαρτύρων, τοὺς μυρίους
πόνους, δι' ὧν τῆς ἀπόνου ἠξιώθησαν, τρυφῆς καὶ ζωῆς, καὶ
ἀϊδίου ἀπολαύσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον Λόγον, ἀρρήτως κυήσασα, ὃν ὀρῶσα πάσχοντα,
Κόρη, ὑπὲρ ἀνθρώπων βουλήσει, Τί τοῦτο; ἐβόας· Θεὸς
ἀπαθής, πάθος ὑφίσταται, παθῶν ὅπως ρύσεται, τοὺς πίστει
προσκυνοῦντας αὐτόν.

Κανῶν τῆς Θεοτόκου.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Χαίροις ἡ χαρὰν κυήσασα· Χαῖρε τὴν λύπην μόνη
ἐξαφανίσασα· Χαῖρε ἡ τὰ νέφη, τῶν ψυχῶν ἐκδιώκουσα, καὶ
φωτὶ νοητῷ καταυγάζουσα, τοὺς πίστει σε καὶ πόθῳ,
Θεοκυῆτορ μεγαλύνοντας.

Ψῦξον τῶν παθῶν μου Πάναγνε, τὰς διεκχύσεις

πάσας καὶ ἀποξήρανον, τῶν ἀμαρτιῶν μου τὸν βυ-

θὸν τὸν ἀμέτρητον, ἡ σωτήριον ὄμβρον γεννήσασα, καὶ
ποταμὸν εἰρήνης, καὶ εὐσπλαγχνίας μέγα πέλαγος.

Ἦφθης ἰατροῦ ἄμισθον, τραυματισθεῖσι πᾶσι καὶ τὴν
ἀπόγνωσιν, νοσοῦσιν Ἄγνη, καὶ λιμὴν θαλαττεύουσιν, ἐν
πελάγει τοῦ βίου σωτήριος, ἐν ᾧ πᾶς καταφεύγων, πίστει
σωζόμενος δοξάζει σε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ ὄπλον τὸ ἀήττητον, τὸ στήριγμα τῆς πίστεως, Σταυρὸν
τὸν θεῖον ὑμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει, τὸ μέγα

καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν ὀρθοδόξων φύλακα,
τῶν Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, ἀξίως ἀνευφημοῦμεν.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Σταυρὲ Χριστοῦ μου τὸ ὄπλον, τὸ μέγα τῶν ὀρθοδόξων, τῶν
βασιλέων τὸ νῆκος, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ πτώσις, τοὺς
προσκυνοῦντάς σε πόθῳ, φρούρει καὶ δίδου σὴν χάριν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τοὺς τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Θεο-τόκε, ἐν
ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ, πανευλαβῶς προσκυνοῦντας, τοῦ
Παραδείσου πολίτας, καὶ δόξης μετόχους δεῖξον.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Ἦχος α'.

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς
Σωτῆρα καὶ Δεσπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύ-ριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν
ῶν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποίμνη γέγονεν, Ἀγγέλων
καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία· οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
ἀγάλλεται· Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ
ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Υμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψεις, οὐ στενοχωρία, οὐ
λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ
ξίφος οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρῖσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ
μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις, ἀγωνισάμενοι
σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν
καὶ ἐπαξίως, τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε· οὐρανῶν
Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε· ἀπαύστως πρεσβεύσατε ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῷ σῶ Σταυρῷ παρεσιῶσα, Λόγε Θεοῦ ἡ ἀμνάς, καὶ ἄμωμός σου
Μήτηρ, θρηνηδοῦσα ἐβόα· Πῶς θνήσκεις, ὦ Υἱέ μου, ἐπὶ
Σταυροῦ; οἴμοι φῶς μου γλυκύτατον! ποῦ σου τὸ κάλλος νῦν
ἔδυσ τὸ τῆς μορφῆς, τὸ ὠραῖον παρὰ πάντας βροτούς;

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ·
διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ,
Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐπονείδιστον ὑπέμεινας, πάθος Χριστὲ καὶ τὰ ὄνειδη ἡμῶν,
πάντα ἀφείλες Ἀγαθέ, καὶ τῆς ἄνω Βασιλείας ἡμᾶς,
κοινωνοὺς ἀνέδειξας, προσκυνοῦντας τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Τοῦ Ἀδάμ Χριστὲ τὴν γύμνωσιν, σὺ περιστέλλων ἐγυμνώθης
σαρκί, καὶ ἀνυψώθης ἐν Σταυρῷ, ἀνυψῶν ἡμᾶς ἐκ βάθους
κακῶν· ὅθεν σου δοξάζομεν, τὴν ἀγίαν Λόγε συγκατάβασιν.

Μαρτυρικόν.

Τοῖς ἀγίοις ὑμῶν τραύμασι, πληθὺν δαιμόνων
τραυματίσαντες, πάντων ἀνθρώπων τὰς πληγὰς, καὶ τὰ
τραύματα πανεύφημοι Μάρτυρες, ἐν χάριτι, καθ' ἐκάστην ἀεὶ
θεραπεύετε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ
τὸ πανάγιον πιστοί, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες
καὶ λέγοντες· Τριάς ἀγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεσιῶσα Παναμώμητε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ καθορῶσα Χριστόν,
προσηλωμένον σαρκικῶς, ὀλολύζουσα ἐκραύγαζες· Ποῦ σου ἔδυσ
Εὐσπλαγχνε, νῦν τὸ κάλλος ὄντως τὸ ἀνέκφραστον;

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Ἀποστολικά.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι Χριστοῦ, Μαθηταὶ θεόκλητοι, τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, εὐρόντες Κύριον, τὸν Θεοῦ μεσίτην, καὶ ἀνθρώπων πέλοντα, αὐτῷ θεοπρεπῶς ἐκολλήθητε, καὶ ὡς Θεὸν αὐτόν, καὶ ὡς ἄνθρωπον παντέλειον, ἐν τῷ κόσμῳ σαφῶς ἐκηρύξατε.

Ἀπόστολοι πάνσοφοι ψυχῆς, τῆς ἐμῆς τὴν ἄνοιαν, ἀποτινάξαι πρεσβεύσατε, ὡς χρηματίσαντες, τῆς σοφίας ὄντως, μύσται καὶ ἐκφάντορες, τὸ φῶς τοῦ Παρακλήτου ἀνάψαντες καὶ καταπρήσαντες, τὸ σαθρὸν τῆς διανοίας μου, μακαρίζειν ὑμᾶς ἀξιώσατε.

Θεόπται Ἀπόστολοι ψυχῆν, τὴν ἐμὴν φωτίσατε, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, οἱ τὸν περίγειον, διδαχαῖς ἐνθέοις, κόσμον καταυγάσαντες, καὶ σκότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα Στιχηρά, τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιϋπτάμενος, ὡς νεοσσὸς τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμάκαρ, κράζεις ἀεὶ, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβεΐαις σου.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἄγιε ἁγίων· ὄθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζῶν ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις ἱερώτατε.

Τῆς ἱερᾶς διπλοῖδος τὴν ὠραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ θεοφόρε· ὄθεν ἡμῖν, ἱεουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱεουργέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν τεκοῦσα, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ πάλιν μετὰ τόκον ὡς ἀληθῶς, ἀνεδείχθης Παρθένος ἀγνή, θρόνος καὶ πύλη, καὶ τράπεζα μυστικῆ, καὶ λυχνία φωτεινόμορφος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ.\Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ
ρήματα τοῦ στόματός μου.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Ἀποστολικά.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα, ἐξ Ἁγίου Πνεύματος
κινουμένη, τὰς τῶν στυγερῶν δαιμόνων τελετὰς κατήργησε,
καὶ τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα, ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης
τῶν εἰδώλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξε Τριάδα ὁμοούσιον.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν
τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ
οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, Λουκᾶν,
Ματθαῖον, Μᾶρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Θωμᾶν Βαρθολομαῖον,
Σίμωνα τὸν Κανανίτην, Τάκωβον, Φίλιππον, καὶ τὴν ὁμήγυριν
πᾶσαν τῶν Μαθητῶν, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Στίχ.\Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ'
οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ὑμῖν ἠνοίγησαν, Παραδείσου πύλαι, καὶ
ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε, Χριστῷ
πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικοῖς
εἶδεν ὄμμασι, βάτον μὴ φλέγασθαι, πυρὶ καιομένην· πῦρ γὰρ
τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἄγνη οὐ κατέφλεξε· διὸ
αἰτιοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ
κόσμῳ σου δώρησαι.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.

Ἦχος α΄.

Οἱ σοφοὶ τῆς οἰκουμένης Ἀλιεῖς, ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπαθές, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βοώντων· Κύριε σῶσον τὸν λαὸν καὶ τὴν πόλιν σου, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῇ σαγήνῃ τοῦ λόγου τὰς πλοκάς τῶν ῥητόρων, οἱ Ἀλιεῖς τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ ἀνατρέψαντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθινόν· διό σοι καὶ τὸν ὕμνον τῷ ἐνδυναμώσαντι αὐτοὺς βοῶμεν· Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ὁμοουσίῳ Πνεύματι, δόξα τῷ δι' αὐτῶν φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως, πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν,

ἕτερα Καθίσματα Ἀποστολικά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰς σάλπιγγας Χριστοῦ, τὰς εὐήχους ἐν ὕμνοις, τιμήσωμεν πιστοί, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους· τοὺς ἵππους τοὺς ταράξαντας, ἀθεΐας τὴν θάλασσαν, καὶ ἐλκύσαντας, ὡς ἐκ βυθοῦ τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὸν ἔνθεον, τῆς σωτηρίας λιμένα, τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ὅμοιον.

Τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτός, προεκλάμψαν ἀχρόνως, ἐν χρόνῳ σαρκικῶς, τοῖς ἐν γῆ ἐπεφάνη, καὶ κόσμον κατεφώτισε, δι' ὑμῶν παμμακάριστοι· ὁθεν ἅπαντες, οἱ διδαχαῖς ὑμῶν θείαις, φωτιζόμενοι, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Προστάτιν πρὸς Θεόν, κεκτημένοι σε πάντες, προστρέχομεν Σεμνή, τῷ ἁγίῳ ναῶ σου, αἰτούμενοι βοήθειαν, παρὰ σοῦ

Ἀειπάρθενε· ῥῦσαι οὖν ἡμᾶς, τῆς τῶν δαιμόνων κακίας, καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν ἕτερα Καθίσματα.

Τοῦ ἁγίου Νικολάου. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῖς Μύροις παροικῶν, αἰσθητῶς ἱεράρχα, ὡς μύρω νοητῶς, τῷ τοῦ Πνεύματος ὄφθης, χρισθεὶς πάτερ Νικόλαε, καὶ τοῖς μύροις θαυμάτων σου, κατεμύρισας, μύρον ἀέναον χέων, τοὺς μυρῖσαι σου, μεμυρισμένοις ἐν ὕμνοις, τὴν μνήμην ἐθέλοντας.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἵκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται· καὶ τούτοις προσέλθωμεν, μετὰ πόθου καὶ πίστεως· οὗτοι νέμουσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Οἱ θεῖοι Μαθηταί, καὶ Ἀπόστολοι Κόρη, ἐνθέοις διδαχαῖς, διεκήρυξαν πᾶσι, τὴν ἀφραστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πανάχραντε, σὲ διδάξαντες, τοῦ προσκυνεῖσθαι ἀξίως· ἀλλ' αἰτοῦμέν σε, σὺν τούτοις αἴτει σωθῆναι, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Ψδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾶ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δε-

» δόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπε-

» ναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ

» καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Θεῖαις φωτιζόμενοι αὐγαῖς, τῆς τρισηλίου ἐλλάμπσεως ἔνδοξοι, θέσει χρηματίζετε, ὄντως θεοί, θεοειδεῖς Ἀπόστολοι· ὅθεν κατὰ χρέος, ὑμᾶς ἐν ὕμνοις γεραίρομεν.

Λόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, δι' εὐσπλαγχνίαν παχύτητι σώματος, ἄριστοι διάκονοι, καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐκπληρωταὶ προστάξεων, πίστει γεγονότες, ἀεὶ τιμᾶσθε Ἀπόστολοι.

Ταῖς φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, τοῦ παναγίου Ἀοίδιμοι
Πνεύματος, ὄλον με φωτίσατε, ἁμαρτιῶν ἐν σκότει
καλυπτόμενον, καὶ πρὸς μετανοίας, ὁδὸν σαφῶς ὀδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων χαρμονή, θεογεννητορ πανάμωμε Δέσποινα,
Μήτηρ ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ ἐν αὐτοῖς θεοπρεπῶς λαλήσαντος,
σὺν αὐτοῖς δυσώπει, πυρὸς γεέννης ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Σοί, Ν(ικόλ)αε, πρῶτον εἰσφέρω μέλος ἐγὼ Ἰωσήφ.

Ῥδὴν ἐπινίκιον ῥσωμεν.

Στεφάνοις κοσμούμενος, δικαιοσύνης, καὶ θρόνῳ τῆς
χάριτος, παρεστῶς Νικόλαε, τοὺς ὑμνωδίαις σε, νῦν
καταστέφοντας πιστῶς, σῶζε πρεσβείαις σου.

Ὁ χάριν δεξάμενος, τῶν ἰαμάτων, παμμάκαρ Νικόλαε, τῆς
ψυχῆς μου τραύματα, εὐχαῖς σου ἴασαι, καὶ συμβαινόντων
πειρασμῶν, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἰσχύϊ Νικόλαε, τῆς σῆς πρεσβείας, ὄλην παρειμένην μου,
τὴν ψυχὴν ἀνόρθωσον, τοῖς πλημελήμμασι, καὶ τῶν τοῦ βίου
δυσχερῶν, πάντας διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Νοός μου Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις, φωτί σου ἀπέλασον, καὶ
τοῦ σκότους ῥῦσαί με, τοῦ αἰωνίζοντος, ὅπως ὑμνῶ
διηνεκῶς, τὰ μεγαλεῖά σου.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθέ-

» νειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, πε-

» ρίζωσόν με ἐξ ὑψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος,

» ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάν-

» θρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ μόνος ἀόρατος Θεός, ὠράθη σωματούμενος, καὶ Μαθητὰς
ὑμᾶς ἐξελέξατο, εἰς πάντα κόσμον αὐτοῦ τὸ ὄνομα, καὶ τὴν

ὑπερκόσμιον, δόξαν καταγγέλλοντας, παμμακάριστοι θεῖοι
Ἀπόστολοι.

Σοὶ μόνῳ ἡμάρτηκα Χριστέ, σοὶ μόνῳ ἐπλημμέλησα, καὶ τὴν
ψυχὴν κακῶς κατεμόλυνα· τῷ σῶ ἔλεει κάθαρρον σῶσόν με,
ἔχων δυσωποῦντάς σε, μόνε εὐδιάλλακτε, Ἰησοῦ τοῦς σοφοῦς
Ἀποστόλους σου.

Πικρίας παθῶν καὶ λογισμῶν, καὶ πάσης ἀμαρτίας με, ὡς
συμπαθεῖς Ἀπόστολοι ῥύσασθε, τῇ μετανοίᾳ
καταγλυκαίνοντες, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὡς τὸν θεῖον
φέροντες, γλυκασμὸν ἐν καρδίᾳ πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν ἀϋλῶν λειτουργῶν, Παρθένε ἀπειρόγαμε, μετὰ πασῶν
τῶν ἄνω Δυνάμεων, μετὰ Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων Χριστοῦ, ὄν
περ ἐσωμάτωσας, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, νῦν δυσώπει σωθῆναι
τοῦς δούλους σου.

Κανῶν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα, εὐωδία θεία τοῦ Πνεύματος, ταῖς
μυριπνόοις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη ἀπέλασον, τῆς καρδίας
μου Νικόλαε, σοφὲ πάθη δέομαι.

Ἐν ἀμελείᾳ διεξάγων μου, τὴν ζωὴν ὁ τάλας, πτοοῦμαί σου,
τὸ δικαστήριον Χριστέ, ἐν ᾧ μὴ κατακρίνης με, Νικολάου
μεσιτεῖαις, ἱεραῖς δυσωπούμενος.

Πεποικιλμένος θεῖα χάριτι, ἱεράρχα πάτερ Νικόλαε, ἀπὸ
ποικίλων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων με διάσωσον, προσφυγόντα
σου τῇ σκέπῃ, τῇ σεπτῇ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἦσαί με πάσης περιστάσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ
ὄφους, καὶ αἰωνίζοντος πυρός, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἡ
τὸ Φῶς ἀποκυήσασα, βροτοῖς τὸ ἀνέσπερον.

Ῥδὴ δ' . Ὁ Εἰρμός.

» Ὅρος σε τῇ χάριτι, τῇ θεῖα κατάσκιον, προβλεπτι-

» κοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ

» ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἀ-

» γιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Θαλάσσας ἀθέου ἀπιστίας ταράξαντες, ταῖς ἐπιβάσεσιν ὑμῶν, ἵπποι θεόλεκτοι Χριστοῦ, ἐχθρὸν ἐβυθίσατε τὸν νοητόν, καὶ βυθισθέντας εἰλκύσατε, πρὸς σωτηρίαν ἀνθρώπους Ἀπόστολοι.

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος τῶν θείων ἐλλάμψεων, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, καὶ δεκτικὴν παντοδαπῶν, παθῶν χρηματίζουσαν, τῷ φωτισμῷ τῆς μετανοίας λαμπρύνετε, θεομακάριστοι θεῖοι Ἀπόστολοι.

Νεφέλαι τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἐπομβρίσαντες, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, τῇ ἀύχμηρίᾳ τῶν παθῶν, ἐνθέως ἀρδεύσατε, καὶ ἀρετῶν βλαστάνειν στάχυν ποιήσατε, σωτηριώδη Ἀπόστολοι ἔνδοξοι.

Θεοτοκίον.

Προφήται Ἀπόστολοι, πανένδοξοι Μάρτυρες, σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, νῦν δυσωπεῖτε ἐκτενῶς, ὅπως λυτρωθεῖημεν, ἁμαρτιῶν καὶ αἰώνιου κολάσεως, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ὡς πάντων προσταγμάτων, Θεοῦ ἐκπληρωτῆς, συντηρεῖν εὐδόωσον πρεσβείαις σου ἡμᾶς, νομοθεσίας πρὸς σωτηρίαν φερούσας, καὶ ῥῦσαι πάντων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε.

Τὸν δρόμον σου τελέσας, ὁσίως ἐν Χριστῷ, τὰς ὁδοὺς κατεύθυνον ἡμῶν τὰς πρὸς αὐτόν, ὅπως φεύγοντες τὰς ἀνοδίας τοῦ πλάνου, πρὸς σωτηρίαν καταντήσωμεν τελείαν, πάτερ θεοφόρε Νικόλαε.

Ὁ πάσας μεθοδείας, ὀλέσας τοῦ ἐχθροῦ, θείαις ἐγρηγόρσεσι, Νικόλαε σοφέ, ἐπαγρυπνοῦντας, καὶ τὸν Θεὸν ἀνυμνοῦντας, καὶ σὲ μεσίτην πρὸς αὐτὸν προβαλλομένους, πάντας ἡμᾶς Πάτερ χαρίτωσον.

Θεοτοκίον.

Νοήσας ὁ προφήτης, ἐν Πνεύματι Θεοῦ, ὄρος σε προέγραψε, κατάσκιον Ἁγνή, τοὺς ἐκτακέντας φλογμῷ πολλῶν ἐγκλημάτων,

σαῖς εὐπροσδέκτοις μεσιτεΐαις, Θεοτόκε νῦν ἐπισκιάζουσαν
χάριτι.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ φωτίσας τῆ ἑλλάμπει τῆς σῆς παρουσίας Χρι-

» στέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ κόσμου

» τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώτισον, φωτὶ τῆς σῆς θεο-

» γνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Σταλάζοντα γλυκασμόν, καὶ τερπνὴν ἀγαλλίασιν, ἐδείχθητε
παναοίδιμοι ὄρη Ἀπόστολοι, τὴν πικρίαν ἄπασαν τοῦ
διαβόλου καθελόντες, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐνηδύνοντες.

Ἐρχόμενον ἀλλοτρίως, Χριστὸν εἰς τὰ ἴδια ἐπέγνωτε, καὶ
γνησίως αὐτῷ ἐκολλήθητε· ἐκ τοῦ ἀλλοτρίου με διό,
λυτρώσατε τῆς βλάβης, θεῖοι τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι.

Τὰ κρύφια τῆς ψυχῆς μου, θεράπευσον τραύματα, ἰκεσίαις
ἱεραῖς τῶν ἐν κόσμῳ, τὴν θεϊαν σου κηρυξάντων ἔλευσιν,
καὶ τὰ παθήματα Οἰκτιῖρμον, καὶ τὴν ἐκ τάφου ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων Ἀσωμάτων, ὃν περ ἐσωμάτωσας, Θεὸν Λόγον
Θεοτόκε Παρθένε ἰκέτευσέ, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν
θανατηφόρων, ἐλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου πεφύτευσαι, πάτερ Νικόλαε, ὡς
κατάκαρπος ἐλαία, χάριτι καθιλαρύνων, πάντων νῦν τὰ
πρόσωπα, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Τκετηρίαν νῦν Πάτερ ποίησον, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ὅπως
ἄφεσιν πταισμάτων λάβωμεν, καὶ συνεχούσης θλίψεως
ῥυσθείημεν, καὶ πάσης στενώσεως.

Σὲ τὸν θερμὸν προστάτην, πρὸς Κύριον καθικετεύομεν· μὴ
ἑάσης ἡμᾶς Ἄγιε ἀπροστατεύτους, ἀλλὰ τῆ συνήθει σου
πρεσβεῖα περισώσον.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὲς Χριστοῦ Κόρη τέμενος, θεοχαρίτῳτε, τοῦ Πατρός,
Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, ταῖς προσευχαῖς σου οἴκους ἡμᾶς
ποίησον, τὰ ὅσια πράττοντας.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ ἔστιν ὁ
» ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Σῶ-
» σον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχυρὸς τῶν
» ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Δικτύοις λογικοῖς ἐσαγηνεύσατε, τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν,
τοῦ γνωσθέντος εἰς ἀνάπλασιν βροτῶν, ᾧ θεομακάριστοι
Ἀπόστολοι, ὃν ἐκτενῶς ὑπὲρ τοῦ κόσμου καθικετεύσατε.

Ψυχὴ μου ταπεινὴ ψυχὴ ταλαίπωρε, ψυχὴ ἀμετανόητε,
μετανόησον καὶ βόησον Χριστῷ· Ἥμαρτον ἰλάσθητι
Φιλάνθρωπε, ταῖς προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων, ὡς ὑπεράγαθος.

Ὁ πάλαι Ἰσραὴλ πηγάσας ὕδατα, ἐκ πέτρας Παντοδύναμε,
διαλύσας μου τὴν πώρωσιν Χριστέ, φέρειν ὄχετοῦς δακρύων
ποίησον, ταῖς προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων, ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα, τεχθῆναι εὐδοκήσαντα,
ἐκδυσώπησον ὡς Πλάστην καὶ Θεόν, σῶσαι πειρασμῶν καὶ
περιστάσεων, τοὺς ἐπὶ σοὶ τῇ Παναγίᾳ, ἀεὶ ἐλπίζοντας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἐχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, τὴν πληθύν μου τῶν κακῶν,
ἀπομείωσον Σοφέ, κυβερνῶν μου τὴν ζωὴν, τοῖς κύμασι, τῆς
ἀμαρτίας χειμαζομένην ἀεὶ.

Ῥωμαλέως τὸν ἐχθρόν, κατεπάτησας σοφέ· ὃν συντρίβειν καὶ
ἡμᾶς, σαῖς ἐνίσχυσον εὐχαῖς, Νικόλαε, τοὺς σὲ προστάτην
θεῖον πλουτήσαντας.

Ὡς τῶν Μύρων γεγονώς, ἀληθῆς ἀρχιερεὺς, εὐωδίασον ἡμῶν,
τὰς αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς, τὰ βλάπτοντα, δυσώδη πάθη Πάτερ
διώκων ἀεὶ.

Θεοτοκίον.

Μεγαλειᾷ σοι Χριστός, ἐποιήσατο ἄγνη· ὃν ἰκέτευε ἀεὶ,
μεγαλῦναι ἐν ἐμοί, τὰ πλούσια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτῳτε.

Ῥῥῥὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πι-
» στοί· ὡς γὰρ παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος,
» ὄλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν,
» ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πηγὴ ζωῆς, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ὑπάρχων ὡσπερ ποταμούς,
ἐπαφῆκε τοὺς Μαθητάς, νάμασιν ἀρδεύοντας, πᾶσαν τὴν
ὑψηλίον, θεογνωσίας καὶ μέλποντας· Ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων,
Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πῦρ νοητόν, ἐν καρδίᾳ φέροντες, τὴν θεῖαν χάριν τοῦ
Χριστοῦ, ἐνεπρήσατε Μαθηταί, ὑλὴν ἀθεότητος· ὁθεν τὰ
ὑλῶδη μου, βοῶντος πάθη συμφλέξατε· Ὁ αἰνετὸς τῶν
πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς τοῦ πυρός, τιμωρίας ῥῦσαί με, ταῖς ἰκεσίαις ὁ Θεός,
τῶν ἐνδόξων σου Μαθητῶν, καὶ μὴ ἀπορρίψης με, ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζοντα· Ὁ αἰνετὸς τῶν
πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Φθοροποιῶν, ἐξελοῦ με Κύριε, ἀμαρτημάτων καὶ παθῶν, ὁ
ἀφθόρως ἀποτεχθεὶς, ἐκ τῆς Θεομήτορος, πᾶσιν ἀφθαρσίαν
τε, τοῖς μελωδοῦσι δωρούμενος· Ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων,
Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδάς σου Σωτήρ.

Ἐρειστικῆ πρεσβεΐα σου Σοφέ, καρδίας μου ἔρεισον τὰς
βάσεις ἀσφαλῶς, πέτρα Θεοῦ τῶν ἐντολῶν τῶν φανοτάτων,
σώζων ἀπερίτρεπτον, μεθοδειῶν βλαβερῶν, τοῦ ἀρχεκάκου
ἐχθροῦ.

Λύσιν ἡμῖν ἁμαρτιῶν πρυτάνευσον, πάντων τε τῶν τοῦ βίου
δυσχερῶν, καὶ πειρασμῶν τῶν ἐπερχομένων, ἱερὲ Νικόλαε,
πάντων προστάτα πιστῶν, καὶ ἀρχιερέων ἔρεισμα.

Ὁ κατακρύψας δοῦλος πονηρὸς τὸ τάλαντον, ὃ εἰς ἐργασίαν
Ἄγαθὲ ἀπείληφεν, ἐγὼ ὑπάρχω, καὶ πτοοῦμαι τὸ ἐκεῖ
κριτήριον, ἐν ᾧ Θεὸς τοῦ παντός, μὴ κατακρίνης με.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία ἄχραντε ἀγνή, οἱ δοῦλοι σου, πάντοτε, ἡμέρας
καὶ νυκτός, συντετριμμένη διανοίᾳ δυσωποῦμεν· Λύτρωσιν
ἁμαρτημάτων πολλῶν, δίδου ἡμῖν Ἄγαθή.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ,
» τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ,
» ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν
» Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὡς ἀκτῖνας ἥλιος ὑμᾶς, ἐξήπλωσεν ὁ μέγας, εἰς πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην, καταυγάζοντας πιστοὺς βοῶντας, Ἀπόστολοι·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ποιμένες ὄντες λογικοί, ὡς ἄρνες τοῦ Ποιμένος, ὡς
θρέμματα τοῦ Ἀμνοῦ, καὶ Λυτρωτοῦ ἡμῶν Θεοῦ, θεόπαι
Ἀπόστολοι, νοητοῦ με λύκου ῥυσθῆναι, πρεσβεύσατε
ἀπαύστως, καὶ τῆς τῶν ἐρίφων ὀδυνηρᾶς μερίδος.

Παναθλία στέναξον ψυχὴ, καὶ βόησον Κυρίῳ· Ἠμάρτηκα ὑπὲρ
πάντας, καὶ ἠνόμησα δεινῶς· καθάρισον σῶσόν με, ὡς τὴν
πόρνην ὡς τὸν τελώνην, ὡς τὸν ληστὴν Οἰκτιρμον, ταῖς τῶν
Ἀποστόλων εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀγγέλοις Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, καὶ σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ
Μάρτυσι καὶ Προφήταις, δυσώπησον Χριστόν, σῶσαι τοὺς
κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὅν φρίττουσιν ἄγγελοι.

Ἐν ὄρει ἱστάμενος τῶν θείων ἀρετῶν, τοῖς πέρασι γνῶριμος
θαυμάτων ὑψηλαῖς, Νικόλαε ὤφθης, ἐπιδείξεσιν· ὄθεν πᾶσα
γλῶσσα, τιμᾷ σε εἰς αἰῶνας.

Γευσάμενος Ὅσιε τοῦ θείου γλυκασμοῦ, πικρίαν ἐμίσησας
παντοίων ἡδονῶν· ἐξ ὧν ἡμᾶς ρῦσαι, ἰκετεύων Χριστόν,
ἐπανισταμένους κινδύνους κατα-παύειν.

Ὡς στῦλος ἀκράδαντος καὶ ἔρεισμα πιστῶν, ἀεὶ με
κλονούμενον τοῦ βίου τοῖς κακοῖς, καὶ ταῖς τῶν δαιμόνων
ἐπινεύσεσι, στήριξον παμμάκαρ, Νικόλαε εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Τάτρευσον δέομαι τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κυή-σασα τὸν
πάντων ἱατρόν, καὶ τῆς τῶν δικαίων δεῖ-

ξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Ῥῥῆ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βᾶ-

» τος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πει-

» ρασμῶν ἀγριαίνουσας, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν

» κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύ-

» νωμεν.

Τροπάρια.

Θεῖαι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ φωταυγεῖς λαμπάδες
ἀποδεικνύμενοι, διατρέχετε, ταῖς ἀγλαῖαις Μακάριοι, τοῦ
σεπτοῦ καὶ πανσόφου κηρύγματος, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην,
σκότος εἰδώλων σκεδάζοντες.

Θεῖα τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς νοητῆς ὑπάρχοντες θείους
βότρυας, ἐβλαστήσατε ἀναπηγάζοντας, ἔνδοξοι, τὸν σωτήριο
οἶνον Ἀπόστολοι· διό με ἐκ τῆς μέθης, τῶν ἡδονῶν
ἀπολυτρώσατε.

Τρέμω ἐννοῶν ὁ ἄθλιος, τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο Χριστέ μου βῆμά
σου· πράξεις γὰρ αἰσχρὰς καὶ ρυπαρὰς νῦν περὶ κείμαι, καὶ

πρὸ δίκης ὑπάρχω κατάδικος· διό με ταῖς πρεσβεΐαις, τῶν
Ἀποστόλων σου οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Μόνη τοὺς βροτοὺς ἐθέωσας, σωματωθέντα Λόγον ἀποκυήσασα·
ὄν ἰκέτευε, σὺν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι, Παναγία Παρθένε
θεόνυμφε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει, μακαριζόντων καὶ τιμώντων
σε.

Κανῶν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ ἱεράρχην, καὶ φωτοβόλον ἀστέρα, ὡς τῶν
θαυμάτων αὐτουργόν, ὡς πηγὴν ἰαμάτων, ὡς τὸν ἐν λύπαις
βοηθόν, ὡς πρέσβυν θερμότατον, τῶν καλούντων ἐν ἀνάγκαις
σε Πάτερ, εὐφημοῦμεν μελωδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, καὶ μιμητὴν κατὰ πάντα, τοῦ
ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, ἐκτενῶς δυσωποῦμεν, ἐξ ὑψωμάτων
ἱερῶν, Νικόλαε ποίμανον τοὺς δούλους σου, ἐκλυτρούμενος
πάντων, τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν διηνεκῶς.

Ἦδη τὸ τέλος ἐγγίζει· τί ἀμελεῖς ὃ ψυχὴ μου; τί οὐ
σπουδάζεις τῷ Θεῷ, εὐαρέστως δουλεῦσαι; σπεῦσον ἀνάνηψον
λοιπόν, καὶ κρᾶξον· Φιλάνθρωπε οἰκτείρησον, Νικολάου
πρεσβεΐαις, κυβερνῶν μου τὴν ζωὴν ἐν ἀγαθοῖς.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς
μεθοδεΐαις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ῥαθύμως βιοῦντα, καὶ
παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε φώτισον, ὀδηγοῦσα πρὸς καλὰς
ἐργασίας, ὡς αἰτία οὔσα πάντων τῶν καλῶν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου, οἱ τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ἐκ τοῦ βυθοῦ
τῆς ἀπάτης, λόγῳ ἐλκύσαντες πρὸς φῶς,

μὴ διαλείπητε τοῦτον, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρεσβεύειν.

Ἐτερον, ὁμοιον.

Ἡ δωδεκάς ἡ ἁγία, τῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, σὺν τῷ σεπτῷ
Νικολάῳ, καὶ ἱεράρχῃ Μυρέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα,
ἐκδυσωπεῖτε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν σὸν Υἱὸν μὴ ἐλλείπης, καταφυγὴ Χριστιανῶν, σὺν τῷ κλεινῷ Τεράρχῃ, ἐκδυσωπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀναξίων σου δούλων, τυχεῖν χαρᾶς αἰωνίου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνων.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Ἀποστολικά.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα, ἐξ Ἁγίου Πνεύματος κινουμένη, τὰς τῶν στυγερῶν δαιμόνων τελετὰς κατήργησε, καὶ τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα, ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξε Τριάδα ὁμοούσιον.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, Λουκᾶν Ματθαῖον Μᾶρκον, Ἰωάννην Ἀνδρέαν, Θωμᾶν Βαρθολομαῖον Σίμωνα τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον Φίλιππον, καὶ τὴν ὁμήγυριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε· ἀντέστητε βασιλεῦσι, καὶ τυράννοισιν ἐνικήσατε· πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε, θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν· Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὑμνωδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε· αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Προφητικῶς τὴν Παρθένον ἀνευφημήσωμεν, στάμνον χρυσοῦν τοῦ μάννα, ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ τράπεζαν καὶ θρόνον,

λυχνίαν χρυσήν, τὸ λαμπάδιον ἔχουσαν, καὶ ἀλατόμητον ὄρος
καὶ κιβωτόν, ἀγιάσματος καὶ πύλην Θεοῦ.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ·
διὰ σταυροῦ δὲ τὸν ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ,
Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Οἱ τὰ πέρατα φωτίσαντες, θείαις ἀκτίσι τῶν δογμάτων ὑμῶν,
τὸν σκοτασμὸν τῆς πονηρᾶς, ἀσέβειας διελύσατε, καὶ πρὸς
φῶς τὸ ἄδυτον, μεταβάντες ἀεὶ μακαρίζεσθε.

Τοῦ Πατρὸς τὴν ἐνυπόστατον, σχόντες σοφίαν Μαθηταὶ τοῦ
Χριστοῦ, πάντας σοφίζουσιν ἡμᾶς, τῇ μωρίᾳ τοῦ κηρύγματος,
κόσμον ἐφωτίσατε, καὶ πρὸς γνῶσιν θείαν μετηγάγετε.

Μαρτυρικόν.

Τὰς βασάνους ὑπομείναντες, καθάπερ ἄσαρκοι Χριστοῦ
Ἀθηταί, πάντας ἀσάρκους δυσμενεῖς, κατὰ κράτος
ἐνίκησατε· ὅθεν μακαρίζεσθε, ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων
ἐκάστοτε.

Δόξα.

Τὴν Τριάδα προσκυνήσωμεν, σὺν τῷ Πατρὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα
τὸ ζῶν, τὴν ἀδιαίρετον πιστοί, καὶ ἀχώριστον καὶ
σύνθρονον, Μονάδα κραυγάζοντες· Ἅγιος εἶ Θεὸς τρισάγιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Πάναγνε, ὡς προεφήτευσας ἀγνή· Θεὸν γὰρ
ἐκυφόρησας, χορὸς Ἀποστόλων ὃν ἐκήρυξε· μεθ' ὧν ἡμῖν
αἴτησαι, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν Πανάμωμε.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εὐλῶ μὲν πρὶν ὁ προπάτωρ, θανάτου γεύεται, ξύλῳ δὲ νῦν
τιμίῳ, πᾶς πιστὸς ἐκλυτροῦται, θανάτου καταδίκης· πᾶσα
πνοή, ἀνυμνοῦντες δοξάζωμεν, τὸν Σταυρωθέντα βουλήσει
ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ φωτίσαντα τὰ πέρατα.

Πεπωρωμένος καρδίαν, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς, ἀπεγνωσμένος ὅλος, καὶ κατακεκριμένος, ὑπάρχων ἐκβοῶ σοι· Λόγε Θεοῦ, τὰ κρυφῆ μοι ἐγκλήματα, καὶ τὰς ἀτάκτους κινήσεις τῶν λογισμῶν, καταπράυνον ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου οἰκτιρμον, Χριστὲ καυχώμεθα, καὶ ἐν αὐτῷ τὴν πλάνην, τοῦ ἐχθροῦ ἐκπορθοῦντες, ὑμνοῦμέν σε ἀπαύστως, ὅτι ἡμῶν τὸ σωτήριον εὐσπλαγχνε, τῆς γῆς ἐν μέσῳ εἰργάσω ὡς ἀγαθός, ἐκουσίως ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ.

Ἔτερα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Σὲ σωτηρίαν μου πάντοτε ἐπιγράφομαι· ἐν σοὶ θαρρῶ σωθῆναι, Παναγία Παρθένε· ἐκ πάσης οὔν με βλάβης, φθορᾶς καὶ παθῶν, ἀνελπίστου κακίας τε, καὶ ἐξαιρέτως ἐκ γνώμης ἀνηλεοῦς, φιλαργύρου τε ἐξάρπασον.

Ἐπικαλοῦμαί σε πάλιν, Παρθένε Δέσποινα, κατὰ τοῦ πάθους τούτου, τῆς φιλοχρηματίας, καὶ γὰρ θηρὸς ἀγρίου αὐτῆς τὰς ὀρμάς, ἀληθῶς πλέον δέδοικα· φιλαργυρία γὰρ πράγμασι καὶ μικροῖς, φειδομένοις τούτων κρίνεται.

Τλαρωτάτη προθέσει, καὶ διαθέσει χρησιτῆ, πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ξένους, καὶ πενήτων τὰ πλήθη, ὄραν με καθ' ἐκάστην, ἰσχὺν κραταιάν, Θεοτόκε χορήγησον, ἀκτημοσύνην ἀσπάσασθαι τῷ Θεῷ, οἰκειῶσαι δυναμένην με.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνηδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν μου Τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἤνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκες εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτεירῆσαι ἡμᾶς.

Ἀρρήκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστίν, ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτήρος· ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σφζόμεθα πάντες.

Στίχ.\Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Τῆ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὴν γεῦσιν τὴν πάλαι τοῦ Ἀδάμ, τὴν πικρὰν ἐγλύκανας, χολὴν καὶ ὄξος γευσάμενος τέκνον γλυκύτατον, ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ, ὡς κριτὸς ὁ Δίκαιος· διό με φαρμαχθεῖσαν τῷ πάθει σου, γλύκανον Δέσποτα, ἀναστὰς ὡς Παντοδύναμος, ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Σταυρώσιμα.

Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· Δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ σου τοὺς ἐχθρούς, τροπωσάμενος Σῶτερ, διάλυσον αὐτῶν, τὰς αἰρέσεις ὡς κόνιν, τὸ κέρασ δὲ ἀνύψωσον, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας σου· στήσον Κύριε, τὴν καθ' ἡμῶν τούτων ζάλην, καὶ εἰρήνευσον, τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, εὐχαῖς τῆς Τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων· Παράδεισον ἠνέφξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι ληστῆι, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι ὡσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῆ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήτητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. Τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ὁρῶσά σε νεκρὸν καὶ γυμνὸν ἐπὶ ξύλου, τιτρώσκομαι δεινῶς, καὶ δονοῦμαι τὰ σπλάγχνα, Υἱέ μου ὑπεράγαθε, καὶ θεὸ παντοδύναμε· ἡ Πανάμωμος, ἐν στεναγμοῖς ἀνεβόα· ἦν ὑμνήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, καὶ πίστει δοξάσωμεν.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτιῖρμον, ἐθέωσας ἡμῶν, τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, καὶ τὸν ἀνθρωπόλεθρον, ἐθανάτωσας δράκοντα· ἀλλὰ στήριξον ὀρθοδοξίᾳ τὸν κόσμον, καὶ κατάβαλε, αἰρετικῶν τὰς ἐπάρσεις, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῆ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, ὀρῶσα ἐν Σταυρῷ,
ὡς ἀμνὸν ἐσφαγμένον, τὰς ὄψεις διεσπάρατε, καὶ θρηνοῦσα
ἐφθέγγετο. Ὡς τολμήματος τῶν μαιφόνων Ἑβραίων, καὶ τῆς
θείας σου, μακροθυμίας, Υἱέ μου! καὶ γὰρ θέλων πέπονθας.

Κανὼν Σταυρώσιμος.

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ, οὔτ' ἢ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν
θεοτοκίων.

Πάθο(ς τὸ σ)επτὸν αἰνέσω τοῦ Δεσπότου. Ὁ Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. Ῥδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῆ, καὶ δι'

» αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, πανστρατιᾶ βυθίσαντι, ἐπινί-

» κιον ᾠδὴν ᾄσωμεν. Ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παθεῖν ἠνέσχου δι' ἡμᾶς, ὁ τῆ φύσει ἀπαθής, καὶ
σταυρωθεὶς μετὰ ληστῶν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ἐθανάτωσας
Λόγε καὶ ἔσωσας, τοὺς ἀνυμνοῦντάς

σε.

Ἀνατολὴ ἀνατολῶν, χρηματίζων πρὸς δυσμάς, τῆς ἀπωσμένης
Τησοῦ, ἤλθες φύσεως ἡμῶν. ὃν ὁ ἥλιος βλέπων κρεμάμενον,
τὸ φῶς συνέστειλεν.

Μαρτυρικά.

Θάνατον πρόξενον ζωῆς, αἰωνίου Ἀθληταί, ἀνταλλαζάμενοι
καλῶς, Βασιλείας οὐρανῶν ἠξιώθητε. ὅθεν δοξάζεσθε, καὶ
μακαρίζεσθε.

Οἱ τὰ παθήματα Χριστοῦ, μιμησάμενοι καλῶς, πάθη ἰᾶσθε τῶν
βροτῶν, χειρουργία μυστικῆ, καὶ διώκετε λόγῳ τὰ πνεύματα,
ἅγιοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡσπερ ἀμνὸν ἐπὶ Σταυροῦ, καθορῶσα ἡ Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα
τὸν Χριστόν, ὀλολύζει καὶ βοᾷ. Ποῦ σοῦ ἔδυσ τὸ κάλλος
Μακρόθυμε, Υἱέ προάναρχε;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν,
κλυδωνιζόμενος ἐγώ, τὴν σὴν ἄχραντε Σεμνή, ἐπικαλοῦμαι
γαλήνην· διάσωσόν με· λιμὴν γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Προκαθαρθεῖσα τὴν ψυχὴν, θείου Πνεύματος φωτί, ὅλον ἐδέξω
ἐν γαστρὶ, τὸ ἀπαύγασμα Πατρός· διὸ τὸν ζόφον μου λῦσον,
τοῦ πταίσματος, Παρθένε ἄχραντε.

Σὲ τὴν οὐράνιον σκηνήν, καὶ ἀγίαν κιβωτόν, ἐν ἧ τὸν οἶκον
ἐαυτοῦ, ᾠκοδόμησε Χριστός, καὶ ἰλαστήριον ἔδειξεν, εἰς
σωτηρίαν, ἡμῶν μεγαλύνομεν.

Σὺ εἶ τοῦ γένους τῶν βροτῶν, ἀσφαλῆς καταφυγή, τεῖχος καὶ
σκέπη καὶ λιμὴν, καὶ προστάτις κραταιά, ἐν μοχθηροῖς τοῦ
βίου, Πανύμνητε, θεογεννήτρια.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου

» Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας

» τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὑδασι, τὴν γῆν

» Παντοδύναμε.

Τροπάρια.

Ἐπὶ Σταυροῦ παλάμας ἠπλώσας, καὶ δακτύλους θείου
ἡμάτωσας, ἔργον χειρῶν σου τὸν Ἀδάμ, φονικῆς χειρὸς
Δέσποτα, ἐκλυτρούμενος, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πλευρὰν ἐνύγης λόγχῃ Δέσποτα, ἀνορθῶν πλευρᾶς τὸ
ὀλίσθημα· ξύλω ὑψώθης τὸν ποτέ, ναυαγήσαντα ξύλου καρπῷ,
πρὸς Παράδεισον εἰσάγων, σὺν ληστῇ τῷ εὐγνώμονι.

Μαρτυρικά.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ στηρίγματα, τὰ τῆς εὐσεβείας προπύργια,
τοὺς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας,
διανοίξα καθαρχᾶ, μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Οἷά περ θεῖα ὄντες κλήματα, νοητῆς ἀμπέλου οἱ Μάρτυρες,
βότρυας ἤνεγκαν σαφῶς, καρτερίας προχέοντες, οἶνον πάντων
τὰς καρδίας, τῶν πιστῶν κατευφραίνοντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε,
ὁ τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ,
ἀφθαρσίας καταστήσας, κοινωνοὺς θείᾳ χάριτι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Στερέωσον Κύριε, τὴν ἐκκλησίαν σου.

Ἐν τῷ φωτὶ Δέσποινα, τῷ τοῦ Υἱοῦ σου, τὸ ζοφῶδες τῶν ἐμῶν
ἀγνοημάτων, καὶ τὰ δεινὰ τῶν ἐγκλημάτων, μετὰ δακρύων σοῦ
δέομαι, διασκέδασον τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ὡς ἔχουσα Πανάχραντε, θαυμάτων ἄβυσσον, καὶ πηγὴν
ἰαμάτων, ταῖς πρεσβείαις σου ἀπόσμηξον, πάντα ρύπον τῆς
ἐμῆς ψυχῆς, τὸν ἐξ ἁμαρτίας.

Τὸν ἄρρητον τόκον σου, Εὐλογημένη προσκυνοῦμεν, εἰς
πρεσβείαν σε καλοῦντες· δυσώπει Ἀγνὴ πάσης ἀνάγκης,
λυτρωθῆναι τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Ἐλπίδων σε πλήρωμα, καὶ θείαν σκέπην, προστασίαν, καὶ
λιμένα σωτηρίας, κεκτήμεθα, Μῆτερ τοῦ Λόγου· λάμπσον ἡμῖν
φῶς τῆς μετανοίας.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην·

» κατενόησα τὰ ἔργα σου, ὁ Προφήτης ἔλεγε, καὶ

» ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Τροπάρια.

Νομοθέτης ὢν δίκαιος, μετὰ ἀνόμων κατελογίσθης, ἐπὶ ξύλου
ἀναρτώμενος, εὐεργέτα Κύριε, πάντας δικαιοῦσαι βουλόμενος.

Αἱ δυνάμεις ἐξέστησαν, αἱ τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ Σταυροῦ σε,
θεασάμεναι ὑψούμενον, καὶ τοῦ σκότους Ἥλιε, τὰς ἀρχὰς
δυνάμει τροπούμενον.

Μαρτυρικά.

Ταμάτων χαρίσματα, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων,
ἀπαντλήσαντες οἱ Μάρτυρες, πάντων ἀποπαύουσι, πάθη
ψυχοφθόρα ἐν χάριτι.

Νυσταγμὸν ἀπωσάμενοι, τῆς ἀμελείας οἱ Ἀθλοφόροι,
ἐγρηγόρσει θείας πίστεως, τῶν θηρῶν ἐκοίμισαν τὰς ὀρμάς,
καὶ χαίροντες ἤθλησαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Οἶμοι Τέκνον! Πῶς βλέψω σε, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτημένον,
καὶ ἀδίκως θανατούμενον, τὸν ζωὴν παρέχοντα; ἡ Παρθένος
κλαίουσα ἔλεγεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κατενόησα παντοδύναμε.

Τλαστήριον ἀκαταίσχυντον, τὴν πρεσβείαν σου πάντες, ἀγνῆ
Παρθένε, οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα.

Θεὸν Ἀγνῆ Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, ἀφράστως συλλαβοῦσα, Θεὸν
Σωτῆρα τίκτεις, τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἀπροσμάχητον τεῖχος ἔχοντες, τὴν σὴν σκέπην Παρθένε, τῶν
ἀοράτων ἐχθρῶν λυτρούμεθα.

Πεπτωκότας ἀμαρτήμασι, διανάστησον Κόρη εὐλογημένη· ἐλπίς
γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Ῥδῆ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ ἀΐδιον, τοῖς

» ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρίματα τῶν ἐντολῶν σου, Δέ-

» σποτα φιλάνθρωπε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐπὶ σταυροῦ σαρκὶ ἀνυψούμενος, ἔθνη ἐκάλεσας, μὴ εἰδότα
σε, πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, Κριτὰ τῶν ὅλων, μόνε εὐσυμπάθητε,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σοῦ πρὸς κριτήριον στάντος ἄδικον, δίκαιε Κύριε,
δεδικαίωται ὁ πρὶν κατάκριτος Ἀδάμ, καὶ κράζει· Δόξα τῇ
σταυρώσει σου, μακρόθυμε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Ὡσπερ Παράδεισος θεοφύτευτος, ὠφθητε Μάρτυρες, πάθη
τίμια, ὡς ἄνθη εὖοσμα προσκεκμημένοι, οἷς εὐωδιάζεται
πιστῶν ψυχὴ ἅπασα.

Τὰ εὐθαλέστατα καὶ κατάκαρπα, δένδρα τῆς πίστεως, τὸν
ἀθάνατον καρπὸν ἀνθήσαντα, τὰς τῆς κακίας ρίζας
ἀνασπᾶσαντα, ὑμνοῦμεν τοὺς Μάρτυρας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδος ἢ ἔντιμος ἢ βλαστήσασα, κλάδον ἀμάραντον,
ἀνυψούμενον αὐτὸν ὡς ἔβλεπεν ἐπὶ τοῦ ξύλου, Δέσποτα
ἐκραύγαζε, μὴ ἄτεκνον δείξις με.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Κραταιάν σε ἀντίληψιν, Ἀειπάρθενε ὑπάρχουσαν, ἐν
πειρασμοῖς καὶ θλίψεσιν, καὶ δειναῖς ἀμαρτίαις, εὐροίμεν
εὐκαιρον βοήθειαν.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ὡς τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων,
ὑπερφυῶς κυήσασαν, καὶ παρθένον μείνασαν, Θεοτόκε
ἀνυμνοῦσί σε ἀεί.

Ἐν τῇ πηγῇ τῶν ἰαμάτων σου, καὶ τοῖς ρεῖθροις τῶν
θαυμάτων σου, τὸν μολυσμὸν ἀπόπλυνον, τὸν ἐκ τῆς
ἀμαρτίας, προστριβέντα μοι Πανάμωμε.

Τὸν ἰλασμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐν νηδυῖ συλλαβοῦσα Ἄγνη,
σωτηρίαν τέτοκας, τοῖς ἐν πίστει ἀπλέτω, Θεοτόκον σε
δοξάζουσιν.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους Φιλάν-

» θρωπε· κᾶμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν παισιμάτων, ἀνάγαγε

» δέομαι.

Τροπάρια.

Ὁ τιμῆς πάσης ὑπερθεν, ἀτιμίαν ὑπήνεγκας, Σταυρῷ
προσπαγεῖς τοὺς ἀνθρώπους, τιμῆσαι βουλόμενος.

Υπογράφεις τὴν ἄφεςιν, τῷ καλάμῳ νυτιτόμενος,
καταδουλωθέντι τῷ πλάνῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, πρὸς τὴν ἄπονον Ἅγιοι, μετέβητε λῆξιν
ἀρόρητου, χαρᾶς ἀξιούμενοι.

Ἐπυρώθητε ἄνθραξι, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως· ὅθεν τῷ πυρὶ ὀμιλοῦντες, ἐμείνατε ἀφλεκτοί.

Σταυροθεοτοκίον.

Μετὰ τόκον Πανάμωμε, ὡς πρὸ τόκου διέμεινας· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ξύλω, τὸν ἄνθρωπον σώσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σὺν τῷ Ἰωνᾷ βοῶμέν σοι Κύριε.

Τῶν ἀλγεινῶν παθῶν μου τὰ συντριμματα, ἐν τῷ συνδέσμῳ Δέσποινα, τῆς πρεσβείας σου θεράπευσον, καὶ τὴν ῥῶσίν μοι δώρησαι.

Ὅλος συλληφθεὶς πολλοῖς ἀτοπήμασι, καὶ συληθεὶς τὸν νοῦν ἀμαρτίαις πολλαῖς, τῇ σκέπῃ σου καταφεύγω, διάσωσόν με.

Πάντες ἀδιστάκτῳ πίστει σε Πάναγνε, ἐκδυσωποῦμεν Παρθένε, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν δώρησαι λύσιν, ὡς ὑπάρχουσα Μήτηρ Θεοῦ.

Ὡς τοῦ νοητοῦ ἡλίου Πανάμωμε, ἀναδειχθεῖσα ὄχημα, φωταγωγήσον, τοὺς ἐν νυκτί, ἀγνωσίας καθεύδοντας.

Ῥῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ παῖδες δὲ χορεύ-
» οντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων
» ἡμῶν.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος τὴν κτίσιν ἐσάλευσας, νεκρούμενος τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ποτίζεται χολὴν ὁ Μακρόθυμος, πηγάζων μοι γλυκασμὸν σωτήριον, τῇ ἐνηδόνῳ βρώσει στερηθέντι, Παραδείσου τῆς τρυφῆς.

Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες ξεόμενοι ὄνυξι, νεκρώσεως τὸ πάχος ἀπέθεντο, καταστολὴν δὲ θεῖαν, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσαντο.

Τοῖς πάθεσι τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, μιμούμενοι καλλίνικοι Μάρτυρες, τοὺς αἰκισμοὺς ἀνδρείως, τῶν ἐχθρῶν ὑπεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον ὀρῶσα τὸν Κύριον, ἡ ἄμεμπτος Θεοτόκος
ἔλεγεν· Οἴμοι! Υἱὲ πῶς θνήσκεις, ἡ ζωὴ καὶ ἐλπίς τῶν
πιστῶν;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ ἐν τῇ βάρῃ.

Ἐν πειρασμοῖς βοηθόν, ἐν κινδύνοις σωτηρίαν, σὲ Δέσποινα
ἐπιστάμενοι, πιστῶς ἐκβοῶμεν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ
καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τὸν τῆς ζωῆς χορηγόν, ὡς τεκοῦσα Θεοτόκε, ἀνάστησον
νεκρωθέντα με, δειναῖς ἀμαρτίαις, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντα,
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεὸς ἐκ σοῦ προελθὼν, ἐλυτρώσατο τὴν φύσιν τῆς κατάρας,
καὶ ἰάσατο τὰς πάντων ὀδύνας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ
καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν, καὶ λυτήριον λύπης· Χαῖρε πάντων
ἰλαστήριον, τῶν πίστει βοῶντων· Εὐλογημένος Ἄχραντε, ὁ
καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ῥῥῆ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ, διασώσαντα

» Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον μεταβαλόντα εἰς

» δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-

» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὅτε τῷ Σταυρῷ Σῶτερ ἐπάγης, ἐκλονεῖτο ἡ κτίσις, ἥλιος
ἔπαυσε τὰς ἀκτῖνας, καὶ πέτραι ἐσχίζοντο, καὶ ἄδης τέλος
ἐγυμνοῦτο, μὴ φέρων σου τὸ κράτος.

Ἐπὲρ καταδίκων ἀπωσμένων, καταδίκης ἡνέσχου, ὑπὲρ τοῦ
γύμνωσιν ὑποστάντος, γυμνὸς ξύλῳ κρέμασαι Οἰκτιῖρμον. Μέγα
σου τὸ κράτος καὶ ἡ μακροθυμία!

Μαρτυρικά.

Οἱ τῶν Ἀσωμάτων συμπολιῖται, οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, τὸν
καυχώμενον αὐτοῦς ὀλέσαι δράκοντα, Σταυρὸν φοροῦντες
θυρεὸν ὠραίοις, ποσὶ καταπατοῦσιν.

Ἰσταντο ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τοῖς μοχλοῖς οἱ Γενναῖοι,
μέλη συνθλώμενοι, καὶ τὴν δόμησιν ἀναμοχλεύοντες τῆς
πλάνης, καὶ τοὺς τῶν δαιμόνων βωμοὺς ἐδαφίζοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ τῶν οὐρανῶν Ὑψηλοτέρα, ὑψωθέντα ἐν ξύλῳ, καὶ
καταράσσοντα τὰς ὑψώσεις ἐχθροῦ θεωρήσασα, τὸν μόνον
Ἵψιστον, ἀνύμνει Χριστὸν μεγαλοφώνως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἦμνον σοι προσφέρομεν.

Ἰλέωσαι τὸν εὐσπλαγχνον Θεὸν καὶ Λόγον, Θεομητορ ὑπὲρ τῶν
πίστει, ἀσιγήτως βοῶντων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου
τὸν Κύριον.

Καθάρσιον ἔχοντες τὴν σὴν πρεσβείαν, οἱ ἐμπαγέντες βυθῶ
πταισμάτων, Θεοτόκε βοῶμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα,
Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ πάντες καταφύγιον ἐν περιστάσει, καὶ συμμαχίαν καὶ
προστασίαν, κεκτημένοι βοῶμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα,
Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀχλὺς κυμάτων δεινῶν συνταράττει με· διὸ προστρέχω ἐν τῷ
λιμένι, τῆς σῆς πρεσβείας κραυγάζων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'· Ὁ Εἰρμός.

» Σὲ ἦν περ εἶδε Μωϋσῆς, ἀκατάφλεκτον βᾶτον

» καὶ κλίμακα ἔμψυχον, ἣν ὁ Ἰακῶβ τεθέαται, καὶ

» πύλην οὐράνιον, δι' ἧς διῆλθε Χριστὸς ὁ Θεὸς

» ἡμῶν, ὕμνοις Μῆτερ ἀγνὴ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ω! πῶς λαὸς ὁ ἀπειθής, παραδίδωσι Σταυρῶ, τὸν μόνον
Μακρόθυμον, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντα, καὶ πάθος δεξάμενον,
καὶ ἀπαθείας πρόξενον γενόμενον, πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδὰμ
ὀλισθήσασιν.

Σταύρωσιν ἄτιμον Χριστέ, κατεδέξω ἐν σαρκί, τιμῆσαι
βουλόμενος, ἀτιμασθέντα πάθεις ἀλόγοις, τὸν ἄνθρωπον,

καὶ τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀπολέσαντα· δόξα τῇ ὑπὲρ νοῦν
εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Ἦλιε ἄδυτε Χριστέ, τοὺς ὀρθρίζοντας πρὸς σέ, καὶ σκότος
κολάσεως, παραδραμόντας νεύσει σου, εἰς φέγγος ὠδήγησας,
τῆς σῆς ἀρρήτου δόξης καὶ λαμπρότητος· φώτισον οὖν ἡμᾶς
ταῖς αὐτῶν προσευχαῖς.

Φάλαγξ Μαρτύρων ἱερῶν, μυριάδας νοητῶν, ἐχθρῶν
ἐτροπώσαντο, καὶ μυριάσιν ἤνωνται ἀγίων Δυνάμεων, καὶ τὰ
μυρία πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, νεύσει παντουργικῆ
θεραπεύουσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέγγει Παρθένε τοῦ ἐκ σοῦ, ἀνατείλαντος σαρκί, τὸν νοῦν
μου καταύγασον, καὶ τὴν καρδίαν φώτισον, τὸ σκότος
διώκουσα τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῆς ῥαθυμίας μου ἄπασαν τὴν
ἀχλὺν ἀπελαύνουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐχουσα σπλάγχνα συμπαθῆ, καὶ πλουσίους οἰκτιρμούς, τὰ
πάθη καὶ τραύματα, τοῦ σώματος καὶ μώλωπας, καὶ τὰς
ὀδύνας θεράπευσον, Δέσποινα δούλου τοῦ σοῦ, ὅπως κατὰ
χρέος δοξάζω σε.

Σὲ ὡς τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί, καὶ
τοῦτον κυήσασαν, ὑπὲρ φύσιν Πάναγνε, καὶ παρθένον
μείναςαν, δοξολογῶ εὐχαρίστως κράζων σοι· Χαῖρε ἁμαρτωλῶν
ἡ βοήθεια.

Μόνη ὑπάρχεις ἀπλανής, ὁδηγία τῶν πιστῶν καὶ τρίβος
σωτήριος, εἰς εὐθεΐαν ἡμᾶς ἄγουσα, ὁδὸν οὐράνιον, τῆς
Βασιλείας τοῦ μόνου Θεοῦ Ἄχραντε, ἡ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὺ τὸν οὐράνιον ἡμῖν, ἐγεώργησας στάχυν, καὶ τρέφεις
Πανάμωμε, καὶ πρεσβεύεις πάντοτε, καὶ σώζεις ἐκ θλίψεως,
καὶ κινδύνων καὶ παρέχεις ἅπασιν, ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν τοῖς
ὑμνοῦσί σε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Σταυρὲ Χριστοῦ μου τὸ σκῆπτρον, καὶ νῆκος τῶν ἀνακτόρων,
τῶν Ὁρθοδόξων ἡ δόξα, φρούρει τοὺς σὲ προσκυνοῦντας, ἵνα
ἠτιτῶνται τὰ πλήθη, τῶν κακοδόξων ἀνθρώπων.

Ἐτερον.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεσιῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, καὶ θρηνηδοῦσα ἐβόα· Οἴμοι! γλυκύτατον τέκνον· πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Στίχ.\Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποίμνη γέγονεν, Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία· οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται· Κύριε δόξα σοι.

Στίχ.\Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει, τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Υψώθης Οἰκτιρμον ἐν Σταυρῷ, ὡς ἀρνίον ἄκακον, ἐθελουσίως σφατιτόμενος, Τέκνον γλυκύτατον, ἐν κλαυθμῷ ἐβόα, ἡ Ἀμνὰς

ἢ ἄσπιλος, ὀρῶσα ἐπὶ ξύλου τὸν Κύριον, ἐγὼ δὲ πῖμπραμαι,
τὴν καρδίαν καὶ τιτρώσκομαι· ἄλλ' ὑμῶ σου τὸ ἄμετρον
ἔλεος.

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ·
διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ,
Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σταυρωθεὶς ὁ ἀναμάρτητος, τὰς ἁμαρτίας πάντων ἤρας
Χριστέ· καὶ λογχευθεὶς σου τὴν πλευράν, σωτηρίας κρουνοῦς
ἔβλυσας, αἵματος καὶ ὕδατος, ἀναπλάττων, τοὺς
συντετριμμένους φθορᾶ.

Ἐπὶ ξύλου καθηλούμενος, ἐθελουσίως Ἰησοῦ ὁ Θεός, ἅπαν
ἐξήλωσας Ἀδάμ, ἐμπαθὲς Οἰκτιρμον νόημα· τραύμασι τιμίοις
δέ, τῶν δαιμόνων πληθὺν ἐτραυμάτισας.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὰ πάθη μιμησάμενοι, τοῦ ἐκουσίως πεπονθότος σαρκί,
Μάρτυρες ἔνδοξοι αἰεὶ, πάθη πάυετε δυσίατα, νόσους τε
διώκετε, τῶν ἀνθρώπων, ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος.

Δόξα.

Ἰσοδύναμον ὁμότιμον, σὲ τὴν Τριάδα ὀνομάζο-
μεν, Πατέρα ἀναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, μίαν
τρισυπόστατον, Θεαρχίαν, πιστῶς μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο Χριστὲ ὁ Θεός, ἢ
σὲ κυήσασα σαρκί, θρηνηδοῦσα ἀπεφθέγγετο· Τί σοι
ἀνταπέδωκεν, ὦ Υἱέ μου, δῆμος ὁ ἀχά-

ριστος;

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εύλου βρώσει τέθνηκα ποτέ, συμβουλίᾳ ὄφεως, συνεπαρθεὶς
καὶ ἐξόριστος, τῆς θείας δόξης σου, γεγονῶς ὁ τάλας· διὸ

τεθανάτωμαι, ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ὁ δεΐλαιος· λοιπὸν
Φιλάνθρωπε, σὺ ὡς μόνος εὐδιάλλακτος, Παραδείσου οἰκῆτορα
ποίησον.

Πάντα καταλείψασα ψυχὴ, ἐνθυμοῦ τὴν ὥραν σου, τὴν
τελευταίαν καὶ πρόσεχε, σαυτῆι πρὸς ἔξοδον, ἐτοιμαζομένη,
ὅπως μὴ αἰφνίδιος, ἐλθὼν σε καταλάβῃ ὁ θάνατος, εὐρῶν
ἀνέτοιμον· τῷ Κυρίῳ οὐκ ἀείποτε, γρηγοροῦσα προσεύχου καὶ
δάκρυε.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, καὶ τὰς
ἀτάκτους κινήσεις μου, Θεὲ προάναρχε, θεία ἐξουσία,
πράϋνον ὡς εὐσπλαγχνος, παρέχων μοι πταισμάτων τὴν
ἄφεσιν, ὡς εὐδιάλλακτος, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος,
διὰ πλοῦτον τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Ἁγία Θεόνυμφε ἀγνόν, σεμνόν με καὶ σώφρονα, πρᾶον ἠσύχιον
κόσμιον, εὐθύην καὶ ὀσιον, ἀληθῆ ἀνδρεῖον, φρόνιμον
μακρόθυμον, χρηστὸν ἐπιεικῆ τε καὶ μέτριον, ἄμεμπτον
ἄμωμον, ἀνεπίληπτὸν τε ποίησον, καὶ πρὸς τούτοις
Παραδείσου μέτοχον.

Υπέκκαυμα γέγονα αἰσχροῦς, ἀσωτίας ἄχραντε, ἐφευρετῆς
παραπτώσεων, παθῶν διδάσκαλος, ὁδηγὸς λαγνείας, ἀσελγείας
πρόξενος, δεινῆς ἀκολασίας συνήγορος· καὶ ἔτι τούτων γάρ,
ταῖς ἐννοίαις ἐνηδύνομαι· ἀλλὰ πάσης ἀπωλείας ῥῦσαί με.

Δεινῶς με χειμάζουσι δεινοί, ἁμαρτίας χεῖμαρροι, ὠδίνες
ῥῆδου κυκλοῦσί με, παγίς θανάτου δέ, ψυχικοῦ προφθάνει·
ἐλεῆμον Δέσποινα, βοῶ σοι μετ' ὀδύνης καρδίας μου·
Σπεῦσον ἐξάρπασον, ἐκ θανάτου ἀπογνώσεως, καὶ ἐξ ῥῆδου,
νῦν τῆς ἀπωλείας με.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν
Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν
τὴν παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ῥῆσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ
ἐγκαλλώπισμα· Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς
Θεότητος· Αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα,
εἰρήνην ἀντεισηῆξε, καὶ τὸ Βασίλειον ἠνέφξε. Ταύτην οὐκ
κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν
ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον· Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς
τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς
παντοδύναμος.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχ.\Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά, Μαρτυρικά.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἅγιοι, τῶν δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε, διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἐκράζετε· Γενέσθω Κύριε, ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου· ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς Φιλάνθρωπε.

Στίχ.\Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὡ τῆς καλῆς ὑμῶν, πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἶματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε· ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως, Τριάδα ὁμοούσιον.

Στίχ.\Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Αὐτόμελον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ὑμῖν ἠνοίγησαν, Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Στίχ.\Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος! ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ἀμετάθετος! πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὄνειρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἄλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἅγια Θεοτόκε Παρθένε, τὸ σεπτὸν
κειμήλιον ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, ἡ λαμπὰς ἡ ἄσβεστος, τὸ
χωρίον τοῦ Ἀχωρήτου, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος· Χαίροις ἐξ ἧς
Ἄμνός ἐτέχθη, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Μαρτυρικά, ὅταν ἐνὶ Ἀλληλούϊα, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλονται. Εἰς δὲ τὸν Στίχον λέγομεν τὸ α' Μαρτυρικόν,
καὶ δύο Νεκρώσιμα ἰδιόμελα τοῦ Δαμασκηνοῦ. Εἰς Στίχον τὸν
δεύτερον· Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τῶ ΣΑΒΒΑΤῶ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῶ ΟΡΘΡῶ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς
τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ
Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν, καὶ τελέσαντες τὸν
δρόμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐλάβετε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι
ὑμᾶς· δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν
πᾶσιν ἰάματα.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι
Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας ἴασαι, Φιλάνθρωπε
δεόμεθα.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν
ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται, καὶ τούτοις προσέλθωμεν, μετὰ
πόθου καὶ πίστεως· οὗτοι νέμουσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν·
οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς
πίστεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ
ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἅγια κιβωτῷ, ὡς
ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν,
βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί·
δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς,
διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,

Κάθισμα Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι
Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν,
τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῆ ἔξ οὐρανοῦ
τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ
ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Ἔτερα Νεκρώσιμα.

Τὸ τοῦ θανάτου κράτος, Χριστὲ κατήργησας καὶ ἀφθαρσίαν
τοῖς ἐπὶ γῆς ἐπήγασας· καὶ οἱ εἰς σὲ πιστεύοντες οὐ
θνήσκουσιν, ἀλλὰ ζῶσιν ἐν σοί. Ἀνάπαυσον οὖν, Κύριε, τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς μετὰ τῶν ἁγίων
σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, χαριζόμενος αὐτοῖς τὰ ἐλέη
σου.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν χορῷ τῶν δικαίων, ἀνάπαυσον Σωτήρ,
τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας· εἰς σὲ γὰρ Φιλάνθρωπε, τὰς
ἐλπίδας ἀνέθεντο. Δέξαι δέησιν, ὑπὲρ πατέρων καὶ τέκνων,
καὶ δικαίωσον, ὧν ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην, ὡς ὧν πολυέλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις
ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὄν
ταξιαρχία Ἁγγέλων ὄραν οὐ δεδύνηνται· αὐτὸν Θεοτόκε
ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν εἰς Προφήτας, καὶ Μάρτυρας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς ἐν τῇ
θ' ᾠδῇ, Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾶ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ

» δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενής,

» ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυ-

» θοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Χερσὶν ὠμοιώθης Προφητῶν, ὁ τῇ χειρὶ σου συνέχων τὰ
πέρατα· τούτων παρακλήσεσι, τὸ τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν
χειρόγραφον, Λόγε διαρρήξας, ἐχθροῦ χειρῶν με ἐξάρπασον.

Θείων ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν, προφητικῶς δεκτικὸν
ἐργασάμενοι, φῶς ἐχρηματίσατε, τὴν νοητὴν ἀνατολὴν
κηρύττοντες, ἔνδοξοι Προφήται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Αἵμασιν ὑμῶν ἀθλητικοῖς, πολυθειῆς ξηράναντες πέλαγος,
τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τοὺς ποταμοὺς ξηράνατε Μακάριοι, θεΐαις
ἐπομβρίαις, τῶν ἱερῶν προσευχῶν ὑμῶν.

Νέφος ἀθλητῶν φωτοειδές, τὸν ἐκ Παρθένου νεφέλης
ἐκλάμψαντα, Ἥλιον δυσώπησον, τὰ σκοτεινὰ νέφη τῶν καρδιῶν
ἡμῶν ἐναποδιῶξαι, καὶ τῆς γεέννης λυτρώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Γνώμη ὀλισθαίνοντα ἀεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς
ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον, φρενοβλαβῶς καὶ τοῖς
ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδης με
Δέσποινα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἢ ἀκροστιχίς·

Πιστῶς θανοῦσι πρῶτον ὕμνον προσφέρω.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Πύλας τοῦ θανάτου καὶ μοχλοῦς, τῷ σῶ θανάτῳ συντρίψας
Ἀθάνατε, πύλας ἀναπέτασον, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας
Δέσποτα, τοῖς κεκοιμημένοις, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων
σου.

Ἴνα τῆς ἐνθέου σου ζωῆς, ἀξιωθῶμεν κατηλθες πρὸς θάνατον·
τούτου προνομεύσας δέ, τοὺς θησαυροῦς, ἡμᾶς ἐκεῖθεν
εἰλκυσας· νῦν δὲ Ζωοδότα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Σύ μου τὸ φθαρτὸν τε καὶ θνητὸν, ἀναλαβὼν ἀφθαρσίαν
ἐνέδυσας, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον, διαγωγῆν καὶ μακαρίαν
ὑψωσας· ἔνθα ὡς Οἰκτίρμων, οὕς προσελάβου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Τὴν κυφορήσασαν πιστοί, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον
ὑμνήσωμεν· αὕτη γὰρ ἡ Πάναγνος, ὁδοὺς ζωῆς τοῖς τεθνεῶσι
γέγονεν· ἦν ὡς Θεοδόχον καὶ Θεοτόκον δοξάζομεν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθέ-

» νειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περί-
» ζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος,
» ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης Φιλιά-
» νθρωπε.

Τροπάρια.

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος σοφοί, Προφῆται χρηματίσαντες, τὴν
πρὸς ἡμᾶς τοῦ Λόγου κατάβασιν, φαινοτάτως διετρανώσατε·
διὸ δυσωπήσατε, φωτισμὸν καὶ ἔλεος, δωρηθῆναι τοῖς πίστει
τιμῶσιν ὑμᾶς.

Πλαξὶ καρδιῶν ὑμῶν σοφοί, τὸν νόμον τὸν σωτήριον,
ἐγγεγραμμένον πίστει ἐσχήκατε· διὸ τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας
με, χαλεπῶς τροπούμενον, θεΐαις παρακλήσεσι, θεηγόροι
Προφῆται λυτρώσασθε.

Μαρτυρικά.

Φρύαγμα τυράννων δυσσεβές, γενναίως συνετρίψατε, πρὸς τὸν
Θεὸν ὑψούμενοι Μάρτυρες, διὸ κραυγάζω· κατεπαιρόμενον,
καὶ σοβαρευόμενον, κατ' ἔμοῦ τὸν δράκοντα, ταῖς ὑμῶν
ἰκεσίαις συντρίψατε.

Θείων παθημάτων κοινωνοί, μελλούσης Βασιλείας τε,
ἀδιαδόχου Μάρτυρες ἔνδοξοι, παθῶν σαρκός με
ἀπολυτρώσασθε, καὶ γεέννης ρύσασθε, καὶ μελλούσης
κρίσεως, ταῖς ὑμῶν πρὸς τὸν Κτίστην δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ πλατυτέρα οὐρανῶν, λαὸν σου συνεργόμενον, ἐν τῇ
σκηνῇ σου ταύτῃ ὑμνήσαί σε, σκηνῶν ἀϋλῶν μέτοχον ποίησον,
τῇ θερμῇ δεήσει σου, τῇ πρὸς Χριστὸν ὃν ἔτεκες, τὸν
Δεσπότην ἀπάντων καὶ Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ὡς μόνος ὑπάρχων Ἄγαθός, καὶ μόνος Πολυέλεος, τοὺς
εὐσεβῶς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς
ἀνάπαυσον, ἔνθα ἢ ἀνέκφραστος, χαρὰ καὶ ἀπόλαυσις, ἔνθα
νέφος Μαρτύρων εὐφραίνεται.

Σὺ μόνος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Σωτήρ μου ἀναμάρτητος, ὁ
ἀμαρτίας αἴρων ὡς εὐσπλαγγνος· τοῦ κόσμου τούτου τῶν

μεταστάντων πιστῶς, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς ἀγίων σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου Φιλάνθρωπε.

Θανάτου τὸ κράτος καθελὼν, ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον, πᾶσι πιστοῖς ἐπήγασας Δέσποτα· ἐν ταύτῃ τούτους τοὺς ἐκδημήσαντας, εὐσεβῶς κατάταξον, παρορῶν τὰ πταίσματα, συγχωρῶν ἁμαρτίας Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως συνέλαβες Ἀγνή, τὸν Λόγον τὸν ἀϊδίον, σωματικῶς ἡμῖν ὁμιλήσαντα, τὸν τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν λύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα, καὶ θνητοῖς ἀνάστασιν, τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ παρέχοντα.

Ῥῥῆ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὅρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον, προβλεπτι-

» κοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ

» σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν

» Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Λαμπάδες ἐν Πνεύματι, ζωῆς λόγον φαίνουσαι, καὶ τὰ πληρώματα τῆς γῆς φωταγωγοῦσαι μυστικῶς, Προφηταὶ ὠράθητε· διὸ βοᾶ· Εὐχαῖς ὑμῶν συντηρήσατε, τὴν τῆς ψυχῆς μου λαμπάδα ἀκοίμητον.

Ὡς πλήρεις ναμάτων, ζωηρόρῦτων τοῦ Πνεύματος, ἀναφανέντες ποταμοί, καὶ καταρδεύοντες τὴν γῆν, Προφηταὶ θεσπέσιοι, τὴν τῷ αὐχμῷ κατατακεῖσαν καρδίαν μου, καταδροσίσατε ταύτην πανεύφημοι.

Μαρτυρικά.

Αἱμάτων πανεύφημοι, ῥανίσι τοὺς ἄνθρακας, ἐναποσβέσαντες σοφοὶ τῆς ἀθεΐας, Ἀθληταί, τοῖς πεπυρωμένοις με, τοῦ πονηροῦ καταφλεγόμενον βέλεσι, καταδροσίσατε δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Μαρτύρων Χριστέ μου, τὰς λιτὰς προσδεξάμενος, ἐναθλησάντων ὑπὲρ σοῦ, καὶ νικησάντων τὸν ἐχθρόν, ἐχθρῶν ὀρωμένων με, ὡς ἀγαθός, καὶ ἀοράτων ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων ἀεὶ θανατῶσαί με.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τῆς δόξης ἐπιστάμενοι Ἄχραντε, ἐν τῷ ναῷ σου τῷ σεπτῷ, συναθροιζόμενοι πιστῶς, τὴν σὴν ἐξαιτούμεθα, θεοπρεπῶς ἀγνή Παρθένε βοήθειαν, καὶ τῆ σεπτῆ σου πρεσβεΐα σωζόμεθα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Νεκρώσας τὸν ἄδην, ἀητιήτῳ δυνάμει σου, ὁ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, μόνος ἐλεύθερος Χριστέ, ψυχὰς ἐλευθέρωσον, τῶν εὐσεβῶν τῆς ἐν αὐτῷ κατακρίσεως, ταῖς τῶν ἀγίων Μαρτύρων δεήσεσιν.

Ὁ πάντων ὑπάρχων, ὡς Δεσπότης ἀντάξιος, τοὺς ἐξ Ἀδάμ τῆς σῆς σφαγῆς, λύτρον ἐδέξω καὶ τιμὴν· διό σου δεόμεθα, τῶν οἰκτιρμῶν τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, τὴν τῶν πταισμάτων παρέχων συγχώρησιν.

Ἐπέστης Σωτήρ μου, τὴν ἐν τάφῳ κατάθεσιν, καὶ τοὺς ἐν τάφοις κατοικεῖν, κατακριθέντας γηγενεῖς, νεκροὺς ἐξανέστησας· νῦν δὲ ζωῆς τῆς ἀϊδίου, ἀξίωσον τοὺς μεταστάντας, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Σέσωσται τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου· σὺ γὰρ ἐκύησας ἡμῖν, τὴν ἐνυπόστατον ζωὴν, θανάτου καθαίρεσιν, καὶ πρὸς ζωὴν ἐργαζομένην ἐπάνοδον, Θεογεννητορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥῥδῆ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ φωτίσας τῆ ἐλλάμπει τῆς σῆς παρουσίας Χρι-
» στέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ κόσμου
» τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώτισον, φωτὶ τῆς σῆς
» θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Οἱ τοῦ νόμου τῆ σκιᾶ εὐσεβῶς διαπρέψαντες, καὶ τὸ φέγγος τῆς ἐνθέου μηνύσαντες χάριτος, τῆς σκιᾶς με ρύσασθε, θανατηφόρου ἀμαρτίας, Θεοῦ Προφηταὶ πανένδοξοι.

Ἐπορθρίσας πρὸς Θεὸν ἐκ νυκτὸς θεαυγέστατε Ἡσαΐα, ἐφωτίσθης, καὶ φῶς ἐχρημάτισας· διὸ ἰκετεύω σε, τὴν σκοτισθεῖσάν μου καρδίαν, σαῖς προσευχαῖς φωταγώγησον.

Μαρτυρικά.

Τεινόμενοι καὶ τὸ σῶμα ποιναῖς συντριβόμενοι, πανεύφημοι
Ἀθλοφόροι, Θεὸν ἔδοξάσατε, τοῖς οἰκείοις μέλεσιν· ὄν
ἰκετεύσατε τυχεῖν με, δόξης ἐνθέου μακάριοι.

Συλλαβεῖν με ἐν γαστρὶ διανοίας τὸν φόβον σου, καὶ κυῆσαι
σωτηρίας σου πνεῦμα ἀξίωσον, διὰ τῶν Μαρτύρων σου, τῶν
ὀλικῶς σε ποθησάντων, Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε τοῦ τὰ πάντα βουλήσει, ποιήσαντος γινώσκοντες,
τῷ ναῷ σου, τῷ θείῳ προστρέχομεν, ἐν αὐτῷ αἰτούμενοι, τῇ
μεσιτείᾳ σου Παρθένε, λύσιν σφαλμάτων κομίσασθαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Τώμενος τὸν ἴδον τοῦ θανάτου τὸν θάνατον κατεδέξω, καὶ
θανάτου τὸ κέντρον ἡμαύρωσας· ἀλλ' αὐτὸς ἀνάπαυσον, οὗς
προσελάβου Ζωοδότα, ταῖς τῶν Μαρτύρων δεήσεσι.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἀπήλλαξας, τὰ
πνεύματα τῶν πιστῶς μεταστάντων κατὰταξον, ἐν σκηναῖς
Ἁγίων σου, ὅθεν ἀπέδρα πᾶσα λύπη, καὶ εὐφροσύνη
πεφύτευται.

Παράδεισον τῷ σὺν σοὶ κρεμασθέντι ὡς ἡνοιξας, νῦν
προσδέχου τὰς ψυχάς, τῶν πρὸς σὲ διὰ πίστεως, μεταστάντων
Δέσποτα, διδοὺς αὐτοῖς ἐν Ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων
αὐλίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Ἐυομένη τοὺς πιστῶς σε τῆς ἐλπίδος τὴν ἄγκυραν
κατέχοντας, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος, εὐμενῶς
ὀδήγησον, τῇ μητρικῇ σου παρρήσίᾳ, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ῥᾶδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ ἔστιν ὁ

» ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

» Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχυς

» τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Πελάγει με τοῦ βίου κινδυνεύοντα, καὶ κήτει
προσριπιούμενον, ἀμαρτίας ἀναμάρτητε Χριστέ, ὡς τὸν Ἰωνᾶν

ἐκ φθορᾶς ἐξάρπασον, καὶ πρὸς ζωῆς γαληνοτάτους, λιμένας ἴθυνον.

Χορὸς προφητικὸς καθικετεύει σε, οἱ νόμῳ διαλάμψαντες, τὸν πρὸ νόμου θεραπεύσαντες Χριστόν, σὲ τὸν ἐν αὐτοῖς ἀναπαυόμενον, ἁμαρτιῶν πᾶσι παράσχου, λύσιν ὡς εὐσπλαγχνος.

Μαρτυρικά.

Κυκλούμενοι ποιναῖς καὶ μαστιγώσεσι, Χριστόν οὐκ ἐξηρνήσασθε, Παμμακάριστοι· διό με, τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἐπαγωγαῖς περικυκλούμενον, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑμῶν πρεσβείαις, ἀπολυτρώσασθε.

Τῶν ἄθλων καλλοναῖς ὠραϊζόμενοι, τῇ πάντων ὠραιότητι, πλησιάζετε Ὀπλιταὶ τοῦ Χριστοῦ· ὅθεν δυσωπῶ τῆς διανοίας μου, τὸ ἀκαλλῆς καθωραΐσαι, θείαις δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρὸν τοῦ Λόγου σκῆνωμα, παθῶν ἐναποκάθαρον, τὴν καρδίαν μου καὶ σκεῦος καθαρὸν, Πνεύματος τοῦ Θείου, ἀποτέλεσον, ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε, τὴν Πανύμνητον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ὡς εὐσπλαγχνος τοῖς μεταστᾶσι δώρησαι, παισμάτων τὴν συγχώρησιν, τὴν αἰώνιον ἀπόλαυσιν διδούς, ἔνθα καταλάμπει τοῦ προσώπου σου ὁ φωτισμὸς, καὶ καταυγάζει, τοὺς Ἀθλοφόρους σου.

Τῷ αἵματι τῷ ἐκ πλευρᾶς σου ρεύσαντι, τὸν κόσμον ἤλευθέρωσας· τοὺς ἐν πίστει μεταστάντας οὖν πρὸς σέ, ῥῦσαι τῇ δυνάμει τῶν παθημάτων σου· σὺ γὰρ τιμὴν, τὴν ὑπὲρ πάντων σεαυτὸν δέδωκας.

Ὁ πλάσας με χερσὶν ἀχράντοις πρότερον, καὶ πνεῦμα χαρισάμενος, καὶ πρὸς γῆν καταπεσόντα χαλεπῶς, πάλιν ἀναπλάσας ὠραιότερον, νῦν τὰς ψυχάς, τῶν μεταστάντων αὐτὸς ἀνάπαυσον.

Νυμφῶνά σου τὸν φωτοφόρον Κύριε, σκηνῶσαι καταξίωσον, τοὺς ἐν πίστει κοιμηθέντας τῇ εἰς σέ, τούτων παρορῶν τὰ ἁμαρτήματα, ὡς ἀγαθός, καὶ ἐλεήμων καὶ πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογημένη Ἄχραντε, δι' ἧς ἡμῖν ἀνέτειλε,
τοῖς ἐν σκότει τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ, τῆς δικαιοσύνης
ἄδυτος Ἥλιος· σὺ γὰρ ἡμῖν τῆς σωτηρίας πρόξενος γέγονας.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ
» πιστοί· ὡς γὰρ παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψού-
» μενος, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου
» ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ
» ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Τῶν Προφητῶν, δυσωπεῖ σε Κύριε, ὁ ἱερώτατος χορός·
εὐλογίαις πνευματικαῖς, πάντας ἐπευλόγησον, τοὺς
δοξολογοῦντάς σε, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντας· Ὁ αἰνετὸς
τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ τοῦ πυρός, φύσιν ἐκνικήσαντες, ἐπουρανίῳ δροσισμῷ,
θεῖοι Παῖδες ἐκ τοῦ πυρός, τοῦ διαιωρίζοντος, ρύσασθέ με
ψάλλοντα, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντα· Ὁ αἰνετὸς τῶν
πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Μαρτυρικαῖς, νίκαις κλειζόμενοι, δόξης ἐτύχετε Θεοῦ·
αἰωνίου δόξης ἡμᾶς, ὅθεν ἀξιώσατε, Μάρτυρες πανένδοξοι,
τοὺς εὐσεβῶς ἀναμέλποντας· Ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς
καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ τὰς ὀρμάς, τῶν λεόντων παύσαντες, τῇ πρὸς τὸν Κύριον
ὀρμῇ, τὸν ὀρμῶντα νῦν κατ' ἐμοῦ, δράκοντα πατάξατε,
Μάρτυρες καὶ σώσατε, εὐσεβοφρόνως βοῶντά με· Ὁ αἰνετὸς
τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, γεννηθέντα Κύριον, γενοῦ μεσίτης Ἀγαθή,
τῆς γεέννης καὶ τοῦ πυρός, ὅπως με λυτρώσῃται, καὶ
καταξιώσῃ με, τῆς Βασιλείας κραυγάζοντα· Ὁ αἰνετὸς τῶν
πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Μαρμαρυγαῖς, τῆς ἀχράντου δόξης σου, περιουγάζεσθαι
Χριστέ, τοὺς ἐκ ζάλης τῆς κοσμικῆς, πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας,
οὐς καὶ καταξίωσον μετὰ Μαρτύρων κραυγάζειν σοι· Ὁ
αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδάμ, ἀληθῶς γενόμενος, ὁ τοῦ Ἀδάμ δημιουργός, τὴν
κατάραν τὴν τοῦ Ἀδάμ, μόνος ἐξηφάνισας· ὁθεν σοῦ δεόμεθα,
τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Παραδείσου
Χριστέ, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὁ τὴν ἡμῶν, φυσικὴν ἀσθένειαν, μόνος γινώσκων ὡς Θεός,
ἀγαθός τε καὶ συμπαθής, πάντας οὐς μετέστησας, ἔνθα φῶς
τὸ ἄδυτον, ἐπισκοπεῖ τοῦ προσώπου σου, τάξον Χριστέ, ὁ
τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαί, καὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα, τῷ σῶ παρῆλθον τοκετῷ
Θεομητορ· σὺ γὰρ ἡμῖν τὸ τῆς

Θείας χάριτος, φέγγος ἐξανέτειλας, δι' οὗ τῆς πρὶν
ἐκλυτρούμεθα ἀρᾶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦντες, ὡς Θεὸν
ὑπερένδοξον.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ
» κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέ-
» στιλβον ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν
» Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Πειρασθέντες καὶ διὰ Χριστόν, ἀδίκως διωχθέντες Προφῆται,
ἐκ πειρασμῶν τε καὶ κολάσεων ἡμᾶς, λυτρώσασθε μέλποντας·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς δοχεῖα θείων δωρεῶν, Προφῆται θεηγόροι πρεσβεύσατε,
καταγῶγια ἡμᾶς γενέσθαι τοῦ Πνεύματος, τοὺς βοῶντας·
Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Δεσμευθέντες πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, ἐλύσατε κακίαν· διό με πεπεδημένον, ἁμαρτήμασι σοφοί, λυτρώσατε Μάρτυρες, μελωδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτοδότην τέξασα Θεόν, ὀλόφωτε Παρθένε, τὰ ὄμματα τῆς καρδίας μου, καταύγασον φωτί, Θεοῦ ἐπιγνώσεως, εἰς τὸ μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Παραστάτας Σῶτερ δεξιούς, τῆ πίστει δικαιοῦσας, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων, οὓς μετέστησας πιστούς, ἀνάδειξον μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥύπον πάντα τῶν σῶν οἰκειῶν, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τῆ δρόσῳ τῶν κοιμηθέντων ἀποπλύνας, σὲ ὑμνεῖν, ἀξίωσον ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ θανάτου ἔχων καὶ ζωῆς, πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν, τοὺς πίστει κεκοιμημένους, σῆς ἐλλάμψεως τυχεῖν, εὐδόκησον κράζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πρόξενος ἡμῖν, καὶ τῆς εἰς ἀπεράντους, αἰῶνας διαμονῆς τε καὶ λαμπρότητος, Ἀγνή ἐγένου πανάμωμε. Σὲ ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε Θεοτόκε καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βά-

»\τος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πει-

» ρασμῶν ἀγριαίνουσας, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν

»\κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύ-

»\νωμεν.

Τροπάρια.

Ἴνα ἱεροῖς σκηνώμασι, προδηλωθῆ Χριστέ, σοῦ ἡ
συγκατάβασις, σκεύη ἐκλεκτά, τοὺς σοὺς Προφήτας
ἀνέδειξας, δι' αὐτῶν προδηλῶν τὰ ἐσόμενα· δι' ὧν σε
δυσωποῦμεν, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι.

Ἦφθης τοῖς Προφήταις Δέσποτα, καθὼς ἐχώρουν βλέπειν σου
τὴν λαμπρότητα· τούτων προσευχαῖς, χωρητικοὺς ἡμᾶς
ποίησον, τῶν ἐν σοὶ καθαρῶν ἐπιλάμψεων, παθῶν ἐξ
ἀμαρτίας, ἀποκαθάραις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Σῶμα παραδόντες μάστιγι, τὰ τῶν δαιμόνων στίφη
κατεμασίξατε, ἄπληγον τὸν νοῦν, διατηρήσαντες Μάρτυρες·
πληγωθεῖσαν διὸ τὴν καρδίαν μου, τῷ βέλει τῆς κακίας,
ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Ἦλγει διωκτῶν κακόνοια, τὰς ἐκ πληγῶν ὀδύνας ὑμῖν
προσφέρουσα, Μάρτυρες σεπτοί, τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι·
τῆς ψυχῆς μου διὸ θεραπεύσατε, τὰς χαλεπὰς ὀδύνας, καὶ
τῆς καρδίας μου τὰ τραύματα.

Θεοτοκίον.

Φρίττει νοερὰ στρατεύματα, τὸ τοῦ Πατρὸς ὀρῶντα θεῖον
Ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς χερσίν, ἀνερμηνεύτως κρατούμενον,
καὶ τὸ σὸν κεκτημένον ὁμοίωμα, ἵνα βροτοὺς θεώση,
Παρθενομῆτορ παναμώμητε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Φεῖσαι ὡς Θεὸς φιλόανθρωπος, καὶ ἐλεήμων τοῦ ἰδίου σου
πλάσματος, καὶ ἀνάπαυσον, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου,
ἐνθα Μάρτυρες πάντες ἀγάλλονται, τοὺς πίστει μεταστάντας,
ἐκ τῶν προσκαίρων Πολυέλεε.

Ἐχων τοῦ ἐλέους ἄβυσσον, ὑπερνικῶσαν τὰ τῶν δούλων σου
πταίσματα, προσδεξάμενος, οὗς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, Ἀβραὰμ
ἐν τοῖς κόλποις Φιλάνθρωπε, καὶ μετὰ τοῦ Λαζάρου, ἐν τῷ
φωτί σου κατασκήνωσον.

Ἐύστης καὶ Σωτὴρ γενόμενος, τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους διὰ
σταυρώσεως, οὗς νῦν ἐξ ἡμῶν, ὡς εὐεργέτης μετέστησας,
ἀπολαύσεως θείας ἀξίωσον, καὶ ζωῆς ἀκηράτου, καὶ
εὐφροσύνης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη ὑπὸ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότετον, θαῦμα Πάναγνε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ ἐν Ἁγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεός, τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Τεραρχῶν, καὶ Μαρτύρων, καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ὅμοιον.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἁγίαν, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Μαρτυρικά. Ἦχος α'.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει, τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὔτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως

κατεφρόνησαν τῶν βασάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Υμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψεις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρῖσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις, ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε· οὐρανῶν

Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε· ἀπαύστως πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε· ἀντέστητε βασιλεῦσι, καὶ τυράννους ἐνίκησατε· πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε, θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν· Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὑμνωδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε· αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Ἔργῳ Σωτήρ μου δεικνύς, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις, λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας. Τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ ἄδου συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο. Ἄλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαι τὸ πλάσμα σου, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, οὐς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὅτι ἔτεκες τὸν Βασιλέα, τὸν Σωτῆρα καὶ φωστῆρα πάντων τῶν αἰώνων.

Ὅτε δὲ ἐστὶν Ἀλληλούϊα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀπόστιχα δὲ τὰ ἐπόμενα Προσόμοια, ποίημα τοῦ κυρίου Θεοφάνους· ὧν, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις ἤχοις τοιούτων Προσομοίων, ἡ ἀκροστιχίς ἐστὶ·

Σούς, Χριστέ, δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως, τοὺς μεταστάντας ἀξίωσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς δικαίων, ἐν μοναῖς Ἁγίων σου, καὶ ἐν ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ.\Μακάριοι, οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος οὐδεὶς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰμὴ σὺ μόνε Ἀθάνατε· διὸ τοὺς δούλους σου, ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, ἐν φωτὶ κατάταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ.\Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα τὰ σά, Σῶτερ ἐπαγγέλματα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐ
τεθέεται, καὶ οὐὶς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη
πώποτε, ἀνθρώπου· τούτων τοίνυν δεόμεθα, τυχεῖν
εὐδόκησον, τοὺς πρὸς σὲ μεταχωρήσαντας, καὶ παράσχου ζωὴν
τὴν αἰώνιον.

Στίχ.\Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σταυρῷ σοι γηθόμενοι Σωτήρ, θάρροῦντες οἱ δοῦλοί σου,
πρὸς σὲ μετέστησαν Κύριε, ὃν νῦν ἀντίλυτρον, τῶν αὐτῶν
πταισμάτων, ὡς Δεσπότης δώρησαι, ἐφ' οὗ σου τὸ ζωήρρυτον
ἔχεας, αἶμα καὶ τίμιον, καὶ τῆς δόξης τῆς ἀδύτου σου,
ἀπολαύειν τούτους καταξίωσον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σόν, τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν
πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τοῖς δούλοις σου, τοῖς σὲ
θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξασι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι,
καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν ἀγίων καὶ φαιδρότητος, ἀξιῶσαι
ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ·
διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ,
Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἀθλητῶν πληθὺς ἀμέτρητος, Ἀρχιερέων καὶ σοφῶν Γυναικῶν,
καὶ Προφητῶν πανευκλεῶν, δυσωπεῖ σε Τησοῦ ὁ Θεός· δίδου
πᾶσιν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Οἱ τὸν δρόμον διανύσαντες, τὸν ἱερώτατον Χριστοῦ, Ἀσκηταὶ
σὺν Τεράρχαις ἱεροῖς, καὶ Προφήταις ἠξιώθητε, πόλιν τὴν
οὐράνιον, σὺν Ἀγγέλοις, οἰκεῖν εὐφραινόμενοι.

Ἐν φωτὶ Χριστὲ κατάταξον, τῷ ἀνεσπέρῳ, οὐὶς μετέστησας, τὰ
παραπτώματα αὐτῶν, παραβλέψας ὡς οἰκτίρμων Θεός· ὅπως σοῦ
δοξάζωμεν, Εὐεργέτα τὸ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα.

Σὺν Πατρὶ τῷ προανάρχῳ σου, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι Χριστὲ ὁ
Θεός, πάντες δοξάζομεν τὴν σὴν, φιλανθρωπίαν
ἀνακράζοντες· Μνήσθητι τῶν δούλων σου, ἐν τῇ ᾠρᾳ τῆς
κρίσεως Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς παλάτιον εὐρύχωρον, καὶ θρόνον δόξης καὶ νεφέλην
φωτός, ὑμνολογοῦμέν σε Ἄγνη, καὶ δεόμεθα διάλυσσον, νέφη
τὰ δεινότατα, καὶ τὰ πάθη, Κόρη, τῶν ψυχῶν ἡμῶν.